

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาอิทธิพลส่วนผสมโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อสมบัติทาง
กายภาพสำหรับกระบวนการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ

The Study of Composition of White Gold Alloy 6k Element
onto Physical Properties for Jewelry Setting Manufacturing

อาวุธ ฉายศิริ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. 2560 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาพัฒนาส่วนผสมโลหะทองขาว 6k สำหรับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ โดยการศึกษาอิทธิพลส่วนผสมโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อสมบัติทางกายภาพสำหรับกระบวนการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ ของโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ

ผลการทดลอง พบว่าจากการทดสอบและวิเคราะห์หาปริมาณธาตุที่ทำการผสมจริงด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การกระจายตัวของธาตุ XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers) พบว่าส่วนผสมทางเคมีของโลหะทองขาว 6k มีปริมาณที่แตกต่างกันเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบปริมาณก่อนและหลังกระบวนการหลอม ผลจากการทดสอบอัตราส่วนผสมที่มีค่าระดับสีของโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสม 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd มีค่าระดับสีที่ดีที่สุด คือ มีค่าความสว่าง $L^* = 82.14$ มีค่า $a^* = -0.16$, $b^* = 7.71$ และมีค่า ΔE ที่มีระดับความแตกต่างของระดับสีน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 21.07 เมื่อเทียบกับอัตราส่วนผสมอื่นๆ นั้นแสดงให้เห็นว่าชิ้นงานทดสอบของโลหะทองขาว 6k มีสีค่อนข้างเขียวมากและออกมาค่อนข้างเหลืองเล็กน้อยเมื่อเทียบกับระดับเส้นสีน้ำเงินที่มีค่าเข้าใกล้กับเส้นมาตรฐาน ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเป็นคุณสมบัติทางกายภาพที่ต้องการในการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับโลหะทองขาว 6k ต่อไป

คำสำคัญ : เครื่องประดับโลหะทองขาว 6k, กระบวนการขึ้นรูป, วัสดุตัวเรือนเครื่องประดับ, ความต้านทานการหมอง

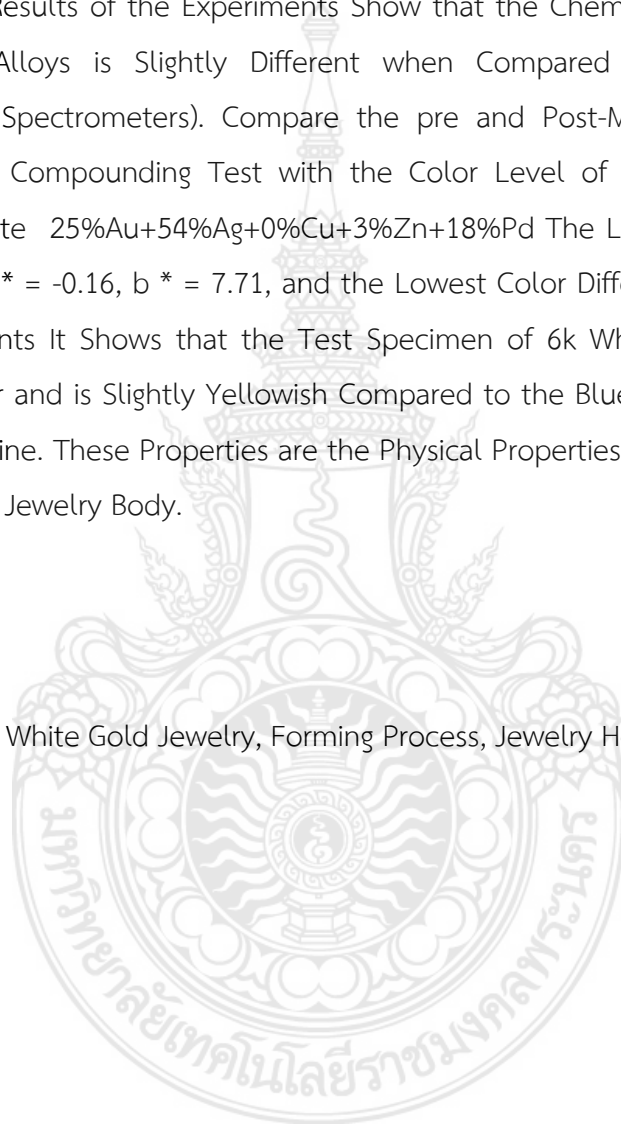

Abstract

This Research is to Study the Development of 6k White Gold Alloys for Jewelry Production. By Studying the Influence of 6k White Gold Alloys on Physical Properties for Jewelry Molding Process. Of 6k Gold Alloys at Various Compound Rates.

The Results of the Experiments Show that the Chemical Composition of 6k White Gold Alloys is Slightly Different when Compared with the XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers). Compare the pre and Post-Melting Quantities. The Result of the Compounding Test with the Color Level of 6k White Gold at the Compound Rate 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd The Lowest Color Level was $L^* = 82.14$, $a^* = -0.16$, $b^* = 7.71$, and the Lowest Color Difference was 21.07. With other Ingredients It Shows that the Test Specimen of 6k White Gold has a Rather Greenish Color and is Slightly Yellowish Compared to the Blue Line that Approaches the Standard line. These Properties are the Physical Properties Required to Produce a 6k White Gold Jewelry Body.

Keywords : 6k White Gold Jewelry, Forming Process, Jewelry Housing Material, Tarnish Resistance

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณ
อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา และคณบดีคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุนการทำงานวิจัยของ
อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมาตั้งแต่เริ่มต้น ทำนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้
สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพประกอบ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย	4
1.5 สมมุติฐานงานวิจัย	7
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีทองคำ	10
2.2 โลหะวิทยาของทองคำเจือหรือทองคำกะรัต	13
2.3 อิทธิพลธาตุของธาตุเจือต่างๆ ที่มีผลต่อคุณสมบัติของทองคำ	17
2.4 การศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสมบัติของโลหะเงิน และโลหะเงินสเตอร์ลิง	29
2.5 คุณสมบัติของพลาเลเดียม	39
2.6 มาตรฐานสีทองคำกะรัต	39
2.7 สี	39
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	
3.1 แผนการดำเนินงาน	46
3.2 ขั้นตอนการเตรียมโลหะ	47
3.3 ขั้นตอนการทำต้นแบบพิมพ์ยาง และขั้นตอนการทำต้นแบบ Wax	52
3.4 ขั้นตอนการหล่อชิ้นงานทดสอบ	57

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 ขั้นตอนการทดสอบ	60
3.6 ทดสอบอิทธิพลของธาตุเจือที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี)	61
3.7 สรุป	61
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 วิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k	63
4.2 วิเคราะห์ค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k	64
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการดำเนินการวิจัย	71
5.2 ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	75
ประวัติย่อผู้วิจัย	92

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1.1	ระยะเวลาและแผนการดำเนินโครงการวิจัย	7
2.1	สมบัติทางกายภาพของทองคำ	11
2.2	สมบัติทางกลของทองคำบริสุทธิ์ 99.99% ขึ้นไป	11
2.3	การเปรียบเทียบค่าความบริสุทธิ์ของทองคำในทองคำกะรัตต่างๆ	13
2.4	สมบัติพื้นฐานของเงินและทองแดง	18
2.5	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของธาตุเจือ สีและสมบัติที่เกิดขึ้นของทองคำ	18
2.6	แสดงตารางถึงผลของธาตุทองแดงในปริมาณต่างๆ ในโลหะทองคำเจือระบบ ทองคำ-เงิน- ทองแดง หลังจากผ่านการลดขนาดที่อัตราการลดขนาด 15% 30% และ 60%	21
2.7	หน้าที่ของธาตุเจือในลักษณะธาตุเจือรองที่เป็นตัวเติม และสารมลทินที่เติมลงในทองคำเจือ	23
2.8	แสดงผลดีและผลเสียของธาตุเจือรองที่ผสมทองไปในทองคำเจือ	23
2.9	ค่าความแข็ง HV 10 ของทองคำเจือธาตุเจือชนิดต่างๆ ด้วยปริมาณที่แตกต่างกันและอัตราการขึ้นรูปต่างๆ	25
2.10	ค่าความแข็งของทองคำเจือที่เปลี่ยนแปลงตามปริมาณของธาตุเจือต่างๆ	25
2.11	ปริมาณธาตุโลหะมีค่าเจือที่ค่ามาตรฐานต่างๆ	30
2.12	คุณสมบัติทางกายภาพของโลหะเงิน ทองแดง อินเดียม ฟอสฟอรัส	30
2.13	ความหนาแน่นของโลหะเงินหลอมเหลวที่อุณหภูมิต่างๆ	32
2.14	ปริมาณสารเจือปนในโลหะเงินบริสุทธิ์ตามมาตรฐาน ASTM	32
2.15	คุณสมบัติทางกลของโลหะเงินบริสุทธิ์ 99.97% ที่อัตราการขึ้นรูปต่างๆ กัน	33
2.16	แสดงคุณสมบัติของเงินเจือประเภทต่างๆ	36
2.17	ค่าความแข็งแรงของโลหะเงินเจือที่ขึ้นกับธาตุเจือต่างๆ	37
2.18	ค่าความแข็ง (HV10) ของโลหะเงินเจือที่ขึ้นกับอัตราการขึ้นรูปและสัดส่วนของธาตุเจือทองแดง	38
2.19	สัญลักษณ์ระดับสีทองคำ ค่าการวัดและพิสัยความเผื่อตามมาตรฐาน DIN 8238	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
3.1	อัตราส่วนผสมต่างๆ ของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6K	51
4.1	สัดส่วนการผสม (wt%) ที่กำหนดในการทดลองของส่วนผสมโลหะทองขาว 6k	63
4.2	ผลการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีของส่วนผสมโลหะทองขาว 6k	64
4.3	พิกัดและระดับความแตกต่างของระดับสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ	64
4.4	พิกัดสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ	65

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่		หน้า
2.1	แสดงแผนภาพสมดุลเฟสทองทองคำเจือในระบบ 3 ธาตุ ทองคำ-เงิน – ทองแดง	14
2.2	แสดงภาพตัดในแนวระนาบของแผนของแผนภาพสมดุลเฟสทองทองคำเจือในระบบ 3 ธาตุ ทองคำ – เงิน-ทองแดง	15
2.3	แสดงแผนภาพสมดุลเฟสทองทองคำเจือในระบบ 3 ธาตุ ทองคำ-เงิน-ทองแดง ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีของทองคำเจือ	15
2.4	ภาคตัดในแนวตั้งที่ 18 14 และ 10 กระรัต บนแผนภาพสมดุล ทองคำ-เงิน-ทองแดง	15
2.5	แผนแสดงสมดุลเฟสของทองคำ-เงิน	19
2.6	แผนภาพสมดุลเฟสทองคำ-ทองแดง	20
2.7	การเปลี่ยนแปลงจากโครงสร้างระเบียบโครงสร้างมีระเบียบ	20
2.8	ปริมาณธาตุเจือชนิดต่างๆ ที่มีผลต่อความแข็งของทองคำ	24
2.9	แผนภาพสมดุลทองคำ-ดีบุก (ที่มา : ASM International Handbooks)	26
2.10	แผนภาพสมดุลทองคำ-พลวง (ที่มา : ASM International Handbooks)	28
2.11	แผนภาพสมดุลทองคำ-เจอมาเนียม (ที่มา : ASM International Handbooks)	29
2.12	แผนภาพสมดุลทองคำ-ซิลิกอน (ที่มา : ASM International Handbooks)	29
2.13	แผนภาพสมดุลโลหะเงิน-ทองแดง	34
2.14	ปริมาณธาตุเจือชนิดต่างๆ ที่มีผลต่อความแข็งของโลหะเงิน	38
2.15	ลักษณะการทะลุผ่านแสงของวัตถุทึบแสง	41
2.16	ลักษณะการทะลุผ่านแสงของวัตถุโปร่งแสงและโปร่งใส	41
2.17	ระบบสี CIELAB	43
3.1	แผนภาพแสดงการดำเนินงาน	46
3.2	แสดงลักษณะโลหะทองคำที่ใช้การทดลอง	47
3.3	แสดงลักษณะโลหะเงินที่ใช้ในการทดลอง	48
3.4	แสดงลักษณะโลหะทองแดงที่ใช้ในการทดลอง	49
3.5	แสดงลักษณะพลาเลเดียมที่ใช้ในการทดลอง	50
3.6	แสดงลักษณะสังกะสีที่ใช้ในการทดลอง	51
3.7	แสดงอัตราส่วนผสมต่างๆ ของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6K	52
3.8	แสดงขั้นตอนการติดก้านทางเดินน้ำโลหะ	53

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.9 แสดงการวางชิ้นงานลงบล็อกอัดพิมพ์ยาง	54
3.10 แสดงการอัดพิมพ์ยางสำหรับทำชิ้นงานทดสอบ	54
3.11 แสดงลักษณะการผ่าพิมพ์ยางสำหรับทำชิ้นงานทดสอบ	55
3.12 แสดงการฉีด Wax สำหรับทำชิ้นงานทดสอบ	56
3.13 แสดงการติดต้นเทียนสำหรับทำชิ้นงานทดสอบ	56
3.14 แสดงการเทปูนลงในแบบพิมพ์	57
3.15 แสดงการอบปูน	58
3.16 แสดงขั้นตอนการหล่อชิ้นงานทดสอบ	58
3.17 การล้างกระบอกโลหะหลังการหล่อ	59
3.18 ภาพชิ้นงานทดสอบหลังการหล่อขึ้นรูป	60
3.19 ภาพชิ้นงานทดสอบหลังการตัดต้น	60
3.20 เครื่องทดสอบส่วนผสมของปริมาณธาตุต่างๆ	61
4.1 กราฟแสดงค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบ 25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Z	66
4.2 กราฟแสดงค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบ 25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd	67
4.3 กราฟแสดงค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบ 25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd	68
4.4 กราฟแสดงค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบ 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd	69

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเป็นอุตสาหกรรมที่ถือว่ามีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมากที่สุดสาขาหนึ่ง มูลค่าการส่งออกในแต่ละปีมีมูลค่าประมาณสามแสนล้านบาท และก่อให้เกิดการจ้างงานในตำแหน่งงานต่างๆ มากมาย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความประณีตในการผลิตค่อนข้างสูงและต้องใช้แรงงานในการผลิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งเครื่องจักรไม่สามารถทดแทนได้ การประกอบการของอุตสาหกรรมสาขานี้ มีทั้งผู้ประกอบการ ที่ดำเนินการผลิตขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs.) รวมถึงผู้ประกอบการระดับครัวเรือน สำหรับในส่วนของผู้ประกอบการ (SMEs.) นั้น มีผู้ประกอบการอยู่เป็นจำนวนมากและกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลจึงให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมสาขานี้เป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบและสามารถพัฒนาศักยภาพให้สามารถแข่งขัน หรือเป็นผู้นำทางด้านการผลิตและการค้าในการเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศคู่ค้าต่างๆ และที่ผ่านมารัฐบาลได้มีนโยบายต่างๆ ที่จะพยายามผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าสินค้าผลิตภัณฑ์อัญมณีและเครื่องประดับแห่งหนึ่งของโลก โดยมีการจัดทำโครงการแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมสำหรับอุตสาหกรรมสาขานี้ ภายใต้การดำเนินการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในช่วงปี 2544-2546 ซึ่งรายละเอียดของโครงการได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ ดำเนินการศึกษาวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสาขานี้ ภายใต้การบริหารโครงการโดยชุดโครงการอัญมณีและเครื่องประดับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ตัวอย่างโครงการวิจัย อาทิเช่น การศึกษาวิจัยทางด้านการพัฒนาส่วนผสมของโลหะตัวเรือนเครื่องประดับ การศึกษาวิจัยเพื่อผลิตอัลลอยสำหรับผสมกับโลหะมีค่าต่างๆ ทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ การศึกษาวิจัยพัฒนาเทคนิคการหล่อขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับ การศึกษาวิจัยพัฒนาสร้างเตาเผาพลอย การศึกษาวิจัยพัฒนาเทคนิคการเผาพลอย การศึกษาวิจัยพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับการผลิตเครื่องประดับและอื่นๆ อีก ฯลฯ นอกจากนี้โครงการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับดังที่กล่าวข้างต้น ในช่วงปี 2547-2549 รัฐบาลยังมีการจัดทำโครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่นเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมสาขานี้ให้มีความเจริญรุดหน้ามากยิ่งขึ้น โดยการสนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ ดำเนินการศึกษาวิจัยและจัดทำโครงการฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ประกอบการ และนอกจากนี้รัฐบาลยังได้มอบหมายให้สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) โดยศูนย์เทคโนโลยีวัสดุแห่งชาติ (Mtec) ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์วัสดุของชาติ ในปี 2548-2557 ขึ้นมา เพื่อส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาทางด้านวัสดุ ซึ่งยุทธศาสตร์วัสดุของชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 3

เป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นหนักไปทางด้านวัสดุสำหรับอุตสาหกรรมแฟชั่น ที่มุ่งส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนา วัสดุและเทคโนโลยีการผลิตสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในสาขาสิ่งทอ เครื่องหนัง และอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ (ที่มา : แผนยุทธศาสตร์วัสดุของชาติ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (Mtec.) www.mtec.or.th และความคืบหน้าล่าสุดเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2552 รัฐบาลโดยการนำของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้มีการประกาศยกเลิกการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) 7% สำหรับวัตถุดิบอัญมณีทุกประเภทที่นำมาผลิตสินค้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออก ไม่ว่าจะเป็นเพชร หรือพลอย ก้อน ที่ยังไม่เจียระไนรวมถึงโลหะมีค่าอื่นๆ เพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าและการผลิตผลิตภัณฑ์อัญมณีและเครื่องประดับที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลกและเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในภาวะที่กำลังประสบกับปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ (ที่มา: **จากหนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2438 25 มิ.ย. - 27 มิ.ย. 2552**)

จากการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ ที่ได้มีการประชุมร่วมกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ได้ข้อสรุปว่าปัญหาสำคัญ (Major Problem) เกี่ยวกับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ ได้แก่

1.1.1 ปัญหาด้านวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ ซึ่งวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ทั้งในรูปของโลหะมีค่าบริสุทธิ์ โลหะเจือสำเร็จรูปหรือที่เรียกว่าอัลลอยสำหรับผสมกับโลหะมีค่า และโลหะเจือที่ใช้สำหรับการผลิตเครื่องประดับเทียม (อาทิเช่น ทองคำเจือ เงินเจือ แพลทินัมเจือ ทองเหลือง โลหะสีขาว ดีบุก และตะกั่ว เป็นต้น) การศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านวัตถุดิบนี้ควรที่จะมีการศึกษาวิจัยเพื่อผลิตอัลลอยขึ้นมาใช้เองภายในประเทศและทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยเริ่มทำการศึกษาวิจัยอิทธิพลของธาตุเจือต่างๆ ที่มีผลต่อสมบัติต่างๆ ของโลหะมีค่า (สมบัติทางกล ความต้านทานการหมอง การปรับปรุงสมบัติทางกลด้วยกรรมวิธีทางความร้อนและสมบัติทางด้านการหล่อขึ้นรูป

1.1.2 ปัญหาด้านวัสดุเชื่อมประสาน เนื่องจากในขบวนการผลิตเครื่องประดับจะต้องมีการเชื่อมประสานเพื่อประกอบชิ้นส่วนต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของเครื่องประดับเข้าด้วยกันไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการเชื่อมกระเปาะสำหรับฝังพลอยเข้ากับตัวเรือนของจี้ ต่างหู หรือแม้แต่กำไลข้อมือ และนอกจากนี้ยังรวมถึงการเชื่อมประสานเพื่อตกแต่งผิวชิ้นงานสำเร็จโดยการเชื่อมปิดรอยตำหนิหรือตามด และหรือรอยตำหนิจากการหดตัวของชิ้นงานจากขบวนการหล่อขึ้นรูป ซึ่งวัสดุที่ใช้ในการเชื่อมประสานเหล่านี้จะต้องมีอุณหภูมิหลอมละลายต่ำกว่าวัสดุที่ใช้เป็นตัวเรือนเครื่องประดับ แต่จะต้องมีปริมาณส่วนผสมของโลหะมีค่าผสมอยู่ตามปริมาณที่กำหนด ซึ่งเป็นปริมาณที่ใช้สำหรับการแบ่งชนิดของโลหะมีค่าเจือสำหรับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ และนอกจากนี้สีของวัสดุเชื่อมประสานจะต้องมีสีใกล้เคียงกับวัสดุตัวเรือนให้มากที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงความแตกต่างระหว่างสีของวัสดุตัวเรือนและวัสดุเชื่อมประสาน

1.1.3 ปัญหาด้านการหล่อขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับ เนื่องจากการศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคนิคการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ ยังมีผลงานการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ค่อนข้างน้อย ไม่

สามารถทำการศึกษาวิจัยได้ครอบคลุมสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ประกอบการที่เป็น SMEs. เช่น อัตราส่วนผสมระหว่างก๊าซ LPG และออกซิเจนที่มีผลต่อการเกิดข้อบกพร่องในงานหล่อที่ทำการหล่อด้วยเครื่องหล่อเหียงที่ให้ความร้อนด้วยหัวเผา (Torch หรือ Burner) แบบสัมผัสบรรยากาศเปิดปกติ ตัวแปรของอุณหภูมิน้ำโลหะและแบบหล่อที่มีผลต่อการเกิดข้อบกพร่องในงานหล่อ อิทธิพลของบรรยากาศที่มีผลต่อการเกิดข้อบกพร่องในงานหล่อ อิทธิพลของธาตุเจือต่างๆ ที่มีผลต่อการเกิดข้อบกพร่องในงานหล่อ และอิทธิพลของขนาดทางเดินน้ำโลหะที่มีผลต่อการเกิดข้อบกพร่องในงานหล่อ เป็นต้น

1.1.4 ปัญหาด้านการขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับด้วยวิธีการทางกล กล่าวคือ การขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับด้วยวิธีการทางกลนั้น เป็นเทคนิคการขึ้นรูปที่สามารถผลิตชิ้นงานได้อย่างรวดเร็วและผลิตได้ในปริมาณมากๆ ในลักษณะของ Mass Product ช่วยให้ผู้สามารถลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง แต่สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในภาคอุตสาหกรรมเกิดจากขาดแคลนบุคลากร และองค์ความรู้ทางด้านการขึ้นรูปโลหะมีค่าด้วยวิธีการทางกล เช่น การออกแบบและสร้างแม่พิมพ์ปั๊มขึ้นรูป องค์ความรู้ทางด้านพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับโลหะมีค่าในระหว่างที่ดำเนินการผ่านกระบวนการขึ้นรูปด้วยวิธีการทางกล องค์ความรู้ทางด้านปัจจัยหรือสภาวะต่างๆ ที่เหมาะสมในการขึ้นรูป (เช่น แรงที่ใช้ในการขึ้นรูป ค่า Clearance ของแม่พิมพ์ที่ใช้ในการขึ้นรูป สารหล่อลื่นที่ให้ประสิทธิภาพการหล่อลื่นสูงสุดสำหรับการขึ้นรูปด้วยวิธีการทางกล)

1.1.5 ปัญหาทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์การผลิตกล่าวคือ ยังขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการผลิต เช่น เครื่องหล่อที่สามารถควบคุมบรรยากาศและอุณหภูมิได้โดยตรง เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างต้นแบบได้รวดเร็ว (Rapid Prototype) เทคโนโลยี CAD/CAM

จากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นตลอดช่วงระยะเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมาและต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้ และราคาของโลหะมีค่าต่างๆ ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องได้ส่งผลให้พฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ผู้บริโภคหันมาให้ความสนใจสินค้าเครื่องประดับที่มีราคาถูก แต่ยังคงต้องการเครื่องประดับที่ผลิตจากโลหะมีค่าต่างๆ เช่นเดิมโดยมีการลดปริมาณส่วนผสมของโลหะมีค่าลง และนอกจากนี้กลุ่มผู้บริโภคบางกลุ่มหันมาให้ความสนใจเครื่องประดับที่ผลิตจากสแตนเลส และทองเหลืองมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ผลิตมีความต้องการพัฒนาปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตและวัสดุที่ใช้ในการผลิตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของผู้บริโภค

จากปัญหาของภาคอุตสาหกรรมการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับดังที่ได้กล่าวข้างต้น การศึกษาวิจัยของโครงการวิจัยนี้ จะทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาส่วนผสมโลหะทองขาว 6k สำหรับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ โดยทำการศึกษาวเคราะห์อิทธิพลของธาตุเจือเงิน ทองแดง สังกะสี และพาเลเดียม ที่มีผลต่อโครงสร้างจุลภาคความแตกต่างของค่าระดับสีพฤติกรรมความต้านทานการหมองสำหรับการหล่อขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับโลหะทองขาว 6k เพื่อสร้างองค์ความรู้และ

ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสาขานี้ และนอกจากนี้การดำเนินการของโครงการวิจัยนี้ยังมีประโยชน์สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนในรูปแบบของการบูรณาการเรียนการสอนร่วมกับการวิจัยในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัสดุ โลหะวิทยาโลหะมีค่า งานหล่อขึ้นรูปและกระบวนการผลิตเครื่องประดับที่ทางมหาวิทยาลัยได้มีการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาเทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ ซึ่งดำเนินการมากกว่า 20 ปี ให้สามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นศูนย์วิจัยที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีวัสดุและการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับการศึกษาวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีจากการศึกษาวิจัยทางด้านวัสดุและการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับเผยแพร่สู่ภาคการผลิต ที่สามารถรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสาขานี้ของประเทศ สอดคล้องกับนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับแห่งหนึ่งของโลก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลของส่วนผสมทางเคมีที่เหมาะสมต่อทองขาว 6k

1.2.2 ศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลของธาตุเจือ ที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี) และพฤติกรรมความต้านทานการหมองของโลหะทองขาว 6k

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ศึกษาและดำเนินการวิจัยส่วนผสมธาตุเจือของทองขาว 6k ธาตุทอง(Au) เงิน(Ag) ทองแดง(Cu) สังกะสี(Zn) และ พาเลเดียม(Pd)

สูตร A : 25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd

สูตร B : 25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd

สูตร C : 25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd

สูตร D : 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd

1.3.2 ศึกษาวิเคราะห์ทดสอบส่วนผสมทางเคมี สมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี) และพฤติกรรมความต้านทานการหมองของโลหะทองขาว 6k

1.3.3 ศึกษาวิเคราะห์และตรวจสอบชิ้นงานทดสอบด้วยเครื่องทดสอบปริมาณส่วนผสมทางเคมี XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers)

1.3.4 การถ่ายทอดเทคโนโลยีขององค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปสู่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องประดับ

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.4.1.1 วัสดุ

วัสดุต่างๆ สำหรับการศึกษาวิจัยในโครงการนี้ประกอบด้วย

- 1) โลหะทองโดยโลหะทองที่นำมาใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเป็นโลหะทองความบริสุทธิ์ 99.99% ที่มีลักษณะเป็นเม็ด
- 2) โลหะเงินโดยโลหะเงินที่นำมาใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเป็นโลหะเงินความบริสุทธิ์ 99.99% ที่มีลักษณะเป็นเม็ด
- 3) ทองแดงโดยทองแดงที่นำมาใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเป็นทองแดงความบริสุทธิ์ 99.9% มีลักษณะเป็นเม็ดที่สามารถหาซื้อได้โดยทั่วไปตามร้านขายเครื่องมือช่างและวัสดุสำหรับการผลิตเครื่องประดับ
- 4) สังกะสีเป็นธาตุบริสุทธิ์ 99.99% ของบริษัทผาแดงอินดัสทรี จำกัด
- 5) พาเลเดียม ที่มีลักษณะเป็นเม็ด

1.4.1.2 เครื่องมืออุปกรณ์

เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการดำเนินการศึกษาวิจัยประกอบด้วย

- 1) อุปกรณ์สำหรับการหล่อหลอมผสมโลหะและหล่อขึ้นรูปขึ้นสอบนั้น ประกอบไปด้วย เบ้าหลอมโลหะ ปูนสำหรับทำแบบหล่อ อย่างสำหรับทำแม่พิมพ์ยาง และเทียนสำหรับฉีดขึ้นรูปตัวแบบเทียน
- 2) วัสดุสำหรับการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาค ซึ่งประกอบไปด้วย กระจกทราย ผ่าขัด ผงเพชรขนาดต่างๆ และสารเคมี

เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ สำหรับการทดลอง ที่ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยได้ดำเนินการจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม

- 1) เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ สำหรับการหลอมผสมโลหะและการหล่อขึ้นรูปขึ้นทดสอบ ในการทดลองศึกษาวิจัยนี้ ผู้ใช้เครื่องมืออุปกรณ์สำหรับการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับ ซึ่งประกอบไปด้วย หลอมผสมเทเม็ดโลหะ เครื่องหล่อดูดสุญญากาศและเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับการเตรียมแบบหล่อ (เครื่องฉีดเทียน เครื่องผสมปูน เครื่องอบนึ่งไอน้ำและเตาอบปูนแบบหล่อ)
- 2) เครื่องมือวิเคราะห์ และตรวจสอบชิ้นงานทดสอบด้วยเครื่องทดสอบหาปริมาณส่วนผสมทางเคมี XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers)
- 3) เครื่องมือวิเคราะห์ และตรวจสอบชิ้นงานทดสอบด้วยเครื่องวัดสี จากสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเพื่อตรวจสอบสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี) และพฤติกรรมความต้านทานการหมองของโลหะทองขาว 6k

1.4.2 การดำเนินการศึกษาวิจัย

1) การดำเนินการหล่อหลอมผสมโลหะเพื่อผลิตชิ้นงานทดสอบสำหรับการวิจัยนี้ ดำเนินการโดยการหลอมโลหะทองขาวที่อัตราส่วนผสมต่างๆ ซึ่งทำการหลอมผสมด้วยเครื่องหลอมเทเม็ดโลหะที่ทำการหลอมโลหะผสมโลหะภายใต้สภาวะสุญญากาศและปกคลุมผิวหน้าโลหะด้วยก๊าซอาร์กอน ด้วยเครื่องหล่อ Profitcast รุ่น IC 600 ที่ใช้งานทั่วไปในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องประดับ หลังจากทำการหลอมผสมโลหะจนส่วนผสมต่างๆ หลอมผสมเข้าด้วยกัน เพื่อทำเป็นชิ้นงานทดสอบต่อไป

สภาวะของการหลอมผสมเทเม็ดโลหะเพื่อผลิตชิ้นงานทดสอบ

- 1) อัตราส่วนผสมของเม็ดโลหะประกอบด้วย Au+Ag+Cu+Zn+Pd
- 2) ความจุของการหลอมผสมโลหะครั้งละ 1/2 กิโลกรัม
- 3) อุณหภูมิหลอมผสมโลหะ 1,150°C
- 4) ระยะเวลาของการคงอุณหภูมิก่อนทำการเทหยดเม็ดโลหะ 10 นาที
- 5) หลอมผสมโลหะภายใต้สภาวะสุญญากาศและปกคลุมผิวหน้าโลหะด้วยก๊าซอาร์กอน

2) การหล่อหลอมขึ้นรูปชิ้นทดสอบโลหะทองขาว 6k ได้ดำเนินการหล่อขึ้นรูปชิ้นทดสอบสำหรับการวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพโดยตัวแบบเทียนของชิ้นทดสอบสำหรับการหล่อขึ้นรูปได้จากการฉีดเทียนเข้าไปในโพรงแบบซิลิโคลน ชิ้นทดสอบถูกกำหนดให้มีขนาด 20×20×3 mm ซึ่งตัวแบบเทียนทั้งหมดจะถูกนำไปติดเป็นต้นเทียนสำหรับการหล่อขึ้นรูปด้วยขบวนการ Investment Casting ด้วยเครื่องหล่อดูดสุญญากาศยี่ห้อ Profitcast รุ่น IC 600

3) การวิเคราะห์ทดสอบระดับสีโลหะทองขาว 6k เป็นการวิเคราะห์ทดสอบระดับสีของโลหะทองขาว 6k นี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับสีของชิ้นทดสอบโลหะทองขาว 6k เพื่อศึกษาอิทธิพลของธาตุผสมต่างๆ ดังที่ได้กล่าวข้างต้นที่มีผลต่อระดับสีของโลหะทองขาว 6k โดยมีเป้าหมายหลักที่ต้องให้โลหะทองขาว 6k มีค่าระดับสีใกล้เคียงกับโลหะทองขาว 6k มากที่สุด

1.4.3 วิเคราะห์ผลการทดลอง

วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษาเพื่อสรุปผลที่ได้จากการทดลอง และนำไปทำการศึกษาดูด้วยเครื่องมือวัดผลที่มีความแม่นยำสูงในอนาคตต่อไป

ตารางที่ 1.1 ระยะเวลาและแผนการดำเนินโครงการวิจัย (1 ตุลาคม 2559 ถึง 30 กันยายน 2560)

กิจกรรม	เดือน												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1. ศึกษา และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	◆	◆											
2. ออกแบบการทดลอง		◆	◆										
3. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์		◆	◆										
4. ดำเนินการทดลองตามเงื่อนไขที่กำหนด				◆	◆								
5. ทดสอบคุณสมบัติตามมาตรฐาน					◆	◆							
6. วัดผล และตรวจสอบผลการทดลอง							◆	◆					
7. วิเคราะห์และเปรียบเทียบผลการทดลอง									◆	◆			
8. ประเมินผลการทดลอง											◆	◆	
9. เผยแพร่งานวิจัย												◆	◆
10. จัดทำรายงานและส่งรายงานฉบับสมบูรณ์												◆	◆

1.5 สมมุติฐานงานวิจัย

กระบวนการผลิตเครื่องประดับประกอบด้วยขั้นตอนการผลิตหลักๆ คือ การหล่อขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับและชิ้นส่วน การเชื่อมประสานประกอบตัวเรือนเครื่องประดับ การฝังอัญมณีบนตัวเรือนเครื่องประดับ และการขัดแต่งผิวชิ้นงานสำเร็จรูป ซึ่งกระบวนการหล่อเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมากในขั้นตอนการผลิตเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ในงานวิจัยนี้จึงได้ทำการศึกษาอิทธิพลส่วนผสมโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกายภาพสำหรับกระบวนการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ เพื่อให้ได้คุณสมบัติชิ้นงานทดสอบเป็นไปตามลักษณะการใช้งานของผลิตภัณฑ์ก่อนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในแต่ละด้านต่อไป

1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในโครงการศึกษาและพัฒนาคุณสมบัติของโลหะทองขาว 6k สำหรับการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับเพื่อศึกษาอิทธิพลของธาตุผสมที่มีผลต่อคุณภาพงานหล่อตัวเรือนเครื่องประดับโลหะ

ทองขาวและปรับปรุงสมบัติธาตุเจือ ที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี) และพฤติกรรมความต้านทานการหมองของโลหะทองขาว 6k ความเงา และแก้ปัญหาการเกิดข้อบกพร่องต่างๆ ของชิ้นงานเครื่องประดับเงินจากขบวนการหล่อขึ้นรูป โดยเฉพาะที่ปริมาณส่วนผสมของทองแดง (Cu) ที่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การเกิดคุณภาพผิวงานในลักษณะต่างๆ ทั้งภายนอกสภาพหล่อขึ้นรูปและภายในสภาพหลังทำการขัดเงาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในกระบวนการหล่อขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับให้มีคุณภาพต่อไป

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

17.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในรูปแบบขององค์ความรู้สำหรับการ เผยแพร่ในวารสารและการนำไปใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย

1. ได้ทราบข้อมูลอิทธิพลของธาตุเจือ เงิน ทองแดง สังกะสี และพลาเลเดียม ที่มีผลต่อสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี) และพฤติกรรมความต้านทานการหมองของโลหะทองขาว 6k

2. สามารถผลิตเม็ดโลหะทองขาว 6k

3. ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยสามารถนำไปสู่การพัฒนาในอุตสาหกรรมและเครื่องประดับ ซึ่งถือว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นผู้นำในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสอดคล้องกับนโยบายต่างๆ ที่รัฐบาลประกาศสนับสนุนอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

4. สามารถนำผลงานที่ได้จากการศึกษาวิจัย ตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการและนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ

17.2 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน (ในด้านกระบวนการผลิตและเชิงพาณิชย์)

1. กลุ่มผู้ประกอบการภาคการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ชมรมช่างเครื่องประดับไทย สมาคมผู้ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทย

2. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนทางด้านอัญมณีและเครื่องประดับ และส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมสาขานี้ เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา กาญจนนาภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง สถาบันการศึกษาในสังกัดสำนักงานการอาชีวศึกษา ส่วนอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ สำนักพัฒนา

อุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันวิจัยอัญมณี และเครื่องประดับแห่งชาติ

3. กลุ่มผู้ประกอบการภาคการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับโดยเฉพาะผู้ใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนทั้ง 2 บริษัท คือ

- ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทองเล่งหงษ์ เป็นผู้จำหน่ายทองรูปพรรณมากกว่า 30 ปี และมีความชำนาญในการผลิตชิ้นตัวเรือนเครื่องประดับ และประกอบตัวเรือนเครื่องประดับ ทองคำ ทุกประเภท ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการวิจัยนี้คือ
 - สามารถเพิ่มขีดความสามารถ ในด้านการผลิตสินค้า ให้หลากหลาย ตามความต้องการของลูกค้า และเพิ่มช่องทางการจำหน่าย สินค้าในปัจจุบัน ในกลุ่มสินค้าที่เป็นแฟชั่นมากขึ้น
 - สามารถ เพิ่มมูลค่าของสินค้า ได้มากขึ้น
 - สามารถเพิ่มคุณภาพของสินค้าให้ได้คุณภาพตามความต้องการของตลาด
 - สามารถแข่งขัน กับคู่แข่ง ทั้งในและต่างประเทศได้
 - สามารถลดปริมาณของเสียที่เกิดจากกระบวนการหล่อขึ้นรูปตัวเรือนได้
 - สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และทางเลือกในการใช้วัสดุทดแทนซึ่งมีมูลค่าถูกกว่าโลหะทองคำ และมีคุณภาพสูงกว่าโลหะเงิน
 - ได้ผลกำไรมากขึ้น
- ห้างหุ้นส่วนจำกัด คลาสซี่ จิวเวลรี่ เป็นบริษัทที่ดำเนินการผลิต สินค้าตาม ใบสั่งซื้อ และผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้า มีความชำนาญในด้านการผลิตเครื่องประดับทุกประเภท ผลที่บริษัทคาดว่าจะได้รับจากโครงการวิจัยนี้คือ
 - การผลิตที่ปรับปรุงประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐานการส่งออก โดยวัดจากออเดอร์การสั่งซื้อ จาก ลูกค้าต่างประเทศที่เข้ามาอย่างต่อเนื่องและเพิ่มจำนวนลูกค้าใหม่ ในแต่ละ Collection
 - สามารถเพื่อขีดความสามารถ ในด้านการผลิต ได้ทุกรูปแบบ ตามคำสั่งซื้อ ของลูกค้า
 - สามารถ ผลิตชิ้นงานที่มีความซับซ้อนได้มากขึ้น
 - ลดความเสียหายในการผลิต ได้มากขึ้น
 - สามารถลดปริมาณของเสียที่เกิดจากกระบวนการหล่อขึ้นรูปตัวเรือนได้
 - สามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้สั่งซื้อ และส่งผลิตได้
 - สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และทางเลือกในการใช้วัสดุทดแทนซึ่งมีมูลค่าถูกกว่าโลหะทองคำ และมีคุณภาพสูงกว่าโลหะเงิน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับประเทศไทยนั้นใช้มาตรฐานความบริสุทธิ์ของทองคำที่ 96.5 เปอร์เซ็นต์ หากจะเทียบเป็นกะรัตแล้ว จะได้ประมาณ 23.16k ซึ่งจะได้สีทองที่เหลืองเข้ม และมีความแข็งของเนื้อทองพอเหมาะสำหรับการนำมาทำเครื่องประดับประเภทที่ไม่ฝังอัญมณีที่มักเรียกว่างานทอง หรือ งานร้านทอง นั้นเอง หรือ ถ้าหากจะฝังบ้าง ก็ฝังเพียงไม่กี่เม็ดและฝังแบบที่ลือคออัญมณีแน่นอนเท่านั้น ส่วนเครื่องประดับประเภทงานร้านเพชร หรือ งานจิวเวลรี่ มักนิยมความบริสุทธิ์ของทองคำอยู่ที่ 18k 14k 10k 9k และ 8k เพราะจะมีเปอร์เซ็นต์เนื้อทองไม่มากนัก จึงทำให้เครื่องประดับมีความแข็งเพียงพอที่จะยึดเกาะอัญมณีเม็ดเล็กๆ ได้ นั่นเอง ส่วนการใช้ทอง 24k หรือ ทอง 99.99% ในการทำเครื่องประดับนั้น ไม่นิยมนำมาทำเครื่องประดับมากนัก เนื่องจากทองคำบริสุทธิ์ 99.99 เปอร์เซ็นต์ มีความอ่อนตัวมาก จึงไม่สามารถนำมาใช้งานได้ จำเป็นต้องผสมโลหะอื่นๆ ลงไปเพื่อปรับสมบัติทางกายภาพของทองคำให้แข็งขึ้น คงทนต่อการสึกหรอ โลหะที่นิยมนำมาผสมกับทองคำได้แก่ เงิน ทองแดง นิกเกิล และสังกะสี ซึ่งอัตราส่วนจะสัมพันธ์ตามความต้องการของผู้ใช้งาน กล่าวคือ ผู้ผลิตทอง รูปพรรณแต่ละรายจะมีสูตรของตนเอง ในการผสมโลหะอื่นเข้ากับทอง บางรายอาจผสมทองแดงเป็นสัดส่วนที่มากหน่อยเพราะต้องการให้สีของทองออกมามีสี อมแดง หรือ บางรายอาจชอบให้ทองของตนสีออกเหลืองขาวก็ผสมเงินในอัตราส่วนที่พอเหมาะ ซึ่งทั้งหมดนั้นจะได้ความบริสุทธิ์ของทอง 96.5 เปอร์เซ็นต์ เช่นเดียวกัน

2.1 ทฤษฎีทองคำ

ทฤษฎีข้อมูลทางวิชาการพื้นฐานเกี่ยวข้องกับทองคำ ที่สำคัญประกอบด้วย ความบริสุทธิ์ของทองคำ หรือทองคำบริสุทธิ์สมบัติของทองคำ มาตรฐานการวัดความบริสุทธิ์ทองคำ ชนิดและมาตรฐานทองกะรัต ซึ่งรายละเอียดของแต่ละหัวข้อมีดังนี้

2.1.1 ทองคำบริสุทธิ์ (Pure Gold)

ทองคำที่เรียกว่า ทองคำบริสุทธิ์จะต้องมีปริมาณทองคำอย่างน้อยตั้งแต่ 99.99% ขึ้นไป แต่ในทางการค้า โลหะที่มีปริมาณทองคำ 99.99% เรียกว่า “ทองคำที่พิสูจน์แล้ว (Pure Gold)” ซึ่งตลาดค้าทองคำในเมืองไทยนิยมเรียกว่าทอง 100% สำหรับในส่วนของทองคำรูปพรรณนั้นเป็นทองคำเจือที่มีความบริสุทธิ์ (Fineness) ของเนื้อทองคำในปริมาณต่างกันตามชนิดที่เป็นที่ต้องการของตลาด เช่น ทองคำรูปพรรณ 96.5% ทองคำกะรัต 18k, 14k, 10k, 9k เป็นต้น

2.1.2 สมบัติของทองคำ

สมบัติของทองคำที่สำคัญประกอบด้วย

1) สมบัติทางกายภาพ ทองคำเป็นโลหะสีเหลืองมันวาว เป็นตัวนำความร้อนและไฟฟ้าได้ดีเป็นอันดับต้น 3 รองจากเงินและทองแดง สามารถสะท้อนรังสีอินฟราเรตได้ถึง 97% จึงมักมีการนำเอาทองคำมาเป็นวัสดุป้องกันรังสี ซึ่งสมบัติทางกายภาพของทองคำบริสุทธิ์ที่สำคัญๆ แสดงดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 สมบัติทางกายภาพของทองคำ [1]

เลขอะตอม	79
มวลอะตอม	196.9655
โครงสร้างผลึก	FCC
สี	เหลือง
ความถ่วงจำเพาะ	19320
ความถ่วงจำเพาะ 20°C (kg/m ³)	19320
จุดหลอมเหลว (°C)	1064.4
จุดเดือด (°C)	2940
ความร้อนจำเพาะที่ 1 c (j/g c)	0.1323
สัมประสิทธิ์การขยายตัวเชิงเส้น (20-100°C)/ °C	14.4x10 ⁻⁶
ความร้อนแฝงในการหลอมเหลว (j/g)	66.2
ความร้อนแฝงในการกลายเป็นไอ (j/g)	1738
การนำไฟฟ้า	80%IACS (ทองแดง 100%)
ความต้านทานจำเพาะ (μΩmm)	22
สัมประสิทธิ์การต้านทานไฟฟ้าต่ออุณหภูมิ (1/°C)	0.0034
ค่าศักย์ไฟฟ้า (Electrode Potential)(v)	+1.498

หมายเหตุ IACS = Intemation Annealed Copper Standard

2) สมบัติทางกล ทองคำเป็นโลหะที่มีความเหนียวสูงสามารถดึงเป็นเส้นหรือตีเป็นแผ่นได้ขนาดบางที่สุดถึง 1/5,000,000 นิ้ว สามารถนำมาใช้ในงานที่ต้องการมีการรับภาระทางกลไม่สูงมากนัก เช่น ใช้ในงานทันตกรรมทำเป็นฟันปลอม หรือใช้ในงานอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับทำเป็น สร้อยแหวน กำไล ซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ทองคำบริสุทธิ์นั้น มีความอ่อนสูง เมื่อนำมาทำเป็นรูปพรรณและไม่สามารถต้านทานแรงกระทำจากภายนอกได้ จึงส่งผลให้ทองคำเพื่อที่จะปรับปรุงสมบัติทางกลของทองคำบริสุทธิ์ให้ดีขึ้นและกลายเป็นทองคำเจือชนิดต่างๆที่สำคัญสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2.2 ซึ่งเป็นค่าที่ได้จากการทดสอบความต้านแรงดึงและความแข็งที่สภาพต่างๆ

ตารางที่ 2.2 สมบัติทางกลของทองคำบริสุทธิ์ 99.99% ขึ้นไป [2]

Condition	Tensile Strength (MPa)	Yield Strength (MPa)	%Elongation (in 50 mm.)	Hardness (HB)	Modulus Of Elasticity (GPa)
As Cast	125	-	30	33	74.5
Wrought,annealed	130	-	45	25	79.9

60% Reduction	220	205	4	58	79.3
---------------	-----	-----	---	----	------

3) สมบัติด้านการผลิต สมบัติด้านการผลิตที่สำคัญของทองประกอบด้วย

ก. ความสามารถในการขึ้นรูป (Formability) ทองคำเหมาะสำหรับการขึ้นรูปทางกลทุกรูปแบบ เช่น การตีขึ้นรูป การรีดเป็นแผ่นและการดึงขึ้นรูปเส้นลวด

ข. ความสามารถทางด้านการเชื่อมประสาน (Weld Ability) การบัดกรีด้วยหัวทอร์ชใช้กับโลหะประสานที่มีธาตุเงินผสมไม่จำเป็นต้องใช้น้ำยาประสานและใช้ได้กับเปลวไฟทุกชนิด กรณีการเชื่อมด้วยแก๊สออกซิอะซีทีลีน (Oxy-Acetylene) ไม่จำเป็นต้องใช้น้ำยาประสานและใช้กับเปลวไฟทุกชนิดนอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมแบบความต้านทาน (Resistance Welding) ได้

ค. อุณหภูมิการอบอ่อนที่ 300°C

ง. อุณหภูมิการขึ้นรูปร้อนต่ำกว่าจุดหลอมเหลว

จ. อุณหภูมิเทหล่อที่ 1100 ถึง 1300°C

2.1.3 มาตรฐานการวัดความบริสุทธิ์ของทองคำ

1) ค่าความบริสุทธิ์ (Fineness) หมายถึง ปริมาณของเนื้อทองคำที่มีอยู่ในทองรูปพรรณหรือทองคำเจือ จะเทียบต่อ 1000 ส่วน หรืออาจใช้หน่วยวัดความบริสุทธิ์ที่เป็นระบบที่ใช้บอกปริมาณตามมาตรฐานที่เรียกว่า “กะรัต (Karat, K)” ซึ่งการวัดความบริสุทธิ์ทั้งสองแบบเป็นการเปรียบเทียบปริมาณทองคำที่มีในทองคำเจือหรือทองคำรูปพรรณ โดยการวัดความบริสุทธิ์มีสูตรสำหรับการหาค่าความบริสุทธิ์ คือ

$$\text{Fineness xxx} = \text{xxx Fine} = \text{xxx\% Au by Weight} = \frac{\text{xxx}}{1000} \times 100\%$$

โดยที่ค่า xxx คือ ปริมาณร้อยละของทองเปรียบเทียบกับ 1000 ส่วน

2) กะรัต หมายถึง หน่วยการวัดค่าความบริสุทธิ์ของทองคำเจือ โดยการเปรียบเทียบให้ทองคำบริสุทธิ์ (99.996% ขึ้นไป) มีค่าเท่ากับ 24 กะรัต ปริมาณทองคำที่ลดต่ำลงมาก็จะมีการคำนวณกะรัตให้ลดลงมา ตัวอย่างทองคำกะรัต เช่นทองคำ 18 กะรัต หรือทองคำ 18k คือทองคำเจือที่มีปริมาณทองคำเจือที่ปริมาณทองคำบริสุทธิ์ 75% และมีโลหะอื่นๆ ผสม 25% สำหรับในกรณี ทองคำ 14 กะรัต หรือทองคำ 14k คือทองคำเจือที่มีปริมาณทองคำบริสุทธิ์ 58.33% และมีโลหะอื่นๆ ผสม 41.67% เป็นต้น

3) Hall-Markink หมายถึง หน่วยวัดที่ใช้แสดงปริมาณทองคำแสดงเป็นตัวเลขทศนิยม โดยกำหนดให้ทองคำบริสุทธิ์ 100% มีค่าเท่ากับ 1.000 ซึ่งมีค่าเท่ากับค่า Fineness 1000

4) บาท หมายถึง หน่วยวัดตวงน้ำหนักทองคำในประเทศไทย โดยทองคำหนัก 1 บาท มีค่าเท่ากับ 15.244 กรัม

2.1.4 มาตรฐานและชนิดของทองคำกะรัต

ทองคำกะรัตเป็นทองคำที่ได้รับความนิยมสูงกว่าทองคำบริสุทธิ์เนื่องจากความแข็งแรงทนทานสูงกว่า นอกจากนี้ยังสามารถเลียนแบบของทองคำบริสุทธิ์ได้ด้วยการแปรเปลี่ยนปริมาณส่วนผสมต่าง จึงทำให้ทองคำกะรัตเข้ามามีบทบาทแทนที่ทองคำบริสุทธิ์ในเครื่องประดับ และกำหนดปริมาณส่วนผสมของธาตุต่างๆ ในทองคำกะรัตยังไม่มีมาตรฐานกำหนดที่แน่นอนตายตัว แต่จะกำหนดที่ปริมาณทองคำบริสุทธิ์เป็นหลัก ซึ่งค่าความบริสุทธิ์ของทองคำกะรัตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ชนิดหลักๆ ดังแสดงในตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 การเปรียบเทียบค่าความบริสุทธิ์ของทองคำในทองคำกะรัตต่างๆ [1]

ปริมาณทองคำในเนื้อโลหะ	ปริมาณเนื้อทองคำ (% โดยน้ำหนัก)	ความบริสุทธิ์ Fineness	หน่วยวัดกะรัต (k)
990/1000	99.0%	990	24
954/1000	95.4%	954	23
916/1000	91.6%	916	22
750/1000	75.0%	750	18
858/1000	58.3%	858	14
357/1000	35.7%	357	9
333/1000	33.3%	333	8

2.2 โลหะวิทยาของทองคำเจือหรือทองคำกะรัต

การศึกษาทางด้านโลหะวิทยาของทองคำเจือ หรือทองคำกะรัต ศึกษาวิเคราะห์จากพื้นฐานแผนภาพสมดุลเฟสของโลหะผสมระบบ ทองคำ-เงิน-ทองแดง และโลหะผสมระบบ ทองคำ-เงิน-ทองแดง-สังกะสี เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของธาตุเจือหลัก (Major Alloying Element) ซึ่งประกอบด้วย เงิน ทองแดงและ สังกะสี ทางด้านโลหะวิทยาที่มีผลต่อสมบัติทางกล โครงสร้างจุลภาคและระดับของทองคำเจือ ซึ่งการศึกษาวิจัยในอดีตที่ผ่านมายังไม่มีการศึกษาอิทธิพลของธาตุเจือรอง (Major Alloying Element) ต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านโลหะวิทยาและผลต่อสมบัติทางกล โครงสร้างจุลภาคและระดับสีของทองคำที่ผสมธาตุเจือหลัก ดังนั้นในการศึกษาพื้นฐานทางด้านโลหะวิทยาจึงมีการกล่าวอ้างถึงเฉพาะอิทธิพลของธาตุเจือหลัก เงิน ทองแดง และสังกะสี เท่านั้น ดังจะได้นำเสนอในหัวข้อย่อยต่อไป

2.2.1 ทองคำเจือที่อิงระบบทอง-เงิน-ทองแดง

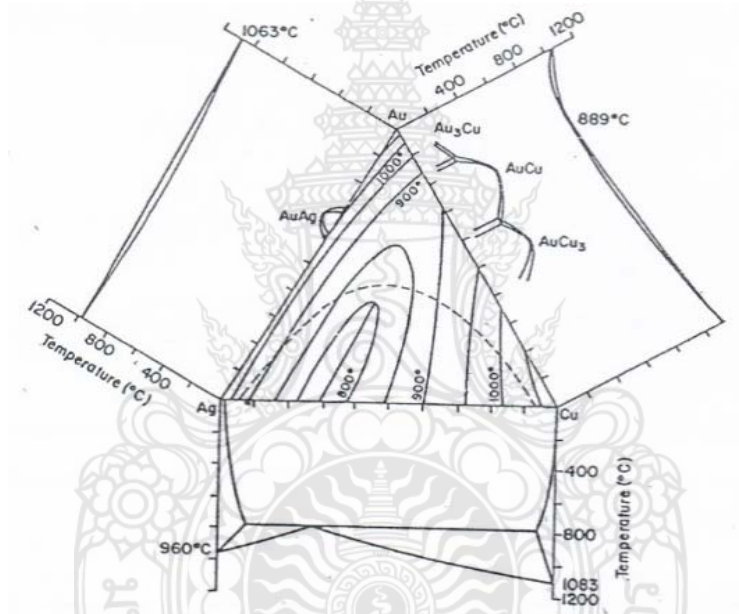
จากการศึกษาวิเคราะห์สมบัติของโลหะผสมระบบ ทอง-เงิน-ทองแดง ทางด้านโลหะวิทยา โดย Pearson W.S. ทำให้ทราบถึงขอบเขตการละลายของแต่ละธาตุที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสามารถแสดงแผนภาพสมดุลเฟสในระบบ 3 ธาตุได้ดังรูปที่ 2.1 รูปที่ 2.2 และรูปที่ 2.3

จากรูปที่ 2.1 แสดงแผนภาพสมดุลของโลหะทองคำเจือในระบบ 2 ธาตุระหว่างทองคำ-เงิน บริเวณที่เป็นเฟสของแข็งเฟสเดียวเกิดขึ้นได้เส้นอุณหภูมิแข็งตัวสมบูรณ์ จนถึงถึงอุณหภูมิประมาณ

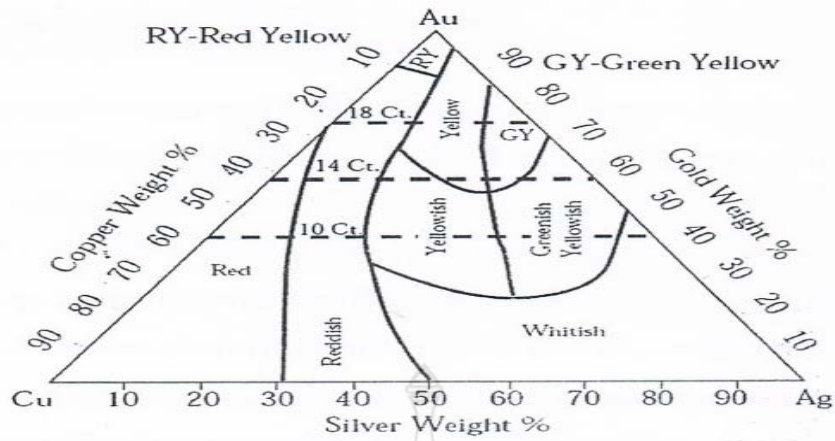
200°C ในช่วงส่วนส่วนผสมที่มีธาตุเงินระหว่าง 30 ถึง 40 wt% หลังจากนั้นเมื่ออุณหภูมิประมาณ 200°C จะเกิดการแยกตัวเป็นเฟสที่สอง คือ AuAg เนื่องจากขอบเขตการละลายเปลี่ยนแปลงเมื่ออุณหภูมิลดลง

ในระบบของทองคำ-ทองแดง แสดงบริเวณของเฟสเดียวที่เกิดขึ้นใต้เส้นอุณหภูมิแข็งตัวสมบูรณ์ จนถึงอุณหภูมิประมาณ 400°C หลังจากนั้นเมื่ออุณหภูมิลดต่ำกว่า 200°C จะเกิดการแยกตัวเป็นเฟสที่ 2 ในช่วงผสมที่แตกต่างกัน เป็น AuCu₃, AuCu และ Au₃Cu ซึ่งมีส่วนที่สำคัญที่ทำให้ทองคำเจือมีความแข็งเพิ่มมากขึ้น

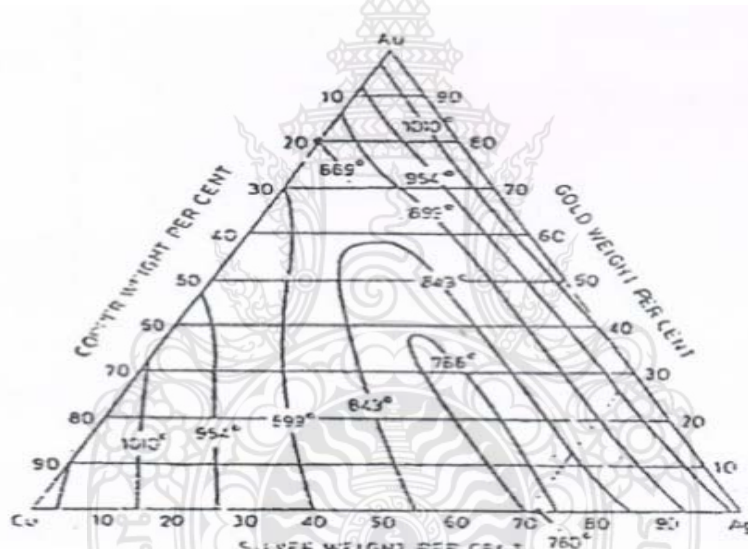
ในระบบของเงิน-ทองแดง แสดงปฏิกิริยายูเทคติกที่เกิดขึ้นเมื่ออุณหภูมิลดลงโดยมีอุณหภูมิยูเคติก ที่ 799°C ในช่วงที่มีทองแดงผสมอยู่ 8.8

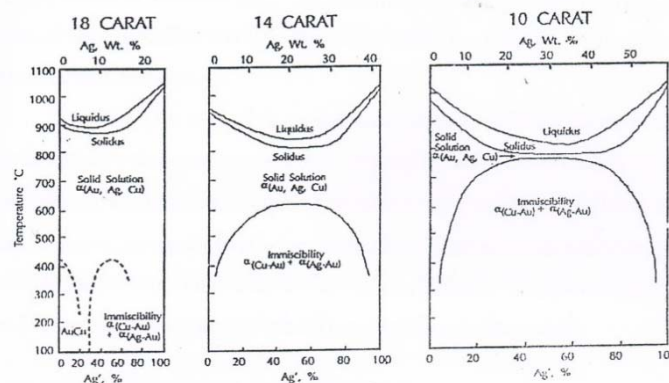
รูปที่ 2.1 แสดงแผนภาพสมดุลเฟสของทองคำเจือในระบบ 3 ธาตุ ทองคำ-เงิน-ทองแดง [2]

รูปที่ 2.2 แสดงภาพตัดในแนวระนาบของแผนภาพสมดุลเฟสทองคำเงินในระบบ 3 ธาตุ ทองคำ-เงิน-ทองแดง [3]

รูปที่ 2.3 แสดงแผนภาพสมดุลเฟสทองคำเงินในระบบ 3 ธาตุทองคำ-เงิน-ทองแดง ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีของทองคำเงิน [4]

รูปที่ 2.4 ภาคตัดในแนวตั้งที่ 18 14 และ 10 กระรัต บนแผนภาพสมดุลง ทองคำ-เงิน-ทองแดง [3]

จากรูปที่ 2.4 แสดงอัตราส่วนผสมทางเคมีของทองคำเงินในระบบ 3 ธาตุ (Ternary Phase Diagram) ทองคำ-เงิน-ทองแดง ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีของทองคำเงิน ที่อัตราส่วนผสมต่างๆกันในตำแหน่ง 18 14 และ 10 กระรัตตามลำดับ

จากภาคตัดดังกล่าวทำให้ได้ภาพตัดแนวตั้งเสมือน 2 ธาตุ (Quasi-Binary Vertical Section) ขึ้นมา รูปที่ 2.4 แต่อย่างไรก็ตาม แทนที่จะเขียนแผนภาพจากค่าประมาณเงินหรือทองแดง เพื่อบอกปริมาณส่วนผสมทางเคมีในภาคตัดดังกล่าวแต่เพียงอย่างเดียวอาจจะไม่สะดวกเท่าใดนัก ในการเปรียบเทียบทองคำเงินที่กระรัตไม่เท่ากัน ดังนั้น Pearson W.S. จึงได้คิดค่าความเข้มข้นของธาตุเงิน-ทองแดงในรูปของการแปรผันตามอัตราส่วนผสมขึ้นมา โดยแทนค่าความเข้มข้นของธาตุเงินในรูปแบบแผนตามอัตราส่วนผสมขึ้นมา โดยแทนที่ค่าความเข้มข้นของธาตุด้วยสัญลักษณ์ Ag' ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$Ag' = \frac{Ag(wt\%)}{Ag(wt\%)+Cu(wt\%)} \times 100\%$$

จากสูตรแสดงว่าระบบทองคำเงิน ทองคำ-เงิน-ทองแดง และทองคำเงิน-ทองแดง-สังกะสี สามารถแบ่งเป็นกลุ่มต่างๆ ด้วยตัวแปลเพียง 2 ตัว จำนวนกระรัต (%Au) และค่า Ag' ของทองคำเงิน สามารถแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

ก. ชนิดที่ 1 ค่า Ag' ในช่วง 0-10% และจากช่วง 90-100% ดังแสดงในภาพที่ 4 ส่วนผสมช่วงนี้ ที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดหลอมเหลวจะเกิดเป็นเฟสในรูปแบบสารละลายของแข็งเนื้อเดียว (Homogenous Solid Solution) ซึ่งมีสมบัติทางกลอ่อน เมื่อผ่านการอบอ่อนไม่สามารถทำให้ความแข็งแรงเพิ่มขึ้นได้

ข. ชนิดที่ 2 ค่า Ag' ในช่วง 10-25% หรือช่วง 75-90% ทองคำเงินกลุ่มนี้ จะเป็นสารละลายของเนื้อเดียวที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดหลอมเหลวมาจนถึงช่วงที่เรียกว่า ช่วงการเกิดความไม่สามารถละลายเข้าด้วยกันได้ (Immiscibility Gap) แต่ถ้าปล่อยให้ทองคำเงินเย็นตัวลงอย่างช้าๆ จนกระทั่งถึงอุณหภูมิห้อง เฟสที่ได้ คือ เฟสอัลฟา ($\alpha = Cu-Au$) ตกตะกอนในทองคำเงินที่มีทองแดงสูง (Copper Rich Alloys) และจะได้ เฟสอัลฟา 2 ($a_2: Ag - Au$)ⁿ ตกตะกอนอยู่ในทองคำเงินสูง (Silver Rich Alloy) ทองคำเงินชนิดนี้จะมีคุณสมบัติปานกลางในสภาพที่ผ่านการอบอ่อน แต่สามารถปรับเพิ่มความแข็งแรงได้โดยวิธีการบ่มเพิ่มความแข็งแรง

ค. ชนิดที่ 3 ค่า Ag' ในช่วงที่ 25-75% ทองคำเงินชนิดนี้จะมีช่วงที่เป็นสารละลายของแข็งเนื้อเดียวที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดหลอมเหลวและสูงกว่าอุณหภูมิที่เกิดช่วงไม่สามารถละลายเข้าด้วยกันได้ แต่ถ้าให้เย็นตัวแบบสมดุลงมาถึงอุณหภูมิห้อง เฟสของแข็งเนื้อเดียวนี้สารละลายตัวไปเป็นเฟส α Cu-Au

)และเฟส $(a_2: Ag - Au)^n$ ทองคำเจือชนิดนี้จะเพิ่มความแข็งสูงในสภาพอบอ่อน ดังนั้นการอบอ่อนจึงลดความแข็งจากนี้ยังสามารถทำให้ความแข็งเพิ่มขึ้นได้โดยกรรมวิธีการบ่มเพิ่มความแข็ง

2.2.2 ทองคำเจือที่อิงระบบทอง-เงิน-ทองแดง-สังกะสี

ความสัมพันธ์ระหว่างสีและส่วนของทองคำเจือระบบ ทองคำ-เงิน-ทองแดง ดังแสดงในรูปที่ 2.3 ช่วงที่เป็นสีเหลืองจะเกิดใกล้มุมของทองคำ สีขาวเงินจะเกิดขึ้นมุมของเงินและสีแดงจะเกิดที่มุมของทองแดง สีแดงเป็นสีที่เด่นกว่าสีอื่น เพราะจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของค่าเจือ ดังจะเห็นได้ว่าทองคำเจือไม่มีสีแดงเฉพาะตรงมุมของทองแดงเท่านั้น แต่ยังแผ่ไปถึงบริเวณมุมของทองคำด้วยการเปลี่ยนแปลงสีในช่วงบริเวณที่มีสีแดงหรือสีอมแดงให้กลายเป็นสีอมเหลืองสามารถทำได้โดยการเติมสังกะสีลงไป โดยทั่วไปในการทางปฏิบัติ การเติมสังกะสีเข้าไปอาจเติมไปได้จนถึง 15 wt% ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการลดปริมาณของช่วงการเกิดความไม่สามารละลายเข้าด้วยกันได้มันแผนภาพสมดุลเฟส 3 ธาตุ โดยการลดความกว้างของส่วนผสมทางเคมีที่เกิดช่วงดังกล่าวและลดความสูงของช่วงการเกิดไม่สามารถละลายเข้าด้วยกันได้ให้เคลื่อนลงมาเกิดที่อุณหภูมิต่ำลงในทองคำเจือกระจัดต่างๆ ดังรูปที่ 2.4 ดังนั้น การเติมสังกะสีจะส่งผลทำให้แนวโน้มของทองคำเจือระบบ ทองคำ-เงิน-ทองแดง-สังกะสี มีความแข็งน้อยกว่าทองคำเจือระบบทองคำ-เงิน-ทองแดง ทั้งในสภาวะที่ผ่านการอบอ่อนและในสภาวะอบเพิ่มความแข็งโดยการตกตะกอน (Precipitate Hardening)

2.3 อิทธิพลของธาตุเจือต่างๆ ที่มีผลต่อสมบัติของทองคำ

ธาตุเจือที่นำมาผสมเข้าไปในโลหะทองคำเจือ และมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางกลของทองคำสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม หลักๆ คือ กลุ่มธาตุเจือหลัก (Major Alloying Element) และธาตุเจือรอง (Minor Alloying Element) ซึ่งธาตุเจือในกลุ่มต่างๆ มีผลต่อสมบัติของทองคำต่างกัน ดังจะได้กล่าวถึงต่อไปนี้

2.3.1 ธาตุเจือหลัก (Major Alloying Element)

ธาตุเจือหลักที่นิยมนำมาใช้ผสมกับทองคำเจือมี 2 ธาตุ คือ เงิน และทองแดง โดยพื้นฐานของธาตุทั้งสองมีสมบัติทางกายภาพดังแสดงในตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 สมบัติพื้นฐานของเงินและทองแดง [1]

สมบัติ	เงิน	ทองแดง
เลขอะตอม	47	29
มวลอะตอม	107.8652	63.546
โครงสร้างผลึก ที่ 20 °C	FCC	FCC
สี	ขาว	แดง
จุดหลอมเหลว (°C)	960	1083
จุดเดือด (°C)	2195	2600
ความถ่วงจำเพาะ(kg/m ³)	10500	8960
รัศมีอะตอม	0.144	0.128
ความจุความร้อนจำเพาะ ที่ 0°C (cal/g °C)	0.0599	0.092
ความร้อนในการหลอมละลาย ที่ 200°C (cal/g °C)	25	50.6
สัมประสิทธิ์การขยายตัวเชิงเส้น ($\mu\text{in}/\text{in } ^\circ\text{C}$)	19.68 (0-100°C)	16.5
ความต้านทานไฟฟ้า($\mu\Omega\text{cm}$) ที่ 20 °C	1.59	1.673
ความแข็ง (HB)	30	37
ความต้านแรงดึง (10 ⁶ psi)	11	16
โมดูลัสของยัง (E : GPa)	82.7	129.8
บัลค์โมดูลัส (K : GPa)	103.6	137.8
โมดูลัสเฉือน (G : GPa)	30.3	48.3
อัตราส่วนของพัชองส์ (γ)	0.367	0.434
ความเหนียว (γ .cp)	3.9	3.36

การผสมธาตุเจ้าหลักเข้าไปในทองคำเจือจะผสมลงไปเป็นปริมาณมาก ส่งผลให้สมบัติทางกล โครงสร้างจุลภาคของทองคำเจือเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณของการผสมและนอกจากนี้ยังทำให้สีของทองคำเจือเปลี่ยนเป็นสีต่างๆ ได้หลายสี มีตั้งแต่สีขาว สีเหลือง สีชมพูและสีแดง ขึ้นอยู่กับส่วนผสมทางเคมีของธาตุต่างๆ โดยปกติโลหะทองคำเจือระบบ ทองคำ-เงิน-ทองแดง สีของโลหะผสมระบบนี้สามารถเปลี่ยนแปลงส่วนผสมของเงิน และทองแดง ดังในรูปที่ 4 ดังที่กล่าวไว้มาแล้ว นอกจากนี้ยังมีธาตุอื่นๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับสี และสมบัติของทองคำเจือดังแสดงในตารางที่ 2.5

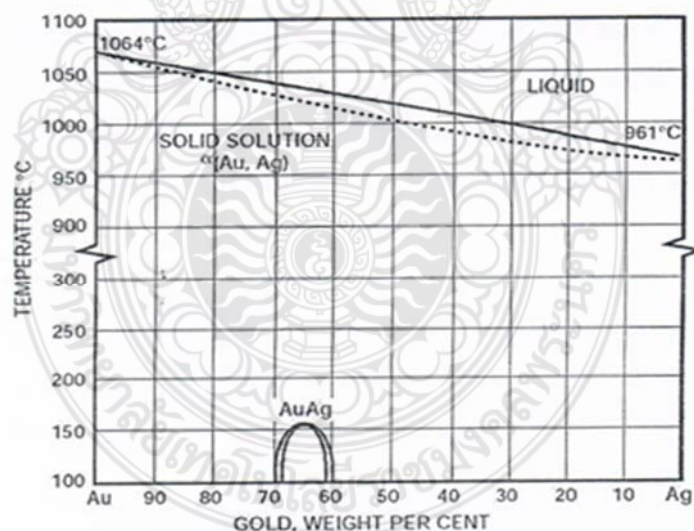
ตารางที่ 2.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของธาตุเจือ สีและสมบัติที่เกิดขึ้นของทองคำ

ชนิดของธาตุ	สีที่เปลี่ยนแปลงไป (ในกรณีมีธาตุเจือสูง)	บทบาทต่อสมบัติของทองคำเจือต่ำ
ทองแดง	สีแดงหรือสีชมพู	ตัวเพิ่มความแข็ง
เงิน	ขาว	ตัวเพิ่มความแข็ง(ทองแดง) และเพิ่มความต้านการกัดกร่อน
สังกะสี	ขาว	ลดการเกิดออกซิเดชัน
นิกเกิล	ขาว	เพิ่มความแข็งอย่างมาก แต่ทำให้สีของทองคำเป็นสีขาวเร็ว

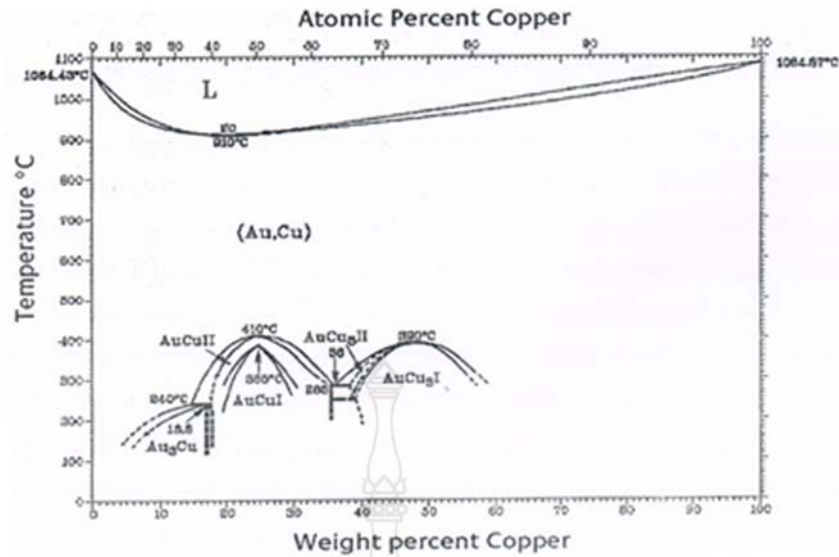
แพลลาเดียม	ขาว	เพิ่มความแข็งไม่มากเมื่อเทียบกับนิกเกิลแต่ทำให้สีเป็นสีทองคำเป็นสีขาวเร็ว
------------	-----	---

ก. อิทธิพลของเงินต่อทองคำเจือ เงินเป็นโลหะที่ช่วยเพิ่มความแข็งเมื่อผสมลงไป ทองคำเจือแต่มีผลน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับทองแดง ลักษณะการละลายระหว่างทองคำกับเงิน เป็นดังรูปที่ 2.5 ซึ่งเป็นแผนภาพสมดุลเฟสของทองคำ-เงิน ภายใต้เส้นแข็งตัวสมบูรณ์ (Solidus Line) ทองคำและเงินสามารถละลายเข้ากันได้อย่างสมบูรณ์ในลักษณะสารละลายของแข็งแบบแทนที่อัลฟา หรือเรียกว่า “สารละลายของแข็งแบบสมบูรณ์ (Complete Series of Solid Solution)” ทองคำเจือเงินที่มีปริมาณทองคำ 60-70% เย็นตัวลงต่ำกว่า 160°C จะเกิดเป็นสารประกอบชนิดใหม่ขึ้นมา คือ AuAg ดังแสดงในรูปที่ 2.5 และนอกจากนี้เงินยังมีผลทำให้สีของทองคำอ่อนลงเมื่อปริมาณของเงินเพิ่มมากขึ้น

ข. อิทธิพลของทองแดงต่อทองคำเจือ ทองแดงเจือสามารถเพิ่มความแข็งให้กับทองคำเจือโดยวิธี Oeder Hardening หรือ Precipitate Hardening จากแผนภาพสมดุลเฟสทองคำ-ทองแดงดังภาพ-ทองแดงดังภาพที่ 2.6 สารละลายของแข็งที่สมบูรณ์ สามารถพบตั้งอุณหภูมิสูงกว่า 410°C ขณะที่อุณหภูมิต่ำกว่า 410°C จะเกิดเฟส AuCuI ขึ้น ซึ่งเป็นเฟสที่มีปริมาณทองแดง 50 at% เมื่ออุณหภูมิต่ำกว่า 385°C เฟส AuCuI ที่เกิดขึ้นเปลี่ยนเป็นเฟส AuCuII นอกจากนี้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 390°C จะเกิดเฟส AuCuI ที่มีปริมาณทองแดง 75 at% ดังแสดงในรูปที่ 2.5

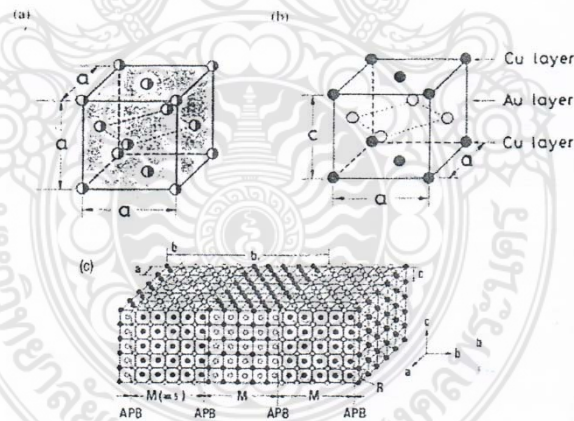

รูปที่ 2.5 แผนแสดงสมดุลเฟสของทองคำ-เงิน [5]

รูปที่ 2.6 แผนภาพสมดุลเฟสทองคำ-ทองแดง [5]

เมื่อพิจารณาทองคำเจือ 18 กะรัต ซึ่งมีทองคำ 75% หรือ 50at% และทองแดง 25 wt% หรือ 50 at% หมายความว่ามีการจับคู่กันระหว่างทองคำกับทองแดงที่อุณหภูมิสูงกว่า 410°C อะตอมของทองคำและทองแดงในหน่วยเซลล์จะมีการเรียงตัวที่ไร้ระเบียบในโครงสร้างผลึกแบบ Face-Cubic (FCC) ซึ่งเรียกว่า สารละลายของแข็งที่เรียงตัวไร้ระเบียบ (Disordered Solid Solution) และเมื่อ

รูปที่ 2.7 การเปลี่ยนแปลงจากโครงสร้างระเบียบโครงสร้างมีระเบียบ [5]

เย็นตัวลงมาที่อุณหภูมิ 410°C อะตอมในสารละลายของแข็งเกิดการเรียงตัวใหม่ใส่โครงสร้างผลึก Face Center Cubic กระบวนการแพร่ทำให้เกิดการจัดเรียงตำแหน่งอะตอมใหม่ดังรูปที่ 2.7 แสดงการเปลี่ยนแปลงจากแบบไร้สาร Disordered เป็นแบบที่มีระเบียบ โครงสร้างใหม่นี้เรียกว่า สารละลายของแข็งที่เรียงตัวเป็นระเบียบ (Disordered Solid Solution) หรือ ซูเปอร์แลตทิซ (Super Lattice)

เนื่องจากความแตกต่างของขนาดอะตอมทองคำและทองแดงทำให้โครงสร้าง Face-Center Cubic ของสารละลายของแข็งที่ไร้ระเบียบเกิดการบิดตัว (Distorted) ในทิศทางที่ทำให้เกิดโครงสร้าง

ผลึกแบบFace-CenterCubic Face-CenterCubic การบิดตัวของลแลททิซทำให้ดิสโลเคชันเคลื่อนที่ที่ลำบาก ส่งผลให้ทองคำเจือเกิดการเปลี่ยนรูปได้ลำบากเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้สารละลายของแข็งแบบเป็นระเบียบจึงมีความแข็งแรงกว่า แข็งแรงกว่า และมีความเหนียวน้อยกว่าสารละลายของแข็งแบบไร้ระเบียบ การเปลี่ยนแปลงจากสารละลายของแข็งแบบเป็นระเบียบจะเกิดที่การเย็นตัวอย่างช้า จากอุณหภูมิอบอุ่น สามารถทำการอบชุบที่ 410°C แล้วทำการบ่มแข็ง (Aging) ที่อุณหภูมิ 150-300°C ทำให้เกิดปฏิกิริยาการจัดเรียงตัวเป็นระเบียบ Oedered Reaction การจัดเรียงตัวของอะตอมอย่างเป็นระเบียบมีอัตราส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอะตอมทองคำ : ทองแดงอย่างง่าย ๆ คือ 1:1 1:3 และ 3:1 โดยเรียกชื่อเฟสเป็นปริมาณทองคำ 50.8 wt% เป็นทองคำที่อยู่ในช่วง 9 และ 14 ะรัต ส่วนทองคำเฟสเป็นทองคำเจือที่มีส่วนผสมทองคำ 83 wt% อย่างไรก็ตามเฟสทั้งสองนี้ไม่ได้เพิ่มความแข็งแรงเนื่องจากการเป็นสารละลายของแข็งที่เป็นระเบียบมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับ AuCu เนื่องจากเฟส AuCu เป็นโครงสร้างที่มีความซับซ้อนมากกว่า โดยมีความแตกต่างของโครงสร้างผลึกที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยและสามารถที่จะแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ AuCuI ที่มีโครงสร้างเป็น Face-Center Tetrafonal ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 385°C และ AuCuI เป็นโครงสร้างออร์โธโรมบิก Orthorhombic ที่อุณหภูมิ 385°C - 410°C

ในกรณีของทองคำเจือ 18 ะรัตที่พิจารณาของทองแดงที่แตกต่างกันยังมีผลให้สมบัติของกลและสีของเนื้อโลหะมีความต่างกัน โดยที่ความแข็งทองคำเจือจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อปริมาณทองแดงเพิ่มขึ้น และนอกจากนี้ ผลของการลดก็มีส่วนเพิ่มความแข็งแรงโดยกลไกของ Work Herdening ดังในตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 แสดงตารางถึงผลของธาตุทองแดงในปริมาณต่างๆ ในโลหะทองคำเจือระบบ ทองคำ-เงิน-ทองแดง หลังจากผ่านการลดขนาดที่อัตราการลดขนาด 15% 30% และ60% [2]

สีของทองคำเจือ	ปริมาณทองแดง%	ความแข็งแรง บริเนลหลังจากผ่าน การลดขนาดต่างกัน 15%	ความแข็งแรง บริเนลหลังจากผ่าน การลดขนาดต่าง กัน 30%	ความแข็งแรง บริเนลหลังจากผ่าน การลดขนาดต่างกัน 60%
แดงเข้ม	2.50	143	178	202
แดงส้ม	21.40	156	177	205
เหลืองอมแดง	16.7	166	176	197
เหลือง	12.50	148	160	182
เหลืองอมเขียว	8.3	141	149	176
เขียวอมเหลือง	3.6	114	127	138

เขี้ยวอมเหลืองจาง	0.0	69	78	93
-------------------	-----	----	----	----

ค. อิทธิพลของเงินและทองแดงที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเฟสและสมบัติของทองคำเจือในระบบ ทองคำ-เงิน-ทองแดง การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับทองคำเจือระบบทองคำ-เงิน-ทองแดง ที่ผ่านมาจะเน้นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเพิ่มความแข็งเฟสต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น AuCu และ AuCu₃ ซึ่งเป็นเฟสที่เรียงตัวอย่างเป็นระเบียบ (Ordered Phase) โดยศึกษาจากกล้องจุลทรรศน์แบบแสง Optical Microscope กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน TEM กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกวาด (SEM) ยังมีการศึกษากันไม่มากนัก สำหรับในกรณีของการศึกษาอิทธิพลของเฟสที่เกิดขึ้นต่อสมบัติทางกลของทองคำเจือในระบบ ทองคำ-เงิน-ทองแดง จากการศึกษาของ B.D.Razuvayeva และคณะ ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับการเรียงตัวของอะตอมอย่างเป็นระเบียบ (Atomic Ordering) และการลดลงของส่วนผสม (Decomposition) ในสารละลายของแข็ง (Solid Solution) เนื่องจากขอบเขตการละลายที่ลดลงเมื่ออุณหภูมิลดลง ต่อสมบัติทางกลของทองคำเจือ 18 กระรัต ที่มีส่วนผสมของเงินและทองแดงต่างกันระหว่าง 5 : 21.3% และ 20 : 3.7% โดยน้ำหนัก ตามลำดับ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

- โลหะผสมทองคำ-เงิน-ทองแดง 18 กระรัต มาสามารถเพิ่มความแข็งได้จากการปรับส่วนผสมเมื่อโลหะผสมอยู่ในสภาพสารละลายของแข็ง (Solid Solution)
- สมบัติทางกล เช่น ค่าความแข็ง จะเปลี่ยนอะตอมในเนื้อโลหะผสมเกิดการเรียงตัวอย่างเป็นระเบียบ
- ช่วงเกิดการเรียงตัวอย่างเป็นระเบียบ Ordered จะลดลงเมื่อผสมเงินเพิ่มลงไป และใช้เวลา น้อยลงในการเกิด
- การเพิ่มเงินลงไปในส่วนผสมของโลหะผสมทองคำ-เงิน-ทองแดง จะช่วยขจัดการเกิดการแตกร้าวตามขอบเกรน เมื่อเกิดการเรียงตัวอย่างมีระเบียบ
- ปรากฏการแตกหักแบบเปราะตามขอบเกรน (Embrittlement) สามารถลดลงได้ด้วยกระบวนการทางความร้อนโดยทำให้เกิดการเรียงตัวอย่างไร้ระเบียบ (Disorderinf)
- ปรากฏการแตกหักแบบเปราะตามขอบเกรนที่มีสาเหตุจากสารมลทิน เช่น ซิลิกอน และตะกั่ว ไม่สามารถทำให้ลดลงได้ด้วยกระบวนการทางความร้อน

2.3.2 ธาตุเจือรอง (Minor Alloying Element)

ธาตุเจือรองเป็นธาตุที่ผสมลงไปในทองคำเจือในปริมาณน้อย การผสมธาตุเจือรองสามารถผสมธาตุ ลงไปได้หลายชนิด แต่ปริมาณในการใช้ไม่ควรเกินกว่า 1wt% วัตถุประสงค์ของการเติมธาตุเจือรอง เพื่อต้องการเปลี่ยนแปลงสมบัติบางประการของทองเจือ โดยมีข้อที่ควรพิจารณาก่อนการเติมธาตุเจือรอง คือ ธาตุเจือรองแต่ละชนิดที่ผสมไปจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสมบัติของทองคำ

เจือมากกว่า 1 อย่างและธาตุเจือผสมลงไปจะทำให้ผลดีและผลเสียในเวลาเดียวกัน ดังตัวอย่างของธาตุต่างๆ ที่แสดงในตารางที่ 2.7 และตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.7 หน้าที่ของธาตุเจือในลักษณะธาตุเจือรองที่เป็นตัวเติม และสารมลทินที่เติมลงในทองคำเจือ [2]

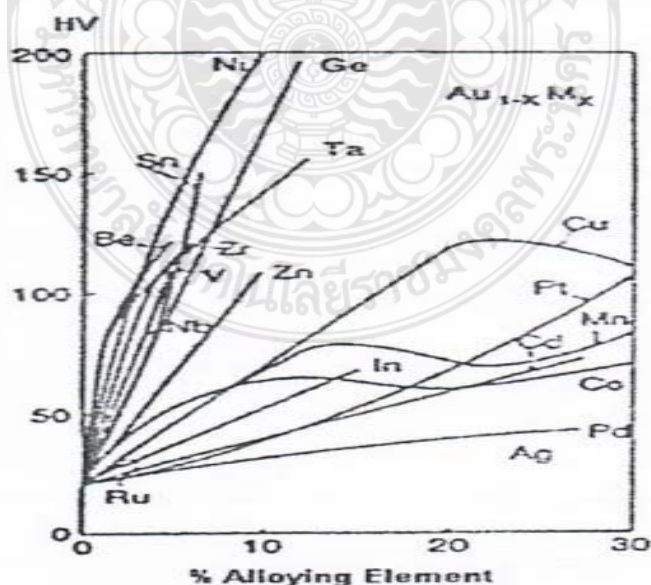
ธาตุ	ทำให้ เกรนละเอียด	ทำให้ เกรนหยาบ	ปรับปรุงสม บัติการหล่อ	ทำให้เปราะ	เพิ่ม ความแข็ง	ลดออกซิเจน
อิริเดียม	A	-	-	I	-	-
รูทีเนียม	A	-	-	-	-	-
ซิลิกอน	-	I	A	I	-	A
โคบอลต์	A	-	-	-	A	-
สังกะสี	-	-	A	-	-	A
ตะกั่ว	A-	-	-	I	-	-
แบเรียม	-	-	-	-	-	-
ไททาเนียม	A	-	-	-	A	-
แคลเซียม	-	-	-	-	A	-
แกลเลียม	A	-	-	I	A	-
บิสมัท	-	-	-	-	-	-
ไบรอน	A	I	-	-	-	A
ฟอสฟอรัส	-	-	A	-	-	-
ฟอสฟอรัส	-	-	-	I	-	A

หมายเหตุ A = ธาตุเจือรองที่ใช้ผสมลงในเนื้อทองคำ I = ธาตุรองในลักษณะที่เป็นสารมลทินในเนื้อทองคำ

ตารางที่ 2.8 แสดงผลดีและผลเสียของธาตุเจือรองที่ผสมทองไปในทองคำเจือ [2]

ธาตุ	ผลดี	ผลเสีย
ซิลิกอน	ปรับปรุงการไหลโลหะหลอมเหลวลดการเกิดทองแดงออกไซด์ที่ฝังงาน	เกิดความเปราะเมื่อเติมมากเกินไป
เหล็ก	ใช้ร่วมกับธาตุแมงกานีส ทำให้ได้ทองสีทองใกล้เคียงกับการให้ธาตุนิเกิล	0.3-0.5 wt% ทำให้เกรนโตและหยาบ 25.0% ทำให้ทองคำมีสีเทาดำ
โครเมียม	-	0.36-0.5% ทำให้เกรนโตและหยาบ

สังกะสี	>0.2wt% ลดการเกิดออกซิเดชันของทองแดง 1-2wt% ปรับปรุงผิวให้เงางาม เติมปริมาณเท่ากับเงิน และทองแดงช่วยการแตกขณะทำการรีด	-
ตะกั่ว	เพิ่มความแข็ง	เกินกว่า 0.01 wt% เกิดการแตกหักแบบเปราะ
โบรอน	ให้ผลเหมือนซิลิกอน ที่ปริมาณที่ใช้เท่ากัน	-
นิกเกิล	เพิ่มความแข็ง และสีของทองคำจะอ่อนลง ใช้ผสมทำทองคำขาว	สีจะอ่อนลงอย่างรวดเร็ว มีผลต่อผิวหนังทำให้เกิดอาการแพ้
ฟอสฟอรัส	ลดการเกิดออกซิเดชันดีที่สุด	ถ้าเติมมากเกินไปจะทำให้เกิดการแตกร้าวเมื่อได้รับความร้อน
โคบอลต์	>8.4 wt% ปรับขนาดเกรนเล็กลง	-
รูทีเนียม	0.001-0.1 wt% ปรับปรุงขนาดเกรนเล็กลง	-
แพลทินัม	เพิ่มความแข็งเมื่อทำการบ่มแข็ง และทำให้สีทองของทองคำลดลง	-
อิริเดียม	0.01-0.1 wt% ปรับขนาดเกรนเล็กลงในการหล่อหลอมและการอบอ่อน	-
ไททาเนียม	< 1 wt% เพิ่มความแข็งเมื่อทำการบ่มแข็ง ในทองคำบริสุทธิ์ 990	-
แคลเซียม	< wt% เพื่อความแข็งในทองคำ 99.9%	-

รูปที่ 2.8 ปริมาณธาตุเจือชนิดต่างๆ ที่มีผลต่อความแข็งของทองคำ [6]

นอกจากธาตุเจ้าหลักและธาตุเจือรอง ดังที่ได้กล่าวข้างต้นและยังมีธาตุอื่นๆ ที่มีต่อสมบัติทางกลของทองคำอีกหลายชนิด ซึ่งมีผลทำให้ทองคำมีความแข็งแรงเพิ่มขึ้นตามปริมาณของธาตุผสม ดังกราฟที่แสดงในรูปที่ 2.8 และแสดงอิทธิพลของธาตุเจือต่างชนิดต่างๆ ด้วยปริมาณที่แตกต่างกันที่มีผลต่อค่าแข็งของทองคำเจือธาตุชนิดต่างๆ เมื่ออัตราการขึ้นรูปเปลี่ยนแปลง สำหรับในส่วนของอิทธิพลของธาตุเจือธาตุชนิดต่างๆ เมื่ออัตราการขึ้นรูปเปลี่ยนแปลง สำหรับในส่วนของอิทธิพลของธาตุเจือชนิดต่างๆ ที่มีผลต่อความต้านแรงดึง สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2.9

ตารางที่ 2.9 ค่าความแข็ง HV 10 ของทองคำเจือธาตุชนิดต่างๆ ด้วยปริมาณที่แตกต่างกันและอัตราการขึ้นรูปต่าง ๆ [7]

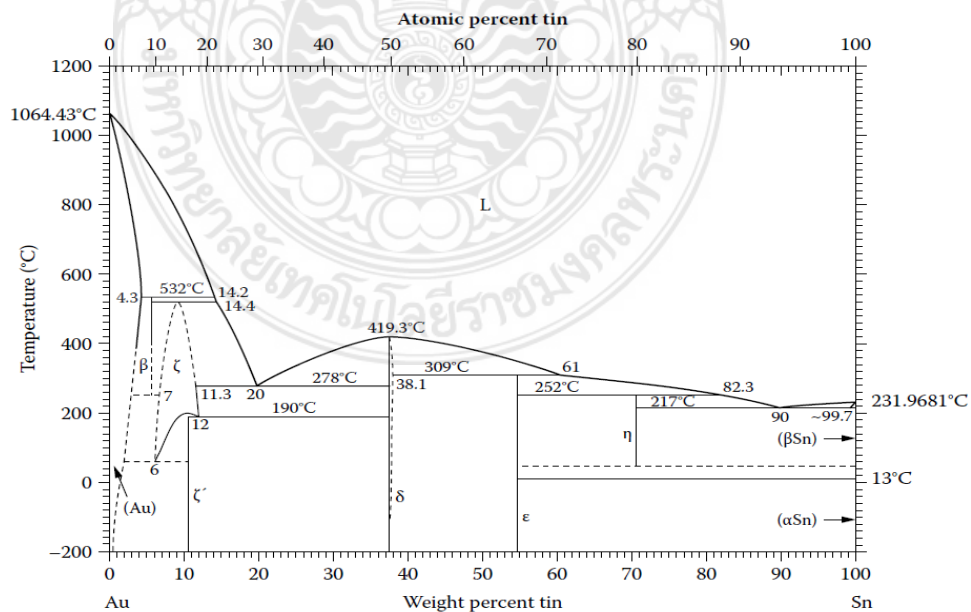
ชนิดธาตุเจือและปริมาณของการเจือ	ความแข็ง HV 10 อัตราการแปรรูป (%) 0	ความแข็ง HV 10 อัตราการแปรรูป (%) 40	ความแข็ง HV 10 อัตราการแปรรูป (%) 80
Ag20	40	95	114
Ag30	42	93	115
Ag25Cu5	92	160	188
Ag20Cu10	120	190	240
Ag26Ni3	83	134	166
Ag25Pt5	58	106	130
Co5	92	126	154
Ni5	120	162	188
Pt10	78	102	118

ตารางที่ 2.10 ค่าความแข็งของทองคำเจือที่เปลี่ยนแปลงตามปริมาณของธาตุเจือต่างๆ [7]

ธาตุเจือ	ค่าความต้านแรงดึง MPa ปริมาณธาตุ เจือ (%) 2	ค่าความต้านแรงดึง MPa ปริมาณธาตุ เจือ (%) 5	ค่าความต้านแรงดึง MPa ปริมาณธาตุ เจือ (%) 10	ค่าความต้านแรงดึง MPa ปริมาณธาตุ เจือ (%) 20
Ag	140	150	170	20
Co	240	-	-	190
Cr	200	-	-	-
Cu	190	290	400	500
Fe	190	-	-	-
Ni	220	350	470	680
Pd	150	170	220	290
Pt	150	180	240	370

2.3.3 ทองคำ-ดีบุก (Gold-Tin)

โลหะตัวประสานบัดกรีอ่อนยูเทคติก Au-20Sn มีจุดหลอมละลายที่ 280°C เป็นโลหะผสมที่มีความแข็งและมีความเปราะพอสมควร โดยสมบัติทางกลที่ได้นี้ได้มาจากเฟสที่เป็นสารประกอบเชิงโลหะของทองคำและดีบุกที่มีชื่อเรียกว่า AuSn (δ) และ Au₅Sn (ζ) ซึ่งเฟส ζ เป็นเฟสที่มีความแข็งแรงสูง แต่โดยธรรมชาติของเฟส ζ จะมีความเสถียรตลอดช่วงกว้างของส่วนผสมทางเคมี ดังแผนภาพสมดุลที่แสดงในรูปที่ 1 ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในเรื่องของความเหนียว (ประมาณ 2wt% ที่อุณหภูมิห้อง) แต่ก็ยังสามารถทำการรีดร้อนเป็นแผ่นฟอยล์ (Foil) และขึ้นรูปเบื้องต้น (Preforms) ได้โดยการใช้เทคโนโลยีการหล่อที่ทำให้เกิดการเย็นตัวอย่างรวดเร็วที่สามารถผลิตแผ่นฟอยล์ที่เหนียวและบางได้ความหนาประมาณ 75 μm และได้โครงสร้างจุลภาคที่ไม่เป็นระเบียบ แต่อย่างไรก็ตามสภาวะนี้ค่อนข้างจะไม่เสถียรและจะต้องทำการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องหลังจากการขึ้นรูปแผ่นฟอยล์ภายในช่วงเวลา 30 นาที แผ่นฟอยล์ที่ได้นี้จะมีสมบัติทางกลที่ไม่แตกต่างจากแผ่นฟอยล์ที่ผลิตจากวิธีการธรรมดาทั่วไป แต่โครงสร้างผลึกที่ได้นี้สามารถคงสภาพเดิมได้ประมาณ 1 ปี ถ้าทำการจุ่มชุบและเก็บรักษาภายใต้ไนโตรเจนเหลว (-196°C) สำหรับในกรณีของการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20°C เป็นเวลา 1 เดือน โลหะผสมชนิดนี้สามารถที่จะนำมาทำการขึ้นรูปเป็นแผ่น Strip ที่ยังคงมีความเหนียว แต่หลังจากขึ้นรูปเป็นแผ่น Strip แล้วจะต้องรีบนำไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิ -20°C ทันที เพื่อให้คงสภาพความเหนียว และนอกจากนี้โลหะผสมชนิดนี้ยังสามารถที่จะนำไปผลิตเป็นโลหะผงได้ด้วยขบวนการ Gas Atomization ภายใต้บรรยากาศก๊าซเฉื่อย และสามารถคงสภาพเป็นผงได้นานในสารอินทรีย์ปานกลาง (สารอินทรีย์ที่มีส่วนผสมของฟลักซ์) โดยไม่มีการเสื่อมสภาพ ด้วยเหตุนี้โลหะตัวประสานบัดกรีอ่อนชนิดนี้จึงมักถูกนำไปใช้ในรูปของครีมหรือแป้งเปียกสำหรับการต่อประสานชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับเคมีเข้าด้วยกัน ดังรูปที่ 2.9

รูปที่ 2.9 แผนภาพสมดุลทองคำ-ดีบุก (ที่มา : ASM International Handbooks) [8]

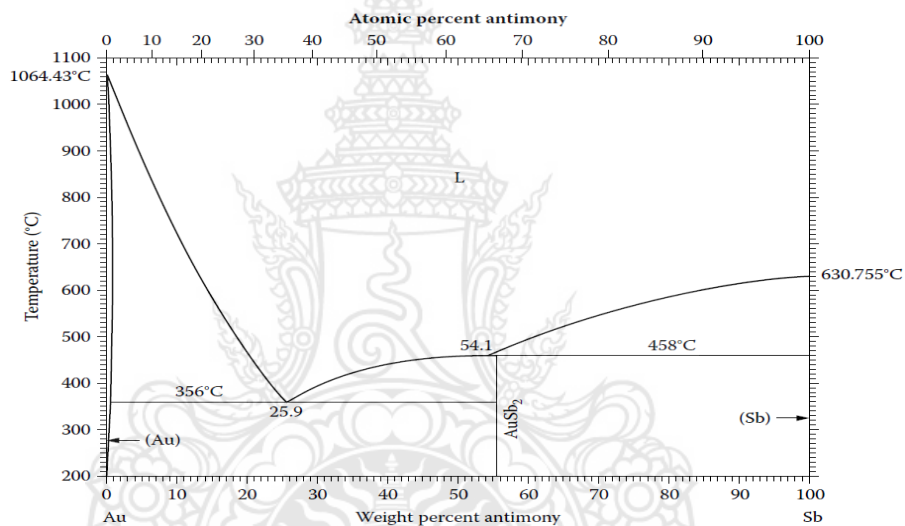
ทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการนำโลหะตัวประสานบัดกรีอ่อน Au-20Sn ไปใช้สำหรับการบัดกรีต่อประสานนั้น จะใช้วิธีการปกคลุมพื้นผิวรอยต่อด้วยชั้นผิวเคลือบของทองคำที่มีความหนาที่พอเหมาะ โดยการเคลือบทองคำทับบนชั้นพื้นผิวดีบุกที่บางกว่า โดยมีอัตราส่วนความหนาของทองคำต่อดีบุกเท่ากับ 2:1 แต่ถ้าเป็นการเคลือบผิวด้วยวิธี Electroplating ชั้นผิวเคลือบของทองคำจะถูกทับถมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับจากปฏิกิริยาเคมีไฟฟ้าของธาตุแต่ละตัวที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งโดยปกติแล้วดีบุกจะถูกกัดด้วยกรดเจือจาง หลังจากนั้นอะตอมของดีบุกเคลื่อนที่ไปยังบริเวณรอบๆ ชั้นผิวเคลือบของทองคำ การทับถมของโลหะตัวประสานที่เกิดขึ้นนี้เป็นขบวนการที่ปราศจากการใช้ฟลักซ์ และมีความคงทนนานหลายเดือน แต่อย่างไรก็ตามวิธีการนี้เกิดขึ้นได้ยากสำหรับการบัดกรีที่ต้องการให้เกิดการทับถมที่มีความหนามากๆ และจำเป็นต้องใช้ความร้อนที่อุณหภูมิสูงกว่า 420°C เพื่อทำให้เกิดการลดความเสถียรของสารประกอบเชิงโลหะ AuSn มิเช่นนั้นแล้วจะเกิดการก่อตัวของเฟสที่เป็นอุปสรรคต่อเฟสที่เป็นบริเวณรอยต่อระหว่างเฟสของโลหะทั้งสอง และนอกจากนี้ เมื่อไม่นานมานี้ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้การกระตุ้นให้เกิดการเคลือบผิวโดยการทำให้ Co-Electroplating สำหรับการเคลือบโลหะตัวประสานทองคำ-ดีบุกโดยตรงบนพื้นผิวของชิ้นงานโลหะ การเคลือบผิวด้วยเทคนิคการกระตุ้นนี้เป็นควบคุมอัตราส่วนของอะตอมทองคำต่อดีบุกโดยปราศจากไซยาไนด์ ซึ่งมีการนำกรดเจือจางอ่อนๆ มาใช้เพื่อให้เกิดการทับถมเหนือบริเวณพื้นที่ที่ต้องการให้มีความหนามากๆ

โลหะตัวประสานบัดกรีอ่อนที่มีส่วนผสม Au-20Sn มีนัยสำคัญต่อระดับการไหลตัวเพื่อให้เกิดการเปียกเมื่อโลหะหลอมละลาย ซึ่งในการประยุกต์ใช้กับงานอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การยึดติดชิ้นส่วนโลหะทองคำและการปิดผนึกบรรจุภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เกิดสุญญากาศสำหรับบรรจุภัณฑ์สารกึ่งตัวนำเซรามิก แต่ในบางครั้งก็มีการใช้ฟลักซ์เพื่อช่วยให้เกิดการไหลกระจายตัว ซึ่งการใช้ฟลักซ์นี้ไม่ค่อยได้รับความนิยมมากนัก ดังนั้นการต่อชิ้นส่วนต่างๆ ในงานอิเล็กทรอนิกส์จึงดำเนินการภายใต้บรรยากาศปกคลุม

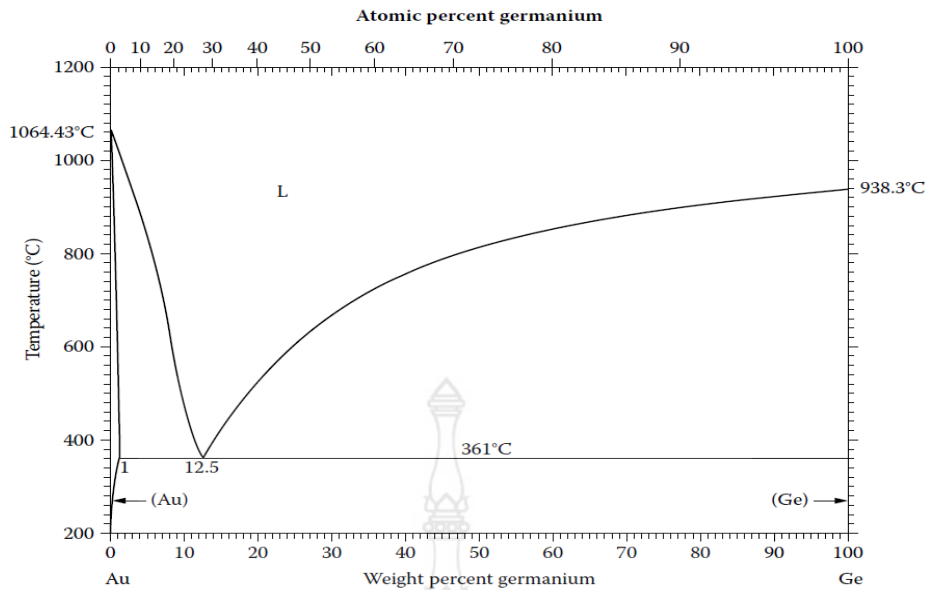
โลหะตัวประสานบัดกรีอ่อนยูเทคติกทองคำ-ดีบุก ส่วนใหญ่จะถูกนำมาใช้สำหรับการบัดกรีต่อประสานชิ้นส่วนทองคำที่มีความหนามากๆ แต่ก็มีสิ่งที่ทำให้ให้เป็นอุปสรรคสำหรับการดำเนินการจากสมบัติของการสลายตัวของทองคำที่มีจุดหลอมละลายสูงขึ้นและไหลตัวได้ค่อนข้างยากส่งผลให้การเปียกเกิดขึ้นได้ยาก โลหะผสมที่เป็นส่วนผสมที่ก่อให้เกิดอุปสรรคสำหรับการไหลตัวประกอบด้วย ทองแดง นิกเกิล โครเมียมและไนโครม (Nichrome) ตัวอย่างของโลหะที่ช่วยให้เกิดการไหลตัวได้ดีสำหรับโลหะผสม Au-20Sn คือ พัลลาเดียมซึ่งพัลลาเดียมช่วยให้โลหะผสม Au-20Sn ไหลตัวได้ดีโดยการละลายผสมในโลหะตัวประสานทองคำ-ดีบุก ในช่วงขอบเขตการละลายที่ไม่สูงมากนัก แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าบริเวณรอยบัดกรีต่อประสานนี้ถูกนำไปบ่มในสถานะของแข็ง จะเกิดการก่อตัวของช่องว่าง Kirkendall ที่บริเวณเฟสที่เป็นรอยต่อระหว่างเฟสระหว่างพัลลาเดียมที่ไม่ละลาย (ตกค้าง) กับสารประกอบเชิงโลหะ Pd₃Sn₂ ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และส่งผลให้รอยต่อประสานอ่อนแอ ความสามารถในการละลายของพัลลาเดียมในโลหะตัวประสานบัดกรีอ่อน Au-20Sn ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ ซึ่งอุณหภูมิสำหรับการ

บัดกรีโดยทั่วไปจะมีวัฏจักรของขบวนการที่สั้นและช่วยให้ชั้นบางๆ ของแพลทินัม (200nm) เกิดการเปื่อยอย่างรวดเร็วและเป็นชั้นอุปสรรคสำหรับการต่อประสานที่เสถียร

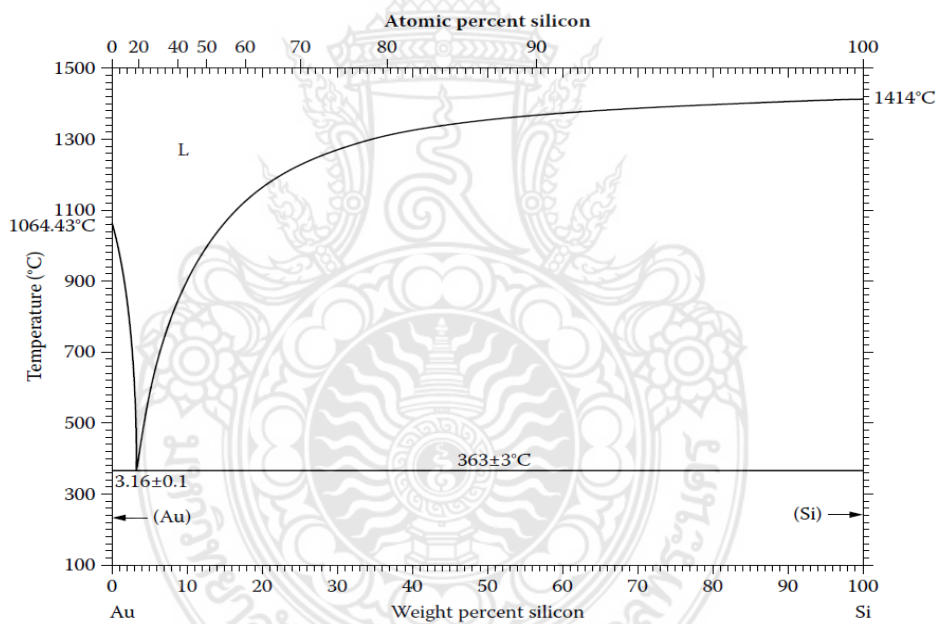
การผสมหรือเติมโลหะผสมที่มีจุดหลอมละลายสูงกว่าโลหะผสมที่เป็นตัวประสานยูเทคติกทองคำ-ดีบุก ถูกพัฒนาขึ้นมาสำหรับการต่อประสานฟิล์มโลหะที่หนา ในที่นี้ขอยกตัวอย่างการเติมเงินและทองแดงในโลหะผสมทองคำ-ดีบุกเพื่อแทนที่ทองคำ ซึ่งอัตราการผสมที่เหมาะสมและช่วงอุณหภูมิหลอมละลายไม่มีการเปิดเผย แต่มีข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการบัดกรีต่อประสานที่อุณหภูมิ 400°C เมื่อเปรียบเทียบกับโลหะผสมระบบสองธาตุ Au-20Sn ที่มีอุณหภูมิสำหรับการดำเนินการบัดกรีต่อประสานที่ 350°C การเติมธาตุเงินและทองแดงมีนัยที่บอกช่วงอุณหภูมิที่เป็นไปได้สำหรับการหลอมโลหะตัวประสานบัดกรีอ่อนที่สามารถทำได้ในช่วงอุณหภูมิระหว่าง 300-350°C และนอกจากนี้ การเติมโลหะผสมต่างๆ เข้าไปในโลหะตัวประสานเพื่อต้องปรับปรุงเพิ่มค่าความเหนียวและความสามารถในการเปียกของโลหะตัวประสานบัดกรีอ่อน ดังรูปที่ 2.10 ถึงรูปที่ 2.12 ตามลำดับ

รูปที่ 2.10 แผนภาพสมดุลทองคำ-พลวง (ที่มา : ASM International Handbooks) [8]

รูปที่ 2.11 แผนภาพสมดุลของค่า-เจอร์มาเนียม (ที่มา : ASM International Handbooks) [8]

รูปที่ 2.12 แผนภาพสมดุลของค่า-ซิลิกอน (ที่มา : ASM International Handbooks)

2.4 การศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสมบัติของโลหะเงิน และโลหะเงินสเตอร์ลิง [2]

โลหะเงินสเตอร์ลิง 925 หรือเงินสเตอร์ลิง 925 หมายถึง โลหะเงินเจือที่มีปริมาณเนื้อเงินบริสุทธิ์ไม่น้อยกว่า 925 ใน 1000 ส่วนเจือรวมกับธาตุอื่นๆ ปริมาณไม่เกินกว่า 75 ส่วนโดยน้ำหนัก จากมาตรฐาน ISO 9202:1991(E) ได้กำหนดปริมาณธาตุโลหะมีค่าต่างๆ ที่ใช้สำหรับการทำเครื่องประดับไว้หลายระดับในปริมาณธาตุเป็นส่วนใน 1000 ส่วน (Values in Parts per Thousand) ไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.11 ปริมาณธาตุโลหะมีค่าเจือที่ค่ามาตรฐานต่างๆ [9]

โลหะมีค่าเจือ	ปริมาณธาตุใน 1000 ส่วนอย่างต่ำ
Gold Alloy	375 (ทองคำกะรัต 9k)
	585 (ทองคำกะรัต 14k)
	750 (ทองคำกะรัต 18k)
	916 (ทองคำกะรัต 22k)
Platinum Alloy	850
	900
	950
Palladium Alloy	500
	950
Silver Alloy	800
	835
	925

2.4.1 โลหะเงินบริสุทธิ์

โลหะเงินเป็นธาตุโลหะที่หายากและมีราคาแพง ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มของโลหะมีค่า เช่นเดียวกับทองคำ ธาตุโลหะเงินมีสัญลักษณ์ทางเคมี Ag และมีโครงสร้างผลึกเป็นแบบ FCC (Face Center Cubic) คุณสมบัติหลักๆ ของธาตุโลหะเงินสามารถแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทางกายภาพ (Physical Property) ลักษณะโดยทั่วไปของโลหะเงิน เป็นโลหะสีขาวมันวาว อ่อนนิ่ม ก้อนโลหะเงินสามารถตีแผ่หรือรีดเป็นแผ่นบางๆ ได้บางถึง 0.00025 มิลลิเมตร โดยทั่วไปโลหะเงินไม่เกิดออกไซด์ที่อุณหภูมิห้อง แต่จะเกิดออกไซด์ที่อุณหภูมิ 190°C ผิวของโลหะเงิน ถ้าทิ้งไว้ในอากาศที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลานานๆ จะเปลี่ยนเป็นสีดำเนื่องจากมีซัลเฟอร์ (Sulfur) อยู่ในอากาศมาก โลหะเงินบริสุทธิ์มีจุดหลอมละลายที่อุณหภูมิ 960.8°C จุดเดือดที่อุณหภูมิ 2210°C ซึ่งจะทำให้กลายเป็นไอสีขาวเงิน ในขณะที่โลหะเงินเปลี่ยนสถานะจากของเหลวเป็นของแข็งโลหะเงินสามารถดูดกลืน (Absorb) ออกซิเจนได้ประมาณ 20 เท่า คุณสมบัติต่างๆ ทางกายภาพของโลหะเงินสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.13

ตารางที่ 2.12 คุณสมบัติทางกายภาพของโลหะเงิน ทองแดง อินเดียม ฟอสฟอรัส [10]

คุณสมบัติต่างๆ	เงิน(Ag)	ทองแดง(Cu)	อินเดียม(In)	ฟอสฟอรัส(P)

เลขอะตอม	47	29	49	15
การจัดเรียง อิเล็กตรอน	2,8,18,18,1	2,8,18,1	2,8,18,18,3	2,8,5
น้ำหนักอะตอม	107.868	63.54	114.82	30.974
จุดหลอมเหลว (°C)	960.8	1083	156.81	44.3
จุดเดือด (°C)	2210	2593	2080	280.7
ความหนาแน่น (g/cm ³)	10.5	8.92	7.31	1.82
รัศมีอะตอม (nm)	0.144	0.128	0.167	0.110
โครงสร้างผลึก	fcc	fcc	tetragonal	triclinic
ความจุความร้อนจำเพาะ (cal/g. °C)	0.0559	0.092	0.0548	0.1833
ความร้อนในการหลอมละลาย (cal/g)	25	50.6	-	-
การนำความร้อน (cal/cm ² /cm/s/°C)	1	0.941	-	-
ความแข็ง (HB)	30	37	-	-

ความหนาแน่น (Density) โลหะเงินบริสุทธิ์มีความหนาแน่นเท่ากับ 10.49g/cc ที่อุณหภูมิ 20°C ค่าความหนาแน่นของโลหะเงินยังขึ้นอยู่กับกระบวนการผลิต การขึ้นรูปและการขึ้นรูปในลักษณะต่างๆ อาทิเช่น การหล่อขึ้นรูป การรีด การตัดและการกดลากขึ้นรูป นอกจากนี้ค่าความหนาแน่นยังขึ้นอยู่กับกรรมวิธีทางความร้อนต่างๆ ที่ใช้ในการปรับปรุงคุณสมบัติ เช่น การอบเป็นเนื้อเดียว การอบอ่อน และการอบเพิ่มความแข็ง ค่าความหนาแน่นของโลหะเงินที่เปลี่ยนแปลงตามอุณหภูมิสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.14

ตารางที่ 2.13 ความหนาแน่นของโลหะเงินหลอมเหลวที่อุณหภูมิต่างๆ [11]

อุณหภูมิ (°C)	ความหนาแน่น (g/cm ³)
960	9.30
976	9.285
1,000	9.259
1,043	9.210
1,070	9.188
1,092	9.200
1,094	9.170
1,145	9.150
1,195	9.100
1,250	9.050
1,302	9.000

ข. คุณสมบัติทางกล (Mechanical Property) ในการศึกษาคุณสมบัติทางกลโลหะเงินนั้น จะต้องคำนึงถึงระดับความบริสุทธิ์ของโลหะเงิน โดยกำหนดให้โลหะเงินบริสุทธิ์จะต้องมีเนื้อเงินอย่างน้อย 99.95% โดยปกติปริมาณของสารเจือปน (Impurities) แต่ละชนิดที่ผสมในเนื้อโลหะเงินจะต้องมีปริมาณไม่เกินกำหนดตามมาตรฐาน ASTM ซึ่งได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.15

ตารางที่ 2.14 ปริมาณสารเจือปนในโลหะเงินบริสุทธิ์ตามมาตรฐาน ASTM [11]

สารเจือปน	ปริมาณสารเจือปน (%)	ปริมาณสูงสุด ASTM (%)
Silver	-	99.95 (min)
Copper	0.05	0.08
Lead	0.004	0.025
Iron	0.003	0.002
Nickel	< 0.001	-
Indium	< 0.001	-
Magnesium	< 0.001	-
Silicon	< 0.001	-
Bismuth	< 0.001	0.001

จากการทดลองนำโลหะเงินบริสุทธิ์ 99.97% มาทำการขึ้นรูปเย็นที่อัตราการขึ้นรูปต่างๆ กัน พบว่าความต้านทานแรงดึง อัตราการยืดตัวและความแข็งมีการเปลี่ยนแปลงดังตารางที่ 2.16

ตารางที่ 2.15 คุณสมบัติทางกลของโลหะเงินบริสุทธิ์ 99.97% ที่อัตราการขึ้นรูปต่างๆ กัน [12]

อัตราการขึ้นรูป (%)	ความต้านแรงดึง (MPa)	ความยืด (%)	ความแข็ง (HV)
0	150	50	26
10	180	30	54
20	230	10	65
30	260	5	70
50	290	3	80
80	360	2	90

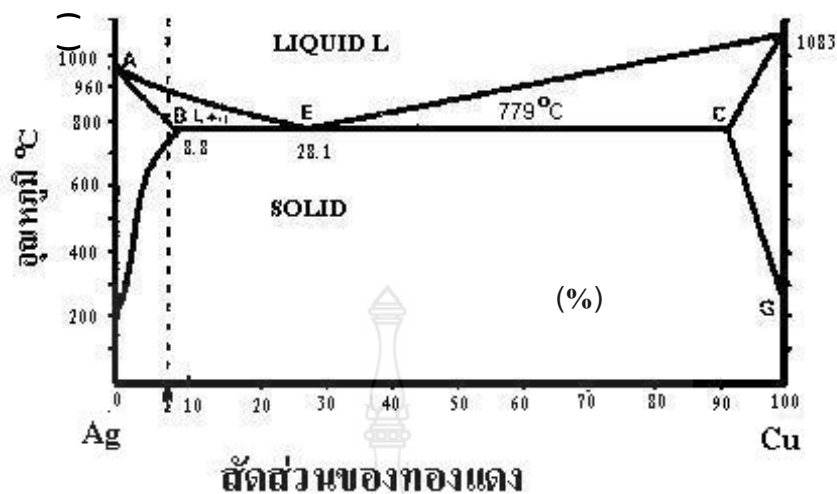
ค. คุณสมบัติทางเคมี (Chemical Property) เงินละลายได้ดีในกรดไนตริก (Nitric Acid) เกิดเป็นอาร์เจนตริกไนเตรท (Argentum Nitrate) หรือที่ทราบกันทั่วไปคือลูนาร์คอสติก (Lunar Caustic) ส่วนกรดซัลฟูริก (Sulphuric Acid) เข้มข้นที่ร้อนละลายเงินได้อย่างช้าๆ เป็นเงินอาร์เจนตริกซัลเฟต (Argentum Sulphate) กับให้ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulphur Dioxide) กรดซัลฟูริกเจือจางไม่สามารถทำปฏิกิริยากับเงินได้ในลักษณะของซิลเวอร์ซัลเฟต (Silver Sulphate)

กรดไฮโดรคลอริก (Hydrochloric Acid) ทำปฏิกิริยากับเงินช้ามากและเกิดเพียงเฉพาะที่ผิวเท่านั้น โดยจะเกิดคลอไรด์เคลือบโลหะไว้ โพตัสเซียมไซยาไนด์ (Potassium Cyanide) สามารถละลายเงินได้ อัลคาลิสไม่ทำปฏิกิริยากับเงินด้วยเหตุนี้ เบ้าหลอมเงินจึงเป็นพวกอัลคาลีน

การตกตะกอนของเงิน กรดไฮโดรคลอริกและคลอไรด์ทำให้เงินคลอไรด์ตกตะกอนเป็นสีขาวขุ่น ซึ่งถ้าให้ความร้อนและคนให้ทั่ว สารละลายจะมีลักษณะเป็นขุยและตกตะกอนอย่างรวดเร็ว เมื่อถูกกับแสงตะกอนจะมีสีเทาอมน้ำเงินและค่อยๆ เป็นสีม่วง จนในที่สุดจะเป็นสีน้ำตาลหรือสีดำ

2.4.2 โลหะวิทยาโลหะเงินสเตอร์ลิง

โลหะเงินบริสุทธิ์ที่ใช้สำหรับทำเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน มีคุณสมบัติทางกลอ่อนนุ่มความสามารถในการคงรูปต่ำไม่เหมาะสำหรับกระบวนการผลิตและการนำไปใช้งาน จึงต้องมีการเจือธาตุเจือลงไปเพื่อปรับปรุงคุณสมบัติทางกล คุณสมบัติด้านการหล่อขึ้นรูปและเพิ่มความต้านทานการหมอง ซึ่งธาตุเจือที่เจือเข้าไปจะต้องไม่ทำให้คุณค่าและความสวยงามของโลหะเงินลดลง ธาตุเจือหลักที่นิยมใช้โดยทั่วไปคือ ทองแดง เพราะทองแดง มีคุณสมบัติที่สามารถละลายรวมกับเงินได้ในลักษณะสารละลายของแข็ง (Solid Solution) ดังรูปที่ 2.13 และนอกจากนี้ ทองแดงยังมีคุณสมบัติช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับโลหะเงิน จากการตกตะกอน (Precipitate) ของทองแดงด้วยกระบวนการ Precipitation Strengthening

รูปที่ 2.13 แผนภาพสมดุลโลหะเงิน-ทองแดง [13]

จากรูปที่ 2.13 แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการละลายของโลหะเงินเข้ากับทองแดงในสถานะสารละลายของแข็งของโลหะเงินเจือทองแดง (Solid Solution of Copper in Silver Alloy) และโลหะทองแดงเจือเงิน (Silver in Copper Alloy) ซึ่งมีจุดยูเทคติกที่ 28.1 เปอร์เซ็นต์ทองแดง ความสามารถในการละลายทองแดงในเงินสูงสุดที่ 8.8 เปอร์เซ็นต์ทองแดง โดยความสามารถของการละลายทองแดงในเงินจะลดลงตามการลดลงของอุณหภูมิ สำหรับในกรณีของโลหะเงินเจือทองแดงที่มีปริมาณของทองแดง 7.5 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักหรือโลหะเงินสเตอร์ลิง เมื่อทำการหลอมละลายรวมเข้าด้วยกันที่สถานะสมดุลแล้วลดอุณหภูมิลงมาที่อุณหภูมิต่ำอย่างช้าๆ โครงสร้างจะประกอบด้วย Primary Silver-rich Solid Solution (α), Secondary Copper-rich Solid Solution (β) ที่เกิดจากทองแดงแยกผลึกออกมาและยังมีส่วนที่เป็นโครงสร้างที่เกิดจาก Silver-Copper Eutectic รวมอยู่ด้วยที่อุณหภูมิสูงประมาณ 745°C ขึ้นไปโครงสร้างจะเป็น Primary Silver-Rich Solid Solution (α) เพียงเฟสเดียว แต่ถ้าหากอุณหภูมิลดต่ำกว่า 745°C ความสามารถในการละลายทองแดงในโลหะเงินสิ้นสุดลงทำให้เกิดโครงสร้าง Silver-Copper Eutectic และทองแดงแยกผลึกเป็นโครงสร้าง Secondary Copper-rich Solid Solution (β) ซึ่งเม็ดเกรนของโครงสร้าง Secondary Copper-rich Solid Solution (β) ที่ได้จะมีขนาดใหญ่ และมีผลทำให้โลหะเงินเจือทองแดงมีความแข็งแรงต่ำ โครงสร้างและคุณสมบัติของโลหะเงินเจือสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ด้วยกระบวนการขึ้นรูปเย็นและกรรมวิธีทางความร้อน (Heat Treatment)

2.4.3 มาตรฐานผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน

สินค้าอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของไทยที่ทำจากโลหะเงินสเตอร์ลิง เป็นผลผลิตที่เกิดจากงานช่างฝีมือทางด้านศิลปหัตถกรรมที่แสดงถึงวัฒนธรรมของชนชาติไทยโดยเฉพาะ จึงเป็นสินค้าที่รู้จักกันแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับของชาวต่างประเทศทั่วโลก นับได้ว่าเป็นการเผยแพร่งาน

ศิลปหัตถกรรม วิจิตรกรรมและวัฒนธรรมไทยให้ชาวโลกได้รู้จักประเทศไทย เพื่อเป็นการรักษาชื่อเสียงของประเทศ ในการส่งออกสินค้าเครื่องเงินที่ผลิตจากโลหะเงินสเตอร์ลิงให้มีคุณภาพดีมีมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงได้กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเครื่องเงิน มอก.21-2515 ซึ่งได้มีการนำมาใช้รับรองคุณภาพสินค้าเครื่องเงินจนถึงปัจจุบัน และถือเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์เครื่องเงินที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก [2]

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับชนิดและคุณลักษณะที่ต้องการของเครื่องเงินรวมทั้งวิธีทดสอบเครื่องเงินและยาถมเพื่อหาปริมาณโลหะเงินบริสุทธิ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ [3]

- ก. เครื่องเงิน หมายถึงวัสดุที่ทำด้วยโลหะเงินหรือประกอบขึ้นจากโลหะเงินเป็นส่วนสำคัญ
- ข. โลหะเงินมาตรฐาน หมายถึงโลหะเงินที่อาจมีโลหะชนิดอื่นปนไม่เกินร้อยละ 7.5 ของน้ำหนัก
- ค. โลหะเงินบริสุทธิ์ หมายถึงโลหะเงินที่อาจมีโลหะอื่นปนไม่เกินร้อยละ 0.01 ของน้ำหนัก
- ง. ยาถม หมายถึงสารเคมีที่มีโลหะเงินบริสุทธิ์เป็นส่วนผสมไม่น้อยกว่าร้อยละ 8 ของน้ำหนัก สำหรับใช้ในการลงยาถม
- จ. ยาสี หมายถึงสารเคมีสีสำหรับใช้ในการลงยาสี

2.4.4 ลักษณะทั่วไปของเงินเจือประเภทต่างๆ [14]

Ag950 มีลักษณะเช่นเดียวกับเงินบริสุทธิ์ และด้านการเกิดออกซิเดชัน หลังการอบเหนียวจะเกิดออกไซด์ ที่ผิวนอกเกือบจะถึงผิวใน และจะไม่รวมตัวเป็นเนื้อเดียวกับชั้นของออกไซด์ จุดหลอมเหลวที่สูงจะเหมาะกับการชุบผิว อย่างไรก็ตาม โลหะจะมีความแข็งเท่ากับเงินบริสุทธิ์และสามารถทำเป็นแผ่นบาง ๆ และขึ้นรูปได้ดี และยังสามารถทำให้บางได้ถึง 75% ในระหว่างการอบเหนียวและต่อเนื่องกัน เพราะฉะนั้นวัสดุนี้เหมาะกับการขึ้นรูป (Ag950) และสามารถตัดเป็นลวดได้ดี ส่วนความแข็งจะเริ่มต้นจากอุณหภูมิที่ 600°C และจำเป็นต้องเย็นตัวอย่างรวดเร็วหลังการ หลอมเหลวและอบเหนียว ดังนั้นความสามารถในการทนการยืดและหดจะลดลง ลักษณะด้อยของ Ag950 คือการเสีรูปร่างง่าย [9]

เมื่อเพิ่มความแข็งจาก 50HB จนเกินกว่า 100 HB ด้วยการชุบแข็ง เป็นไปได้ว่าเกือบจะไม่มี การใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมขนาดเล็กมากนัก

Ag925 โดยทั่วไปจะเรียกว่า เงินสเตอร์ลิง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันมากถึงคุณภาพเหมือนกับ Ag950 มีลักษณะเหมือนกับเงินบริสุทธิ์นิยมจะใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ มีความต้านทานการเกิดออกซิเดชันสูง โลหะผสมชนิดนี้ใช้ในงานเกี่ยวข้องกับการชุบเคลือบผิวได้ดีเท่ากับ Ag950 อัตราการเย็นตัวที่แตกต่างกันจะให้คุณสมบัติที่แตกต่างกันตามความต้องการ

1. การอบเหนียวที่ 650°C เย็นตัวเร็วจะเกิดการแตกหักด้วยอัตราการยืดตัว 42%
2. การอบเหนียวที่ 650°C เย็นตัวช้า (ในเตาครึ่งชั่วโมงที่ 350°C) จะเกิดการแตกหัก ด้วยอัตราการยืดตัวที่ 25%

Ag835 ปกติจะใช้ในการทำเครื่องประดับ แต่ลักษณะสีของ Ag835 จะไม่ขาวสะอาด เหมือนกับเงินบริสุทธิ์มากนัก การใช้งานสามารถรู้สึถึงความต้านทานการสึกหรอที่มากขึ้น

Ag800 โลหะผสมชนิดนี้เหมาะกับการนำไปเป็นอุปกรณ์บนโต๊ะอาหาร เช่น ช้อน มีด ฯลฯ เนื่องจากมีคุณสมบัติทางกลที่ดี และมีความแข็งสูง และมีราคาค่อนข้างไม่แพงเมื่อเทียบกับโลหะผสมที่กล่าวมาข้างต้น เนื่องจากมีเปอร์เซ็นต์ของเงินที่น้อยกว่า แต่โลหะชนิดนี้จะมีลักษณะออกเป็นสีเหลืองอ่อนๆ เนื่องจากเกิดออกไซด์ อย่างไรก็ตามจะนำมาทำการชุบผิวด้วยเงิน คือโลหะที่มีเปอร์เซ็นต์ของเงินสูงกว่า และจำเป็นต้องทำการอบเหนียวอีกครั้งพร้อมกับการขัดให้เงามันในทางกลับกัน เมื่อเปอร์เซ็นต์ทองแดงสูงมากขึ้น จะทำให้เกิดเป็นพิษ เมื่อสัมผัสกับกรดอาหาร ตัวอย่างเช่น สนิมเขียวที่ทองแดง Copper Acetate ในน้ำส้มเป็นต้น ถ้าโลหะผสมมีการตัดมากๆ หรือมีการขึ้นรูปจำเป็นต้องมีการอบเหนียว อย่างไรก็ตาม Ag800 สามารถที่จะหลอมและหล่อได้ง่ายกว่าโลหะผสมที่มีเปอร์เซ็นต์เงินในปริมาณที่มากกว่าจุดหลอมเหลวจะอยู่ที่ 800°C ซึ่งโดยทั่วไปใช้อุณหภูมิการหลอมเหลวที่ 900°C ในการหลอมละลายโลหะผสมนี้สามารถเพิ่มความแข็งได้จาก 40–100 HB โดยการชุบแข็งที่ 725°C ปล่อยให้ทิ้งไว้ 17 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 280°C

ตารางที่ 2.16 แสดงคุณสมบัติของเงินเจือประเภทต่างๆ [4]

โลหะเงินเจือ	จุดหลอม (°C)	ความแข็ง (HB)	ความต้านแรงดึง (MPa)	ความยืด (%)	ความหนาแน่น (g/cm ³)
Ag 1000	960	35	180	49	10.39
Ag 925	910 / 779	68	300	29	10.29
Ag 835	840 / 779	76	300	33	10.16
Ag 800	820 / 779	79	310	30	10.13
Ag 720	779	90	330	27	10

2.4.5 อิทธิพลของธาตุเจือในโลหะเงิน

ธาตุเจือที่ผสมเข้าไปในโลหะเงินทำให้คุณสมบัติทางกลต่าง ๆ ของโลหะเงินเปลี่ยนแปลงไป ธาตุมีอยู่หลายธาตุด้วยกันที่มีอิทธิพลต่อโลหะเงิน ดังตัวอย่างที่จะกล่าวไปนี้

นิกเกิล (Ni) สามารถจะผสมลงไปในอัลลอยเงิน-ทองแดง ได้ถึง 1% นิกเกิลสามารถป้องกันการเกิดลักษณะเกรนโตและเพิ่มการต้านทานการกัดกร่อนได้ แต่ถ้ามีนิกเกิลมากกว่า 2.5% จะทำให้คุณสมบัติดังกล่าวน้อยลง ดังนั้นจึงได้มีการนำนิกเกิลไปใช้น้อยลง เนื่องจากเมื่อมีเปอร์เซ็นต์นิกเกิลสูงมากจะทำให้นิกเกิลไม่สามารถละลายในน้ำโลหะเหลวได้ และทำให้ไม่สามารถนำไปใช้งานได้

ตะกั่ว (Pb) เมื่อผสมในอัลลอย จะทำให้เปราะเมื่อได้รับความร้อน นอกจากนี้ตะกั่วสามารถที่จะแยกจากเงินได้ที่จุดหลอมเหลว Eutectic ที่อุณหภูมิ 304°C บางครั้งจะต้องผสมตะกั่วเพื่อให้ง่ายต่อการตัดเฉือน (Machined) แต่จะไม่สามารถทำการปรับปรุงด้วยกรรมวิธีทางความร้อนได้

ดีบุก (Sn) ปริมาณดีบุกเพียงเล็กน้อยก็จะทำให้จุดหลอมเหลวต่ำลง เงินบริสุทธิ์ สามารถที่จะผสมดีบุกได้มากถึง 19% อัลลอยที่มีดีบุกจะเกิดออกไซด์ชั้นน้อยกว่า อัลลอยเงิน-ทองแดง แต่จะทำให้

เนื้ออัลลอยนิกัม และดึงเป็นเส้นได้ดี ถ้ามีตีบุกผสมมากกว่า 9% จะทำให้เกิด Cu_4Sn ซึ่งจะทำให้เปราะ และในระหว่างการหลอมเหลวจะทำให้มีออกซิเจนเข้าผสมทำให้เกิดเป็น SnO_2

อลูมิเนียม (Al) 4–5% จะไม่มีผลต่อคุณสมบัติต่างๆ และการใช้งานของอัลลอย แต่ถ้ามีอลูมิเนียมมากขึ้นจะทำให้เกิดเป็น Ag_3Al และจะทำให้อัลลอยเปราะในระหว่างการหลอมเหลวหรือการอบเหนียวจะเกิดอลูมิเนียมออกไซด์ (Al_2O_3) และเกิดตะกอนบนขอบเกรน ซึ่งเป็นสาเหตุให้วัสดุเปราะในระหว่างการใช้งาน

สังกะสี (Zn) ประมาณ 20% สามารถจะละลายได้ในสถานะของแข็ง แต่ในทางปฏิบัติสามารถผสมได้ประมาณ 14% อัลลอยที่ได้สามารถต้านทานการเกิดออกซิเดชัน และมีคุณสมบัติเป็นมันเงาจึงสามารถขัดเป็นเงาได้ง่าย และช่วยลดการรวมตัวของเงินกับออกซิเจนและทำให้น้ำโลหะไหลตัวได้ดีและมีอัตราการยึดตัวสูงขึ้น

ซิลิกอน (Si) เกือบจะไม่ละลายในเงิน ซิลิกอนจะทำให้อัลลอยแข็งและเปราะ ซึ่งจะมีตะกอนบนขอบเกรน และเกือบที่จะทำให้อัลลอยใช้งานไม่ได้ แต่สามารถลดปริมาณของซิลิกอนได้ โดยการใส่หินเขียวหนุมาน (Quartz) ลงในบ้ำหลอม

ฟอสฟอรัส (P) ที่มีปริมาณเพียงเล็กน้อยก็พอที่จะทำให้อัลลอยเปราะได้ โดยอัลลอยจะมีส่วนประกอบ AgP_2 หรือ Cu_3P ซึ่งจะมีตะกอนที่ขอบเกรน จึงทำให้อัลลอยเปราะ เกิดออกซิเดชันเกิดขึ้นเร็วขึ้น ฟอสฟอรัสสามารถจะทำให้จุดหลอมเหลวลดลง สำหรับทองแดง-ฟอสฟอรัส ถ้าการดูเอาออกซิเจนออกไม่สมบูรณ์จะทำให้เกิดทองแดงออกไซด์

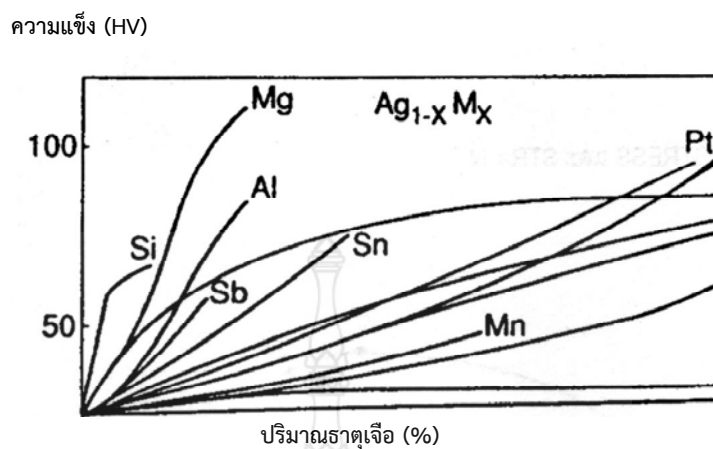
2.4.6 อิทธิพลของธาตุเจือต่อคุณสมบัติของโลหะเงินเจือ

ธาตุเจือที่ผสมเข้าไปในโลหะเงินทำให้คุณสมบัติทางกลของโลหะเงินเปลี่ยนแปลงไป ทั้งในด้านความแข็งและความแข็งแรง ซึ่งมีอยู่หลายธาตุด้วยกันที่มีอิทธิพลต่อโลหะเงิน ดังแสดงในรูปที่ 2.17 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ปริมาณของธาตุซิลิกอนจำนวนที่ไม่มากนักก็ผลทำให้โลหะเงินมีความแข็งเพิ่มมากขึ้นและยังมีทองแดง ซึ่งเป็นธาตุที่น่าสนใจและส่วนใหญ่นิยมนำมาเป็นธาตุเจือหลักในโลหะเงินอยู่แล้วเพราะง่ายในการหล่อหลอมและสามารถละลายเข้ากับเงินได้ดี ในด้านความแข็งแรงของโลหะเงินเจือที่ผสมธาตุเจือชนิดต่างๆ ในอัตราผสมของธาตุเจือ 2%, 5%, 10%, 20% แสดงในตารางที่ 2.18

ตารางที่ 2.17 ค่าความแข็งแรงของโลหะเงินเจือที่ขึ้นกับธาตุเจือต่างๆ [12]

ธาตุเจือ	ค่าความต้านแรงดึง (MPa)			
	ปริมาณธาตุเจือ (%)			
	2	5	10	20
Au	160	170	180	200
Cd	160	170	180	210
Cu	190	240	280	310
Pd	160	180	210	270
Sb	190	240	300	-

Sn	190	240	300	-
Zn	180	190	200	-

รูปที่ 2.14 ปริมาณธาตุเจือชนิดต่างๆ ที่มีผลต่อความแข็งของโลหะเงิน [12]

ตารางที่ 2.18 ค่าความแข็ง (HV10) ของโลหะเงินเจือที่ขึ้นกับอัตราการขึ้นรูปและสัดส่วนของธาตุเจือทองแดง [12]

ธาตุเจือ	ความแข็ง (HV10)		
	0	อัตราการผลิต (%)	อัตราการผลิต (%)
ทองแดง 5%	58	108	134
ทองแดง 10%	76	126	158
ทองแดง 15%	98	136	177

สำหรับความแข็งของโลหะเงินเจือที่มีการเจือทองแดงในสัดส่วนต่างๆ และที่อัตราการขึ้นรูปต่างๆ แสดงในตารางที่ 2.8 นอกจากคุณสมบัติทางกลแล้ว จุดประสงค์ของการผสมธาตุเจือต่างๆ เข้าไปในเงินเพื่อหวังผลทางด้านอื่นๆ อีกเช่น การหล่อขึ้นรูป (Casting) การเกิดผิวไหม้ (Fire Staining) และความต้านทานการหมอง (Tarnishing Behavior)

ในด้านการหล่อขึ้นรูปสำหรับโลหะเงินสเตอร์ลิง ผู้ผลิตและผู้ประกอบการต้องการชิ้นงาน ที่มีคุณภาพดี มีการสูญเสียที่น้อยที่สุด และนอกจากนี้โลหะเงินไม่สามารถขึ้นรูปได้ดีด้วยวิธีการตีขึ้นรูปร้อน (Forging) เพราะได้ผิวงานที่ไม่ดีเนื่องจากเกิดผิวไหม้ (Fire Staining) ได้ง่ายมาก สำหรับการหล่อขึ้นรูปโดยทั่วไปนิยมใช้ทองแดงและสังกะสีปริมาณ 1 เปอร์เซ็นต์ หรือมากกว่านั้นผสมเข้าไปด้วยเพื่อหวังผลทางด้าน การไหลตัวเข้าโพรงแบบได้ดี และช่วยลดก๊าซออกซิเจน (Deoxidized) ในโลหะเงินหลอมละลาย

2.5 คุณสมบัติของพาลาเดียม

พาลาเดียมคือโลหะชนิดหนึ่งที่เป็นโลหะที่มีสีขาวมีความวาวแบบโลหะสีเงินละเอียดคุณสมบัติทางกายภาพพาลาเดียมมีสูตรทางเคมี Pd เป็นธาตุที่มีเลขอะตอม 46 น้ำหนักอะตอม 106.42 มีจุดหลอมเหลว เท่ากับ 1552.0 องศาเซลเซียส และมีจุดเดือด 2927.0 องศาเซลเซียส เป็นโลหะที่พบตามธรรมชาติเกิดผสมกับธาตุเงินหรือธาตุ อื่นๆ เช่น ทองแดง นิกเกิลปรอท และแพลทินัม รูปลักษณ์จัดอยู่ในรูปแบบลูกเต๋า (Cubic) และมีความแข็งตามมาตรฐานตามอนุกรมของโมห์ 2.5 – 3 ค่าความถ่วงจำเพาะของทองบริสุทธิ์มีค่า 12.02 นิยมนำมาทำเป็นเครื่องประดับ และอุปกรณ์การแพทย์ [18]

2.6 มาตรฐานสีทองคำกะรัต

มาตรฐานรับรองระดับสีทองคำกะรัต ประกอบด้วยมาตรฐาน NIHS-03-50 มาตรฐาน CETEHOR-07 และมาตรฐาน DIN 8238 ที่ได้อ้างอิงระบบการวัดค่าระดับสีตามระบบ CIELAB และเป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปและใช้เป็นมาตรฐานยุโรป ที่เรียกว่ามาตรฐาน DIN EN 28654 ตลอดจนมีการนำมาใช้เป็นมาตรฐานสากล ที่เรียกว่ามาตรฐาน ISO 8654 นั้น ได้แบ่งค่าระดับสีทองคำกะรัตออกเป็น 8N, 0N, 1N, 2N, 3N, 4N และ 5N ซึ่งรายละเอียดของค่าระดับสีตามมาตรฐาน DIN 8238 ประกอบด้วยค่าสีมาตรฐานและพิกัดความเผื่อค่าต่างๆ แสดงได้ดังตารางที่ 2.20

ตารางที่ 2.19 สัญลักษณ์ระดับสีทองคำ ค่าการวัดและพิกัดความเผื่อตามมาตรฐาน DIN 8238 [18]

สัญลักษณ์	สี		ค่าสีมาตรฐาน					
	สี	ตรงกับมาตรฐาน NIHS-03-50 และ CETEHOR-07-07	L	a	b	พิกัด ความเผื่อ	พิกัด ความเผื่อ	
8N	ขาว	-	1.2	±0.2	0.9	±0.1	1.6	±0.3
0N	เขียวเหลือง	-	24.8		1.6		1.2	
1N	เหลืองอ่อน	/	1.7	±0.1	1.7	±0.1	1.2	±0.15
2N	เหลืองสด	/	1.8		1.8		1.3	
3N	เหลือง	/	2.0	1.8	1.3	1.3	±0.15	
4N	ชมพู	/	2.4	1.6	1.4	1.4		
5N	แดง	/	2.6	1.5	1.4	1.4		

2.7 สี (Color)

สี เป็นคุณสมบัติเชิงแสงที่สามารถใช้บรรยายคุณลักษณะของวัสดุได้ง่ายที่สุดวิธีหนึ่ง ในการอธิบายสีของวัตถุด้วยคำพูด การมองเห็นสีของมนุษย์ เกิดจากการที่แสงที่สะท้อนจากวัตถุนั้นๆ มากระทบตาเราและส่งไปสมองเพื่อแปลออกมาเป็นสีที่เห็น [19]

2.7.1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดสีมีอยู่ 3 ประเภท

1. แหล่งกำเนิดแสง (light source) แหล่งกำเนิดแสงมีผลอย่างมากในการบรรยายสีของวัตถุ แหล่งกำเนิดแสงสำหรับการมองเห็นมาจาก 2 แหล่งคือ

1.1 แหล่งกำเนิดแสงตามธรรมชาติ ได้แก่ แสงจากดวงอาทิตย์ หรือแสงแดดในตอนกลางวัน (Daylight) ส่องมายังพื้นผิวโลกเป็นแสงสีขาว และเมื่อผ่านปริซึมแสงสีขาวนี้จะแยกออกเป็นแถบสีต่างๆ กัน 7 สี โดยแต่ละสีจะมีความยาวคลื่นต่างกันซึ่งอยู่ระหว่าง 400-780 นาโนเมตร แต่แสงแดดในแต่ละท้องที่ของประเทศต่างๆ จะพบว่ามี การกระจายพลังงาน (Spectral Energy Distribution, SED) ที่แตกต่างกันไปตามภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ฤดู และช่วงเวลา ดังนั้นการมองเห็นสีที่มีแหล่งกำเนิดแสงตามธรรมชาติในช่วงเวลา สถานที่ หรือสภาพอากาศที่ต่างกันแล้ว ก็เป็นเหตุให้การมองเห็นสีต่างกันไปด้วย

1.2 แหล่งกำเนิดแสงที่ประดิษฐ์ขึ้น มีอยู่ด้วยกันหลายแบบ ได้แก่ หลอดไฟทังสเตน, หลอดฟลูออเรสเซนต์, หลอดไฟซินอนอาร์ค

A : Incandescent หรือ Tungsten (มีอุณหภูมิ 2856 K)

F2 (CWF, FII, F02) : Cool White Fluorescent (มีอุณหภูมิ 4100 K)

F7 : Broad Band Fluorescent Lamp (มีอุณหภูมิ 6500 K, CRI90) ซึ่งเทียบเท่ากับ CIE Illuminant D65

F11 : Narrow Tri-band Fluorescent (มีอุณหภูมิ 4000 K, CRI83)

F12 : Narrow Tri-band Fluorescent (มีอุณหภูมิ 3000 K, CRI83)

D50 : Horizontal Daylight แสงของดวงอาทิตย์ ช่วงดวงอาทิตย์ขึ้นหรือตก (มีอุณหภูมิ 5000 K)

D55 : Mid Morning / Mid Afternoon Daylight แสงของดวงอาทิตย์ช่วงสายๆ หรือบ่ายๆ (มีอุณหภูมิ 5500 K)

D65 : Average Noon Daylight เป็นแหล่งแสงที่นิยมกันมากที่สุด ช่วงดวงอาทิตย์ตอนเที่ยง (มีอุณหภูมิ 6504 K)

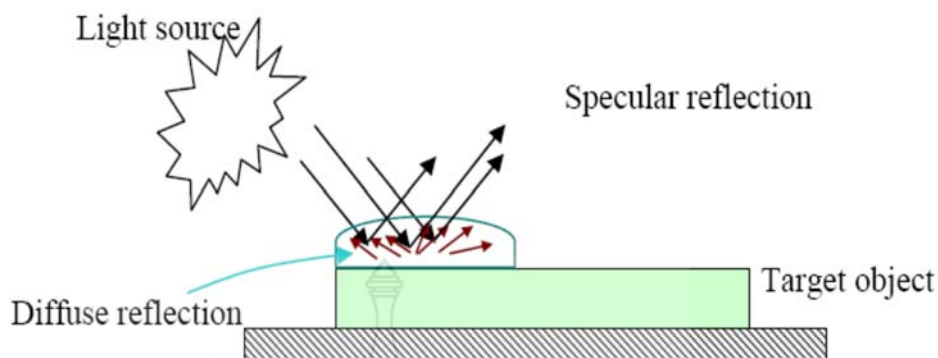
D75 : Overcast DayLight เป็นแสงอาทิตย์ช่วงเมฆครึ้ม (มีอุณหภูมิ 7500 K)

2. วัตถุที่มอง (Specimen) วัตถุที่ทึบแสง (opaque) จะให้การสะท้อนของแสงเพื่อเกิดสีแตกต่างจากวัตถุที่โปร่งแสง (Translucent) และโปร่งใส (Transparent)

ลักษณะของการตกกระทบของแสงบนวัตถุ

เมื่อวัตถุทึบแสง ได้รับแสงกระทบจากภายนอก การสะท้อนแสงจะมีอยู่ 2 ส่วนคือ การสะท้อนแสงเสมือนจริง (Specular Reflection) และการสะท้อนแสงกระจาย (Diffuse Reflection) การสะท้อนแสงเสมือนจริงคือการสะท้อนแสงกลับจากวัตถุที่เหมือนและมีขนาดใกล้เคียงกับแสงตกกระทบแต่ทิศทางตรงข้าม การสะท้อนแสงเสมือนจริงจะแสดงออกมามากที่สุดเพียง 4% ของการสะท้อนแสงทั้งหมด (Total Reflection) ซึ่งจะเกิดในกรณีที่วัตถุมีผิวมันเงา 100% ดังนั้นการสะท้อนแสงเสมือนจริงในวัตถุที่มีผิวมันเงาจะมากกว่าวัตถุผิวด้านและผิวขรุขระตามลำดับ ส่วนการสะท้อนแสงกระจายเป็นการสะท้อนแสงที่บริเวณผิวจากวัตถุไปทุกทิศทางและมีขนาดเล็กกว่าแสงที่ตก

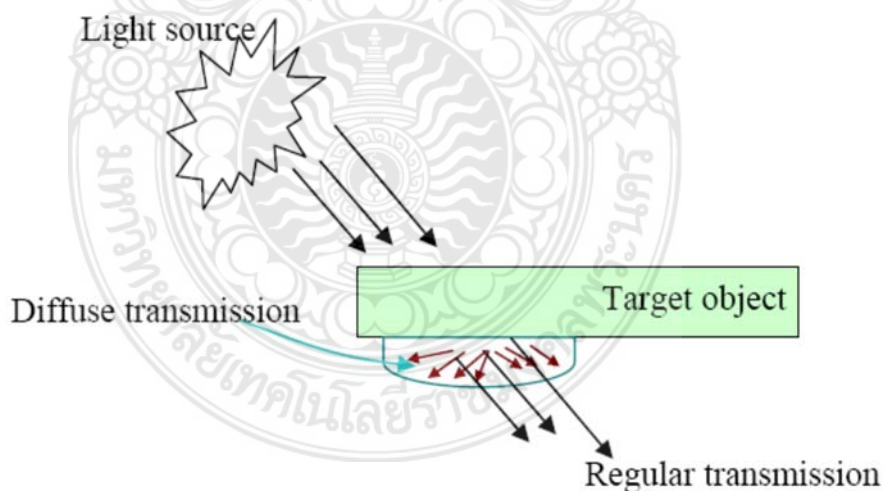
กระทบมาก ซึ่งการสะท้อนแสงกระจายนี้เองเป็นส่วนของการสะท้อนที่ใช้ในการวัดเจดสีการสะท้อนแสงทั้งหมด (Total Reflection) = Specular Reflection+Diffuse Reflection

รูปที่ 2.15 ลักษณะการทะลุผ่านแสงของวัตถุที่บ่งแสง

(ที่มา : http://coursewares.mju.ac.th:81/e-learning47/ea341/lesson2/ch02_6.pdf)

สำหรับวัตถุโปร่งแสงและโปร่งใส แสงจะทะลุผ่านวัตถุได้แตกต่างกัน วัตถุโปร่งแสงจะมีความขุ่นอยู่ภายในและจะดูดกลืนแสงบางส่วนไว้ สำหรับวัตถุโปร่งใส นั้น แสงจะถูกดูดกลืนในเนื้อวัตถุเป็นส่วนใหญ่ การทะลุผ่านแสงมี 2 รูปแบบ คือ การทะลุผ่านปกติ (Regular Transmission) และการทะลุผ่านกระจาย (diffuse transmission) ถ้าวัตถุโปร่งแสงหรือมีความขุ่น เช่น วัสดุทึบ การทะลุผ่านปกติจะน้อยกว่าวัตถุวัตถุโปร่งใส การวัดสีของวัตถุโปร่งแสงและโปร่งใสนี้จะวัดที่ Diffuse Transmission ลักษณะเดียวกับการวัดสีแบบหลักการสะท้อนของแสงการทะลุผ่านแสงทั้งหมด (Total Transmission) = Regular Transmission+Diffuse Transmission

รูปที่ 2.16 ลักษณะการทะลุผ่านแสงของวัตถุโปร่งแสงและโปร่งใส

(ที่มา : http://coursewares.mju.ac.th:81/e-learning47/ea341/lesson2/ch02_6.pdf)

3. ผู้สังเกตการณ์ (Observer) เป็นปัจจัยสุดท้ายของการมองเห็นเมื่อแสงตกกระทบบนวัตถุที่มีสีและสะท้อนเข้าตาผู้สังเกตการณ์แล้วส่งไปยัง เรตินาที่มีส่วนไวต่อแสงแตกต่างกันอยู่ 2 ชนิดคือ

ส่วนที่จะแยกความแตกต่างระหว่างความมืด และความสว่างที่เรียกว่า Rods และส่วนที่สามารถแยกสีที่เรียกว่า Cones แบ่งออกอีก 3 ชนิด คือส่วนที่ไวต่อแสงสีแดง สีเขียว และสีน้ำเงินการมองเห็นด้วยตาจะบ่งบอกลักษณะของวัตถุได้ 3 ลักษณะคือ

1. สีที่ปรากฏในการมองเห็น เช่น สีแดง สีเขียวหรือสีน้ำเงิน เรียกว่า Hue
2. ความสว่างของสีซึ่งเป็นการสะท้อนของแสงที่มีค่าต่างกันเรียกว่า Lightness
3. ความสดใส ความเข้มและความบริสุทธิ์ของสี เรียกว่า Chroma

2.7.2 การวัดสี

เครื่องมือที่ใช้วัดสี เรียกว่าเครื่อง Spectrophotometer ที่สามารถวัดสีของวัตถุออกมาเป็นตัวเลขได้ ซึ่งจะวัดปริมาณการสะท้อนแสงของวัตถุเทียบกับมาตรฐานอ้างอิงที่เป็น Reflectance Curve วัตถุที่มีสีแตกต่างกันจะมี reflectance curve ต่างกัน วัตถุที่มีสีต่างกันเมื่อสะท้อนแสงของสีนั้นออกมา ก็มีความยาวคลื่นต่างกันโดยที่

สีน้ำเงิน มีความยาวคลื่นที่ 430-460 นาโนเมตร

สีเขียว มีความยาวคลื่นที่ 500-580 นาโนเมตร

สีแดง มีความยาวคลื่นที่ 620-780 นาโนเมตร

ระบบการวัดสีในเครื่อง Spectrophotometer มีอยู่หลายระบบด้วยกัน คือ ระบบ Munsell ซึ่งได้กล่าวไว้แล้ว, ระบบ Tristimulus Value, ระบบ Chromaticity Coordinate และระบบ CIE L*a*b* ระบบ Tristimulus Value ค่าที่หาได้ออกมาเป็น X, Y, Z โดยค่านี้จะระบุเป็นค่าสีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน ตามลำดับ แต่ค่าที่ได้ยังขาดความสัมพันธ์ระหว่างกันของสีที่มองเห็น จึงไม่สามารถที่นำมาใช้ประโยชน์อะไรได้มาก ระบบ CIE Chromaticity Coordinate เป็นวิธีการที่สามารถระบุความหมายของสีได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งค่าที่ได้เป็น

$$x = \frac{X}{X+Y+Z}$$

$$y = \frac{Y}{X+Y+Z}$$

$$z = \frac{Z}{X+Y+Z}$$

โดยที่ค่า x และ y เป็นค่าที่ระบุความเป็นสี ส่วนความสว่างของสีเป็นค่า Y แต่วิธีการวัดสีโดยวิธีการนี้ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในการบอกค่าความแตกต่างของสีได้ดี ระบบ CIE L*a*b* เป็นวิธีการวัดสีที่ใช้ลักษณะของ Color Space

รูปที่ 2.17 ระบบสี CIELAB (ที่มา : HunterLab)

โดยกำหนดให้ L^* เป็นค่าความสว่าง (Lightness) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 100
 แกน a^* ที่เป็น + สีจะเป็นไปในทิศทางสีแดง
 แกน a^* ที่เป็น - สีจะเป็นไปในทิศทางสีเขียว
 แกน b^* ที่เป็น + สีจะเป็นไปในทิศทางสีเหลือง
 แกน b^* ที่เป็น - สีจะเป็นไปในทิศทางสีน้ำเงิน
 และในการหาค่าความแตกต่างของสีที่เป็นตัวเลขนั้นเมื่อพิจารณาจากรูปที่ 3 จะพบว่าจุดๆ หนึ่ง ใน Space นั้น เป็น $L_1^* a_1^* b_1^*$ และเมื่อสีมีการเปลี่ยนเฉดสีไปจะได้อีกจุดใน Space เป็น $L_2^* a_2^* b_2^*$ ซึ่ง 2 จุดนี้จะมีระยะห่างกันใน Space เท่าไร ก็จะเป็นตัวบ่งบอกถึงความแตกต่างของสีดังกล่าว

$$\Delta E = \sqrt{(L_1^* - L_2^*)^2 + (a_1^* - a_2^*)^2 + (b_1^* - b_2^*)^2}$$

โดย ΔE คือค่าความแตกต่างของสี

เราอาจจะกล่าวได้ว่าการมองเห็นสีของมนุษย์และการวัดสีจากเครื่องวัดจะต้องอาศัยปัจจัย 3 อย่าง คือ แหล่งกำเนิดแสง วัตถุมีสีและและการอ่านค่าสี แต่กับการมองเห็นสีของมนุษย์นั้นจะพบว่าแต่ละคน อาจจะอ่านค่าสีแตกต่างกันไป สำหรับเครื่องวัดสีนั้นจะให้ค่าที่ได้จากการวัดสีในทางอุตสาหกรรมเป็นไป ตามมาตรฐานสากล รวมทั้งยังสามารถที่จะวัดค่าความแตกต่างของสีที่มีเฉดสีต่างออกไปเพียงเล็กน้อยได้ เป็นผลให้ในทางอุตสาหกรรมสามารถกำหนดให้ค่าความแตกต่างของสีได้

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมนึก วัฒนศรีกุล และคณะ [2] ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สมบัติทางกล, กรรมวิธีทางความร้อน, ความต้านทานการหมองและการหล่อขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับด้วยวิธีการหล่อโลหะเงิน+ทองแดง+สังกะสี+ซิลิกอน ด้วยเทคนิคการหล่อในเตาหล่อเหวี่ยงแบบสุญญากาศ โดยกำหนดส่วนผสมของโลหะเงินเจือดังนี้ คือ $93.5\%Ag+4.5\%Cu+1.6\%Zn+0.1\%Si$ ซึ่งมีการแปรผัน มุมทางเดินน้ำโลหะ, ความเร่ง (ความเร็วรอบในการหมุนเหวี่ยง) และอุณหภูมิเทหล่อ พบว่า ค่าที่มีแนวโน้มให้สิ่งบกพร่องภายในชิ้นงานน้อยที่สุด คือ มุมรูเท 65° ความเร่ง 10G และอุณหภูมิเทหล่อ $1050^{\circ}C$ จากผลการวิจัยที่ผ่านมา คณะผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าในโครงการดังกล่าวไม่สามารถทำการศึกษาปริมาณของธาตุเจือรอง (Zn,Si) ที่มีผลต่อคุณภาพงานหล่อ ซึ่งตรงกับข้อสงสัยของผู้ประกอบการ SMEs ที่ทำการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับด้วยเครื่องหล่อเหวี่ยงที่ให้ความร้อนด้วยหัวเผา ที่ต้องมีการเติมสังกะสี หรือทองเหลืองเข้าไปในโลหะเงินเพื่อทำหน้าที่เป็นธาตุ Deoxidized หรือไล่แก๊สในน้ำโลหะ

เอกสิทธิ์ และคณะ [5] ได้ศึกษาผลของซิลิกอนต่อสมบัติการต้านทานการหมองและสมบัติทางกลของโลหะเงินสเตอร์ลิงซึ่งผลการศึกษาพบว่าเมื่อเพิ่มปริมาณซิลิกอนจะทำให้ความต้านทานการหมองดีขึ้นและซิลิกอนยังช่วยให้ผิวงานหล่อมีผิวเงาและขาวขึ้นมากกว่าผิวของชิ้นงานที่ปราศจากซิลิกอนโดยการเพิ่มปริมาณซิลิกอนทำให้โครงสร้างจุลภาคเปลี่ยนเป็นโครงสร้างตาข่ายที่เกิดจากเฟสของทองแดง-ซิลิกอนที่ขอบเกรนซึ่งจะทำให้ความเหนียวลดลงอย่างเห็นได้ชัด ปริมาณซิลิกอนที่เหมาะสมจะอยู่ในช่วง 0.02-0.2%โดยน้ำหนัก ซึ่งมีผลทำให้ได้ความต้านทานการหมองและสมบัติทางกลที่ดี

สุรัตน์ วรรณศรี [3] ได้ทำการศึกษาลักษณะข้อบกพร่องของโลหะเงินเจือทองแดง จากกรรมวิธีหล่อเหวี่ยงที่ให้ความร้อนด้วยหัวเผา พบว่าลักษณะข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นกับชิ้นงานหล่อสามารถสรุปลักษณะข้อบกพร่องและสาเหตุของการเกิดออกเป็น 3 ประเภทดังนี้คือ 1) ข้อบกพร่องที่ผิวที่เกิดจากส่วนผสมของโลหะความสกปรกของโลหะและปฏิกิริยาระหว่างเนื้อโลหะกับปูนแบบหล่อหรือบรรยากาศในการหล่อหลอมตัวอย่างลักษณะข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเช่นรูพรุนที่ผิวชิ้นงานหรือตามผิวชิ้นงานมีลักษณะผิวเดนดริตกรอยแตกร้าวจากการแยกตัวของธาตุเจือและการหดตัวของโลหะ 2) ข้อบกพร่องที่เกิดจากขั้นตอนการเตรียมแบบหล่ออัตราการผสมของน้ำกับปูนที่ใช้ทำแบบหล่อไม่เหมาะสมระยะเวลาในการผสมปูนไม่เหมาะสมทำให้ปูนมีการเซ็ตตัวก่อนที่จะเทลงกระบอกรุ่นเพื่อทำแบบหล่อการสั่นสะเทือนของแบบหล่อขณะที่ปูนกำลังเซ็ตตัวตัวอย่างลักษณะข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเช่นผิวชิ้นงานหยาบมีคราบน้ำที่ผิวชิ้นงานรอยย่นที่ผิวชิ้นงานและเนื้อปูนฝังในชิ้นงานหล่อ เป็นต้นและ 3)

ข้อบกพร่องที่เกิดจากขั้นตอนการหล่อหลอมโลหะอุณหภูมิของการหล่อโลหะไม่เหมาะสมและบรรยากาศในการหล่อไม่เหมาะสมตัวอย่างลักษณะข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเช่นรูพรุนที่ผิวชิ้นงานหรือตามด การเกิดฟองแก๊สในชิ้นงานรอยร้าวจากการแยกตัวของธาตุเจือข้อบกพร่องที่ผิวชิ้นงานลักษณะคล้าย ดอกกะหล่ำปลีรอยย่นที่ผิวชิ้นงานและผิวชิ้นงานมีลักษณะผิวเดนดริติก เป็นต้น

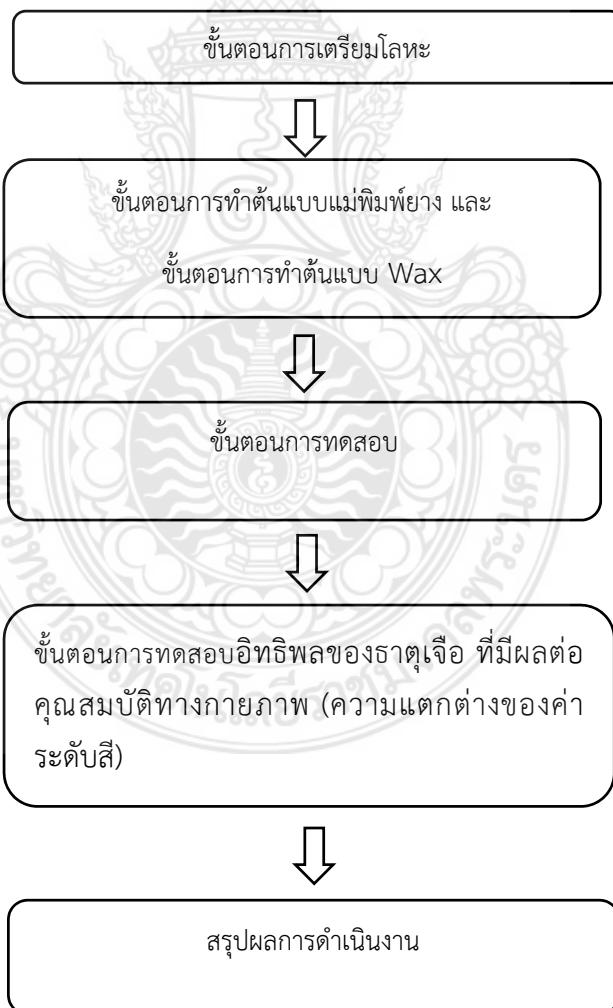
บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

จากการสืบค้นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและนวัตกรรมย้อนรอยแห่งการทดลอง จะกล่าวถึงขั้นตอนของการทดลองหาอิทธิพลส่วนผสมโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อสมบัติทางกายภาพ สำหรับกระบวนการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ เพื่อนำมาผลิตเครื่องประดับให้มีประสิทธิภาพอีกทั้งยังสามารถลดค่าใช้จ่ายในการผลิตเครื่องประดับ โดยการสร้างแผนการปฏิบัติงานนี้เพื่อเสนอแนะและเป็นแนวทางการปฏิบัติงานที่เหมาะสม

3.1 แผนการดำเนินงาน

การดำเนินงานศึกษาพัฒนาอิทธิพลส่วนผสมโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อสมบัติทางกายภาพ สำหรับกระบวนการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ ได้กำหนดแผนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยมีแผนภาพการทำงานตามที่กำหนด

รูปที่ 3.1 แผนภาพแสดงการดำเนินงาน

3.2 ขั้นตอนการเตรียมโลหะ

การเตรียมโลหะในการขึ้นรูปชิ้นงานทองขาว 6k จะต้องใช้ส่วนผสมของมาสเตอร์อัลลอยและสูตรการทดลอง 3 สูตรโดยมีเนื้อโลหะที่จำเป็นต่อการทดสอบ ดังนี้ ทอง(Au) เงิน(Ag) ทองแดง(Cu) พาเลเดียม(Pd) สังกะสี(Zn)

3.2.1 ทอง

ทองคำจะมีความแวววาวอยู่เสมอ ทองคำไม่ทำปฏิกิริยากับออกซิเจนดังนั้น เมื่อสัมผัสถูกอากาศสีของทองจะไม่หมองและไม่เกิดสนิม มีความอ่อนตัว ทองคำเป็นโลหะที่มีความอ่อนตัวมากที่สุดสามารถดึงขึ้นรูปด้วยทองเพียง 2 บาท เราสามารถยืดออกเป็นเส้นลวดได้ยาวถึง 8 กิโลเมตรหรืออาจตีเป็นแผ่นบางได้ถึง 100 ตารางฟุตและ เป็นตัวนำไฟฟ้าที่ดี

รูปที่ 3.2 แสดงลักษณะโลหะทองคำที่ใช้การทดลอง

โดยโลหะทองที่นำมาใช้สำหรับการทดลองเป็นโลหะทองความบริสุทธิ์ 99.9 เปอร์เซ็นต์ที่มีลักษณะเป็นเม็ดเล็กเพื่อง่ายแก่การเจือ

3.2.2 เงิน

โลหะเงินเป็นธาตุโลหะที่หายากและมีราคาแพง ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มของโลหะมีค่า เช่นเดียวกับทองคำ ธาตุโลหะเงินมีสัญลักษณ์ทางเคมี Ag และมีโครงสร้างผลึกเป็นแบบ FCC (Face Center Cubic)

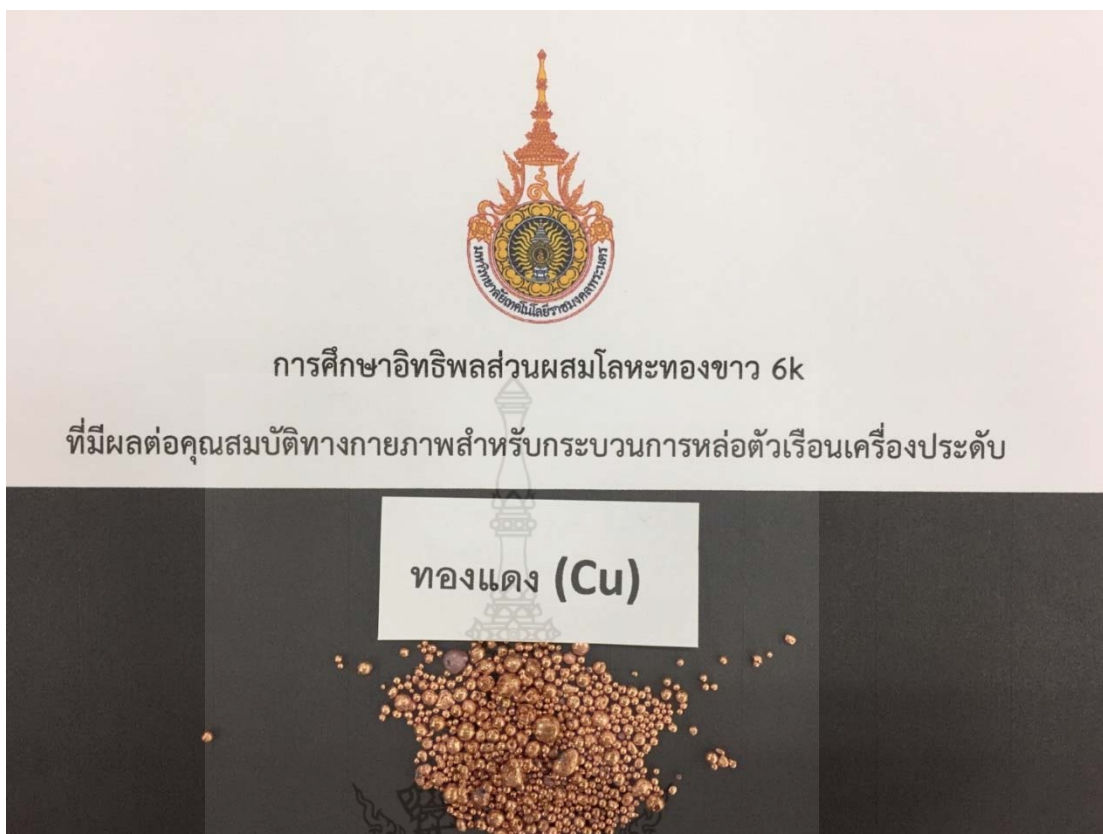

รูปที่ 3.3 แสดงลักษณะโลหะเงินที่ใช้ในการทดลอง

โดยโลหะเงินที่นำมาใช้สำหรับการทดลองเป็นโลหะเงินความบริสุทธิ์ 99.99% ที่มีลักษณะเป็นเม็ดเม็ดเล็กเพื่อง่ายแก่การเจือ

3.2.3 ทองแดง

ธาตุที่มีเลขอะตอม 29 และสัญลักษณ์คือ Cu ทองแดง คุณสมบัติของการเจือเพื่อการทดสอบครั้งนี้โดยให้มีความสามารถด้านความแข็งแรงของวัสดุ

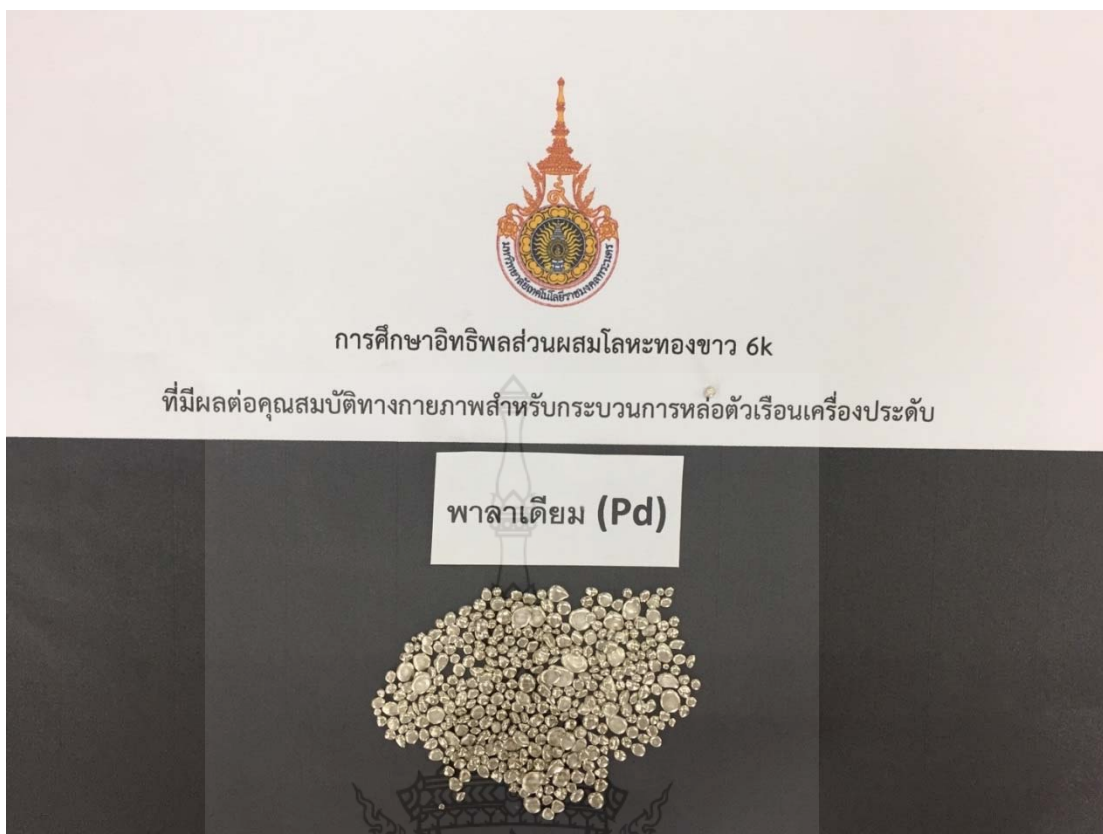

รูปที่ 3.4 แสดงลักษณะโลหะทองแดงที่ใช้ในการทดลอง

ทองแดงที่นำมาใช้สำหรับการทดลองเป็นทองแดงความบริสุทธิ์ 99.9% มีลักษณะเป็นเม็ดที่สามารถนำมาเจือได้สะดวก

3.2.4 พาลเลเดียม

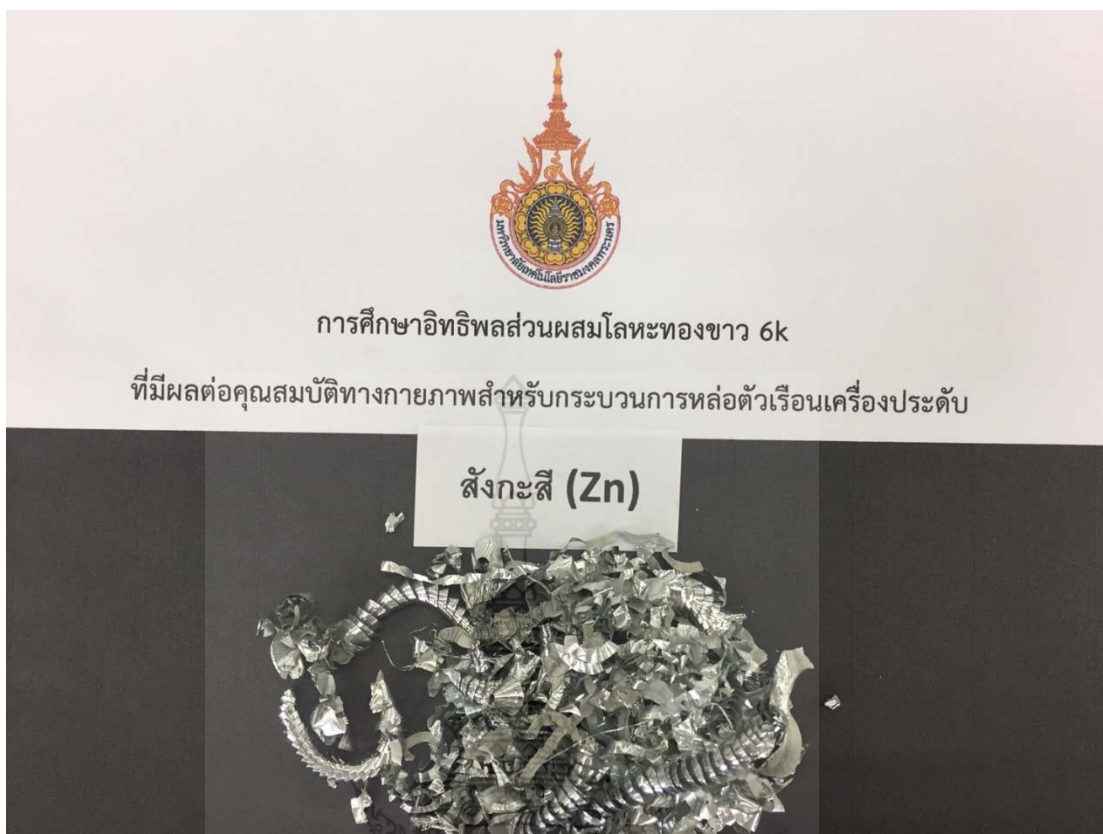
พาลเลเดียม คือโลหะชนิดหนึ่งที่เป็นโลหะที่มีสีขาวมีความวาวแบบโลหะสีฝังละเอียด คุณสมบัติทางกายภาพพาลเลเดียมมีสูตรทางเคมี Pd คุณสมบัติของการเจือเพื่อการทนต์โดยให้ความสามารถด้าน ความเงางามและอีกนัยหนึ่งเพื่อสร้างความเป็นสีขาวให้แก่ทองขาว 6k สำหรับการวิจัยแสดงดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 แสดงลักษณะพาลาเดียมที่ใช้ในการทดลอง

3.2.5 สังกะสี

เป็นธาตุประเภทโลหะที่มีความไวต่อปฏิกิริยาเคมีพอสมควรกับออกซิเจนและธาตุที่ไม่ใช่โลหะ สังกะสีเมื่อทำปฏิกิริยากับกรดเจือจางจะปล่อยก๊าซไฮโดรเจนออก ธาตุชนิดนี้เป็นโลหะธาตุที่มีลักษณะที่เป็นสีเงิน มีน้ำหนัก เป็นที่นิยมนำมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมเพื่อเป็นโลหะโครงสร้างหรือโลหะผสมกับโลหะอื่นสำหรับประยุกต์ใช้งานด้านอื่นๆ ซึ่งการทดลองครั้งนี้เจือเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการหลอมละลาย เมื่อเจือธาตุสังกะสีอุณหภูมิการหลอมละลายจะต่ำลง ง่ายแก่การขึ้นรูปงานหล่อได้อย่างมีประสิทธิภาพการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ลดขนาดของส่วนเจือที่เพื่อความสะดวกโดยการเจาะเอาครีบริบหรือซีเจาะให้เป็นแผ่นสะดวกแก่การใช้งานแสดงดังรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 แสดงลักษณะสังกะสีที่ใช้ในการทดลอง

3.2.6 การออกแบบการทดลองเชิงธาตุในอัตราส่วนต่างๆ

การดำเนินการหลอมโลหะที่อัตราส่วนผสมต่างๆ สำหรับการวิเคราะห์ส่วนผสมทองขาว 6k และอิทธิพลส่วนผสมโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อสมบัติทางกายภาพ (ค่าความแตกต่างของระดับสี) สำหรับกระบวนการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ เพื่อขึ้นรูปเป็นชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k เปรียบเทียบชิ้นงานทดสอบที่อัตราส่วนต่างๆ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 อัตราส่วนต่างๆ ของชิ้นงานทดสอบทองขาว 6K

อัตราส่วนผสม	สัดส่วนการผสม (wt%) ที่กำหนดในการทดลอง				
	Au	Ag	Cu	Zn	Pd
25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd	25	42	12	3	18
25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd	25	46	8	3	18
25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd	25	50	4	3	18
25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd	25	54	0	3	18

รูปที่ 3.7 แสดงอัตราส่วนผสมต่างๆ ของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6K

3.3 ขั้นตอนการทำต้นแบบพิมพ์ยาง และขั้นตอนการทำต้นแบบ Wax

การทำแบบพิมพ์เป็นกรรมวิธีการทำแบบหล่อสำหรับการฉีด Wax ซึ่งจะนำไปใช้เป็นแบบสำหรับการหล่อปูนพลาสเตอร์เพื่อทำการหล่อต่อไป

3.3.1 ขั้นตอนการติดกั้นทางเดินน้ำโลหะ

การติดกั้นทางเดินน้ำโลหะติดเพื่อใช้เป็นทางเดินน้ำโลหะสำหรับการฉีดน้ำเทียนเข้าสู่แม่พิมพ์

รูปที่ 3.8 แสดงขั้นตอนการติดตั้งทางเดินน้ำโลหะ

ติดตั้งที่แห่งทางเดินน้ำโลหะและนำมาติดกับชิ้นงานทดสอบ เพื่อทำทางเดินน้ำโลหะเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญขั้นตอนหนึ่งทางเดินน้ำโลหะกรณีที่เล็กเกินไปอาจทำให้น้ำโลหะไม่เต็มโพรงแบบหรือกรณีที่ใหญ่เกินไปน้ำโลหะอาจเข้าไปในโพรงแบบอย่างรุนแรงก่อให้เกิดความเสียหายจากการกระแทกทำให้โพรงแบบเกิดความเสียหายชิ้นทดสอบหล่นมาไม่ได้ตามคุณภาพ (ดังรูปที่ 3.7)

3.3.2 ขั้นตอนการวางชิ้นงานในบล็อกเพื่อเตรียมอัดพิมพ์ยาง

การวางชิ้นงานทดสอบลงบนยางดิบเพื่อเตรียมอัดพิมพ์ยาง ด้วยความร้อนต้องมีการวางแผนสำหรับความเหมาะสมโดยจะเลือกบล็อกแม่พิมพ์ที่มีขนาดความกว้าง ความยาว และความหนาให้สอดคล้องกับกระสวนหรือแบบหล่อชิ้นงานทดสอบโดยจะเว้นระยะให้มีเนื้อยางพอดีและมีความแข็งแรงพอ

รูปที่ 3.9 แสดงการวางชิ้นงานลงบล็อกอัดพิมพ์ยาง

เป็นขั้นตอนการทำแม่พิมพ์ยางโดยการนำแผ่นยางดิบมาเรียงซ้อนกันในโครงอลูมิเนียม และวางแม่พิมพ์ชิ้นงานภายในและปิดทับด้วยยางดิบจนได้ขนาดตามความต้องการ (ดังรูปที่ 3.8) จากนั้นทำการอบแบบพิมพ์ยางด้วยความร้อนเพื่อให้ยางที่อัดเป็นชั้นๆ เกาะตัวเป็นเนื้อเดียวกัน (ดังรูปที่ 3.9)

รูปที่ 3.10 แสดงการอัดพิมพ์ยางสำหรับทำชิ้นงานทดสอบ

3.3.3 ขั้นตอนการผ่าพิมพ์ยาง

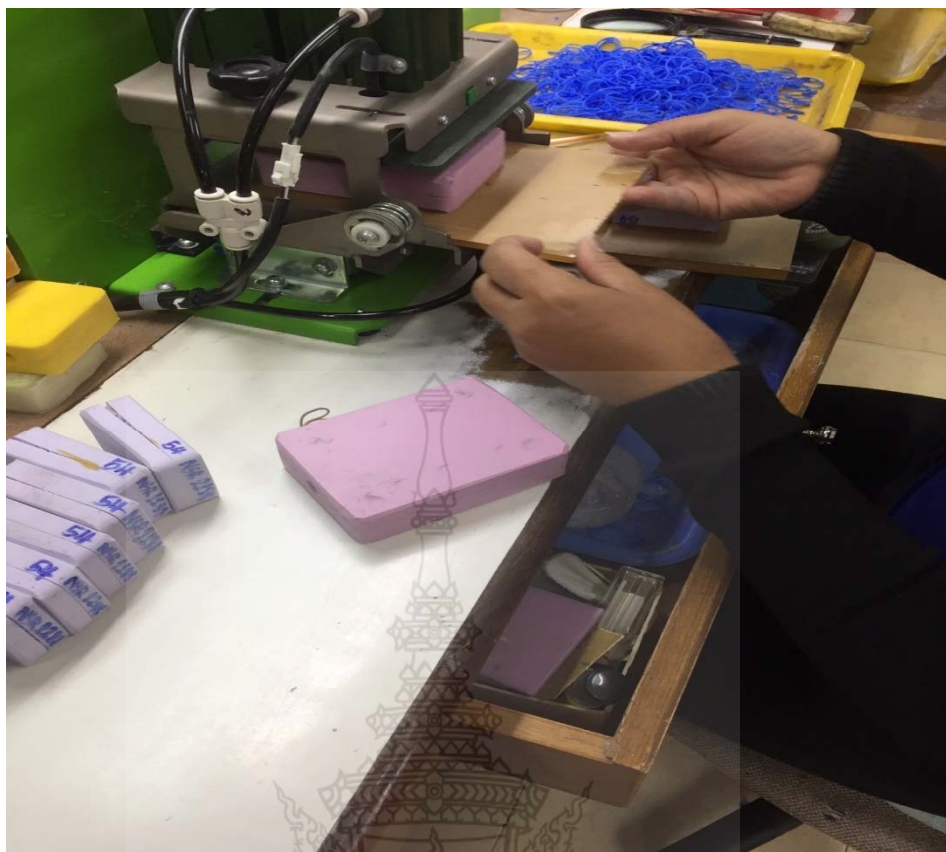
คือการผ่ายางเพื่อนำต้นแบบโลหะออกจากพิมพ์ยางในการผ่าพิมพ์ยางจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์เพื่อให้หน้าเทียนสามารถไหลเข้าไปยังแม่พิมพ์ได้ดีและไม่มีครีบหลังการฉีดเทียนนั้น รอยกรีดต้องมีความคมเมื่อเวลาประกบกันทำให้ไม่เกิดช่องว่าง (ดังรูปที่ 3.10)

รูปที่ 3.11 แสดงลักษณะการผ่าพิมพ์ยางสำหรับทำชิ้นงานทดสอบ

3.3.4 ขั้นตอนการฉีด Wax

คือการฉีดน้ำเทียนเข้าไปยังพิมพ์ยางให้เต็มเพื่อให้เกิดชิ้นงานตามลักษณะที่ต้องการ และการติดต้นเทียนเพื่อนำไปสู่กระบวนการหล่อ (ดังรูปที่ 3.11)

รูปที่ 3.12 แสดงการฉีก Wax สำหรับทำชิ้นงานทดสอบ

3.3.5 ขั้นตอนการติดต้นเทียนสำหรับการหล่อ

การติดต้นเทียนคือการนำแบบเทียนที่ได้จากการฉีกและแต่งเรียบร้อยแล้วมาติดโดยรอบต้นโดยใช้หัวแร้งไฟฟ้าช่วยในการประสาน เมื่อติดต้นเสร็จแล้วจะนำไปสวมประกอบเข้ากับกระบอบอกเหล็ก ทำการเทปูนต่อไป (ดังรูปที่ 3.12)

รูปที่ 3.13 แสดงการติดต้นเทียนสำหรับทำชิ้นงานทดสอบ

3.4 ขั้นตอนการหล่อชิ้นงานทดสอบ

กระบวนการหล่อโลหะ คือ กระบวนการขึ้นรูปชิ้นงานวิธีหนึ่งที่ใช้โลหะหลอมเหลวในการสร้างชิ้นงาน หลักการสร้างชิ้นงานโดยการหล่อนั้นเริ่มจากการเทน้ำโลหะลงสู่ช่องว่างของวัสดุทนไฟที่เตรียมไว้ โดยช่องว่างดังกล่าวมีลักษณะคล้ายกับชิ้นงานที่ต้องการหลังจากเทน้ำโลหะลงในช่องว่างแล้วก็จะปล่อยให้โลหะเกิดการเย็นตัวและแข็งตัวได้ชิ้นงานหล่อออกมามีลักษณะใกล้เคียงชิ้นงานจริง ในการหล่อชิ้นงานทดสอบจะมีขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ขั้นตอนการเทปูน

การเทปูนคือ การผสมปูนกับน้ำตามสัดส่วนหลังจากติดตั้งเทียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำต้นเทียนใส่ฐานยาง และเทน้ำปูนที่ผสมเสร็จตามสูตรของปูนที่นำมาเพื่อการทดลองเทลงกระบอบกปูนที่มีต้นเทียนในนั้นการเทปูนเพื่อเตรียมสร้างโพลแบบก่อนกำจัดต้นแบบเทียนและส่วนของเทียนทั้งหมดออกจากแม่พิมพ์ปูนหล่อ ทำให้แม่พิมพ์ปูนเกิดเป็นโพรงต้นแบบขึ้นด้านใน พร้อมกับทางเดินน้ำโลหะ (ดังรูปที่ 3.13)

รูปที่ 3.14 แสดงการเทปูนลงในแบบพิมพ์

3.4.2 การอบปูน

ในการอบปูนนั้นจะนำเข้าที่เทปูนเสร็จแล้วเข้าเครื่องอบปูน ความร้อนในเตาอบจะช่วยให้การกำจัดต้นแบบเทียนช่วงเวลาอบไล่เทียนใช้เวลา 3 ชั่วโมงอุณหภูมิที่ 200 องศาเซลเซียส และช่วยปรับอุณหภูมิของกระบอบหล่อให้มีความเหมาะสมกับอุณหภูมิในการหล่อในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการอบเบ้งงานหล่อที่ 720 องศาเซลเซียส (ดังรูปที่ 3.14)

รูปที่ 3.15 แสดงเตาอบปูน

3.4.3 ขั้นตอนการหล่อชิ้นงาน

กระบวนการหล่อเป็นแนวทางการขึ้นรูปโลหะเพื่อการสร้างชิ้นงานทดสอบเพื่อการทดลองซึ่งผู้วิจัยเลือกการหล่อด้วยระบบสุญญากาศเพราะเป็นการป้องกันมิให้เกิดการทำปฏิกิริยาขณะเกิดการหลอมละลาย แสดงการหล่อชิ้นงานทดสอบ (ดังรูปที่ 3.15)

รูปที่ 3.16 แสดงขั้นตอนการหล่อชิ้นงานทดสอบ

3.4.4 ขั้นตอนการล้างเบ้าโลหะหลังการหล่อ

การล้างกระบอกละหลังการหล่อ ควรพักกระบอกลูกปืนหลังการหล่อไว้ 5-10 นาที เพื่อให้น้ำโลหะเกิดการเซตตัวหรือที่เรียกว่าการเปลี่ยนสถานะเป็นของแข็ง จากนั้นทำการล้างเบ้าด้วยน้ำเย็น เพื่อให้ปูนหลุดออกม่ง่าย เมื่อชิ้นงานออกมาจากกระบอกละแล้วให้ทำสะอาดชิ้นงานให้สะอาด (ดังรูปที่ 3.16)

รูปที่ 3.17 การล้างกระบอกละหลังการหล่อ

3.4.5 ขั้นตอนการตัดชิ้นงานและขัดแต่งชิ้นงาน

ขั้นตอนนี้เป็นการตัดแต่งเอาเฉพาะงานชิ้นทดสอบหล่อออกจากส่วนที่เป็นกึ่งก้านรูเทรูล้นออก (ดังรูปที่ 3.18) และรวมไปถึงขั้นตอนการตะไบแต่งผิวส่วนที่ไม่เรียบออกไป ชิ้นงานหล่อเพื่อชิ้นทดสอบจะถูกตัดโดยใช้เครื่องมือตัด เพื่อแยกชิ้นงานออกจากต้นไม้หรือฐานของมันและพร้อมเพื่อการทดสอบด้านต่างๆ (ดังรูปที่ 3.19) จากนั้นทำการรีดให้เป็นแผ่นบางขัดเงาเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการทดสอบการวิเคราะห์ปริมาณของส่วนผสมธาตุเจือ XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers) สำหรับเปรียบเทียบและยืนยันผลการทดลองการผสมของปริมาณธาตุที่อัตราส่วนผสมต่างๆ และ ทดสอบอิทธิพลของธาตุเจือที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี)

รูปที่ 3.18 ภาพชิ้นงานทดสอบหลังการหล่อขึ้นรูป

รูปที่ 3.19 ภาพชิ้นงานทดสอบหลังการตัดต้น

3.5 ขั้นตอนการทดสอบ

จากเม็ดอัลลอยที่มีความแตกต่างกัน ศึกษาและดำเนินการวิจัยส่วนผสมธาตุเจือของทองขาว 6k ธาตุทอง(Au) เงิน(Ag) ทองแดง(Cu) พาเลเดียม(Pd) สังกะสี(Zn) โดยจากการหลอมผสมโลหะให้ได้ส่วนผสมตามอัตราส่วน และทำการหล่อให้ได้ชิ้นงานทดสอบทองขาว 6k จากนั้นนำไปทำการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีด้วย ด้วยเทคนิค การวิเคราะห์การกระจายตัวของธาตุ XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers) สำหรับเปรียบเทียบและยืนยันผลการทดลองการผสมของปริมาณ

ธาตุที่อัตราต่างๆ เป็นวิธีการตรวจสอบส่วนผสมทางเคมี ที่มีความรวดเร็ว สะดวกในการตรวจสอบ และมีความแม่นยำสูงของห้องปฏิบัติการตรวจสอบอัญมณี สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณี และเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) อาคารไอทีเอฟ ทาวเวอร์ ชั้น 4 ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500 (ดังรูปที่ 3.19)

รูปที่ 3.20 เครื่องทดสอบส่วนผสมของปริมาณธาตุ

(ที่มา: Download ห้องปฏิบัติการตรวจสอบอัญมณี สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณี และเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) อาคารไอทีเอฟ ทาวเวอร์ ชั้น 4 ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพฯ)

3.6 ทดสอบอทธิพลของธาตุเจือที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี)

โดยสำหรับวัดค่าความแตกต่างของค่าระดับสี ของโลหะโดยไม่มีการสูญเสียเนื้อของตัวอย่าง ทำได้รวดเร็ว แต่วิเคราะห์ได้เฉพาะส่วนประกอบบริเวณพื้นผิวของชิ้นงานด้วยการตกกระทบและการหักเหของแสง ตัวอย่างมาตรฐานที่ใช้ในการทดลองเปรียบเทียบผ่านการประมวลผลความแม่นยำสูงของการวัดค่าสีด้วยเครื่องวัดสีคอมพิวเตอร์(Spectrophotometer Mode Datacolor 600 TM) ของห้องปฏิบัติการทดสอบสี จากสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

3.7 สรุป

จากการดำเนินการกระบวนการผลิตชิ้นงานทดสอบ และการหาค่าทดสอบอทธิพลของธาตุเจือที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี) อันเป็นปัจจัยหลักของการ

ทดสอบด้านอิทธิพลของส่วนผสมโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อการเจือเพื่อวิเคราะห์ความต่าง โดยการทดลองครั้งนี้ได้นำผลการทดสอบจากการวัดค่าสีด้วยเครื่องวัดสีคอมพิวเตอร์ (Spectrophotometer Model 600 TM) ของห้องปฏิบัติการทดสอบสี จากสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ผลในบทต่อไป

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการศึกษาในบทนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาและพัฒนาวิจัยนี้ เพื่อการศึกษาพัฒนาส่วนผสมของธาตุเจือที่เหมาะสมของโลหะทองขาว 6k โดยทำการศึกษาวิเคราะห์หัตถิพลปริมาณของธาตุเจือเงิน ทองแดง พาเลเดียม และสังกะสี ที่มีผลต่อสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี) และพฤติกรรมความต้านทานการหมองของโลหะทองขาว 6k ซึ่งนอกจากนี้ผลของการวิจัยของโครงการวิจัยนี้ยังมีประโยชน์สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนในรูปแบบของการบูรณาการเรียนการสอนร่วมกับการวิจัยในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัสดุ โลหะวิทยาโลหะมีค่า งานหล่อขึ้นรูปและกระบวนการผลิตเครื่องประดับที่ทางมหาวิทยาลัยได้มีการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาเทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ ซึ่งดำเนินการมากกว่า 20 ปี ให้สามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นศูนย์วิจัยที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีวัสดุและการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับการศึกษาวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีจากการศึกษาวิจัยทางด้านวัสดุและการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับเผยแพร่สู่ภาคการผลิต ที่สามารถรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสาขานี้ของประเทศ

4.1 วิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k

จากผลการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีของส่วนผสมโลหะทองขาว 6k โดยการทดสอบและวิเคราะห์หาปริมาณธาตุที่ทำการผสมจริงด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การกระจายตัวของธาตุ XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers) สำหรับเปรียบเทียบและยืนยันผลการทดลองการผสมของปริมาณธาตุที่อัตราต่างๆ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4.1-4.2 และชิ้นงานทดสอบที่อัตราส่วนทั้งสี่ชนิด พบว่า โลหะผสมที่ได้ทุกสูตรที่ทำการผสมจริงมีอัตราส่วนและปริมาณแตกต่างเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers) ทั้งนี้อาจเกิดเนื่องจากการสูญเสียปริมาณธาตุขณะทำการหลอมโลหะ จึงส่งผลให้ปริมาณธาตุที่ตรวจพบมีปริมาณเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

ตารางที่ 4.1 สัดส่วนการผสม (wt%) ที่กำหนดในการทดลองของส่วนผสมโลหะทองขาว 6k

อัตราส่วนผสม	สัดส่วนการผสม (wt%) ที่กำหนดในการทดลอง				
	Au	Ag	Cu	Zn	Pd
25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd	25	42	12	3	18
25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd	25	46	8	3	18
25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd	25	50	4	3	18
25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd	25	54	0	3	18

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีของส่วนผสมโลหะทองขาว 6k

อัตราส่วนผสม	สัดส่วนการผสม (wt%) ที่กำหนดในการทดลอง				
	Au	Ag	Cu	Zn	Pd
25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd	25.41	53.70	13.53	1.82	5.43
25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd	25.77	59.86	8.69	-	5.68
25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd	25.46	60.38	6.60	1.96	5.49
25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd	24.83	64.40	1.74	3.58	5.37

หมายเหตุ ใบรายงานผลการวิเคราะห์ จากสถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (GIT) ดังแสดงในภาคผนวก

4.2 วิเคราะห์ค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k

หลังจากทำการวิเคราะห์คุณสมบัติทางกลของส่วนผสมต่างๆ โลหะทองขาว 6k ที่ผลิตขึ้น ทางผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าระดับสีโดยใช้เครื่องมือสำหรับวัดค่าระดับสี จากการวิเคราะห์ค่าระดับสีโดยปริภูมิสีโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแตกต่างของ ΔL แทนระดับความสว่างของสี ($L = 0$ (สีดำ), $L = 100$ (สีขาว), Δa แทนค่าความเป็นสีแดง - เขียว ($a = 100$ (สีแดงเข้ม), $a = -100$ (สีเขียว)), Δb แทนค่าความเป็นสีเหลือง-น้ำเงินเข้ม ($b = 100$ (สีเหลือง), $b = -100$ (สีน้ำเงินเข้ม)) แสดงพิกัดสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ ดังตารางที่ 4.3 โดยยึดปริภูมิสีระบบ CIELAB และนำค่าที่ได้จากการวัดวิเคราะห์ทดสอบมาคำนวณหาค่า ΔE เพื่อใช้อธิบายความแตกต่างของระดับสีตามทฤษฎีที่ใช้สำหรับการวัดค่าระดับความแตกต่างของสีทองคำ

ตารางที่ 4.3 พิกัดและระดับความแตกต่างของระดับสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ

ชิ้นทดสอบ\ ค่าปริภูมิสี CIELAB	Color Coordinates						
	L*	a*	b*	ΔL	Δa	Δb	ΔE
25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd	74.39	0.60	13.23	26.32	0.42	6.67	30.23
25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd	72.22	0.22	12.36	24.72	0.61	5.15	25.81
25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd	72.86	0.26	11.91	22.15	2.09	3.48	23.00
25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd	82.14	-0.16	7.71	15.39	1.06	5.49	21.07

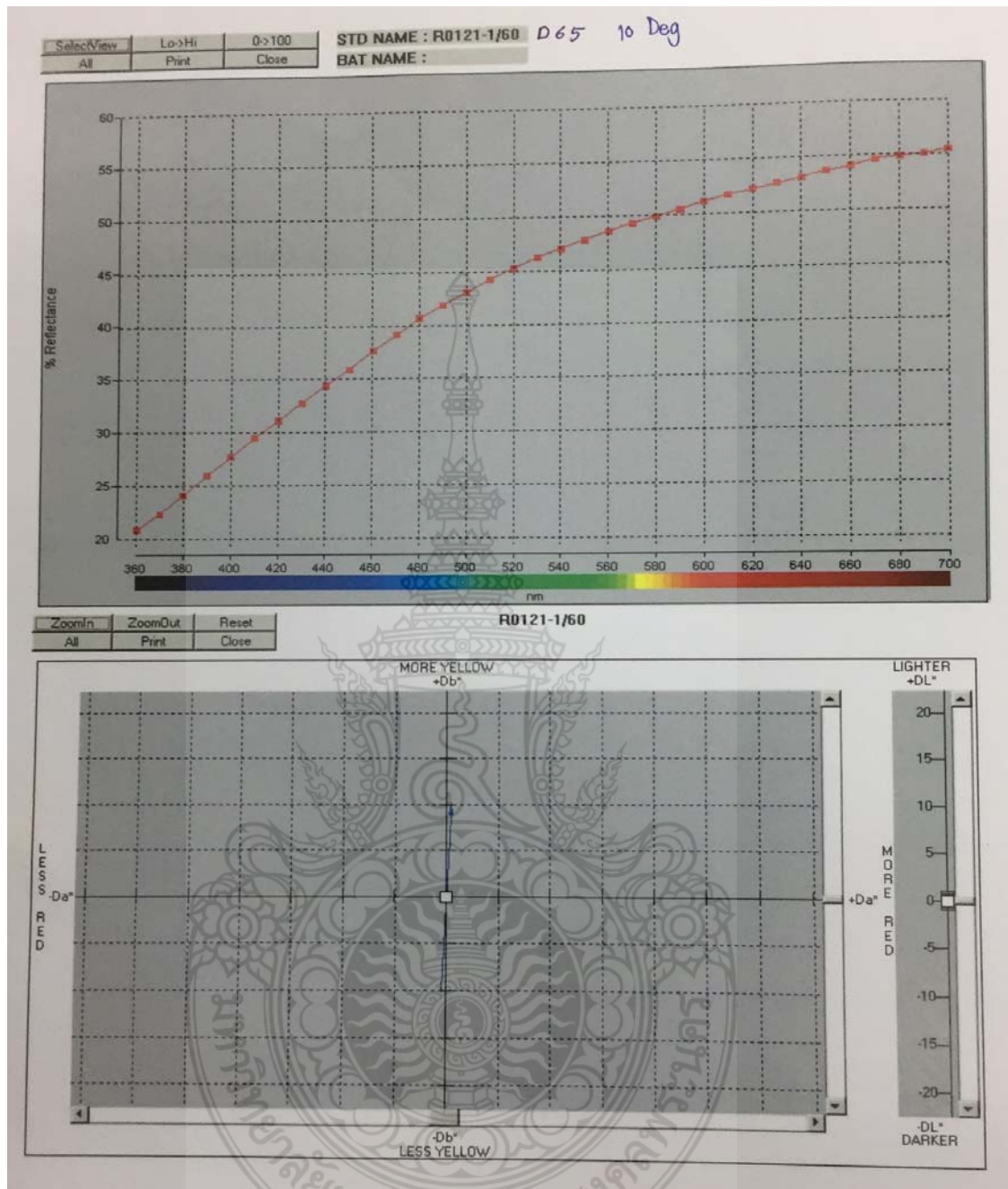
ตารางที่ 4.3 แสดงพิกัดระดับความแตกต่างของระดับสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ พบว่าค่าความต่างของระดับสีที่ได้จากการวิเคราะห์ชิ้นงานทดสอบ 25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd มีค่า L* เท่ากับ 74.39 มีค่า a* เท่ากับ 0.60, มีค่า b* เท่ากับ 13.23 เมื่อเทียบกับ 25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd พบว่ามีค่า L* เท่ากับ 72.22, มีค่า a* เท่ากับ 0.22 และมีค่า b* เท่ากับ 12.36 ดังนั้น $\Delta L = 24.72$, $\Delta a = 0.61$ และ Δb

= 5.15 และเมื่อเทียบ ΔL , Δa และ Δb ของพิกัดระดับสีโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วน 25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd มีค่า $\Delta L = 22.15$, $\Delta a = 2.09$ และ $\Delta b = 3.48$ และที่อัตราส่วนส่วนผสม 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd มีค่า $\Delta L = 15.39$, $\Delta a = 1.06$ และ $\Delta b = 5.49$ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มค่าความสว่างของโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมของธาตุเงิน (Ag) ในปริมาณการเจือที่เพิ่มมากขึ้นมีผลต่อความสว่างของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ดังนั้นที่อัตราส่วนผสม 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd มีค่าความสว่าง (L^*) มากที่สุด เท่ากับ 82.14 ส่วนค่า ΔE ที่มีระดับความแตกต่างของระดับสีน้อยที่สุดมีค่าเท่ากับ 21.07

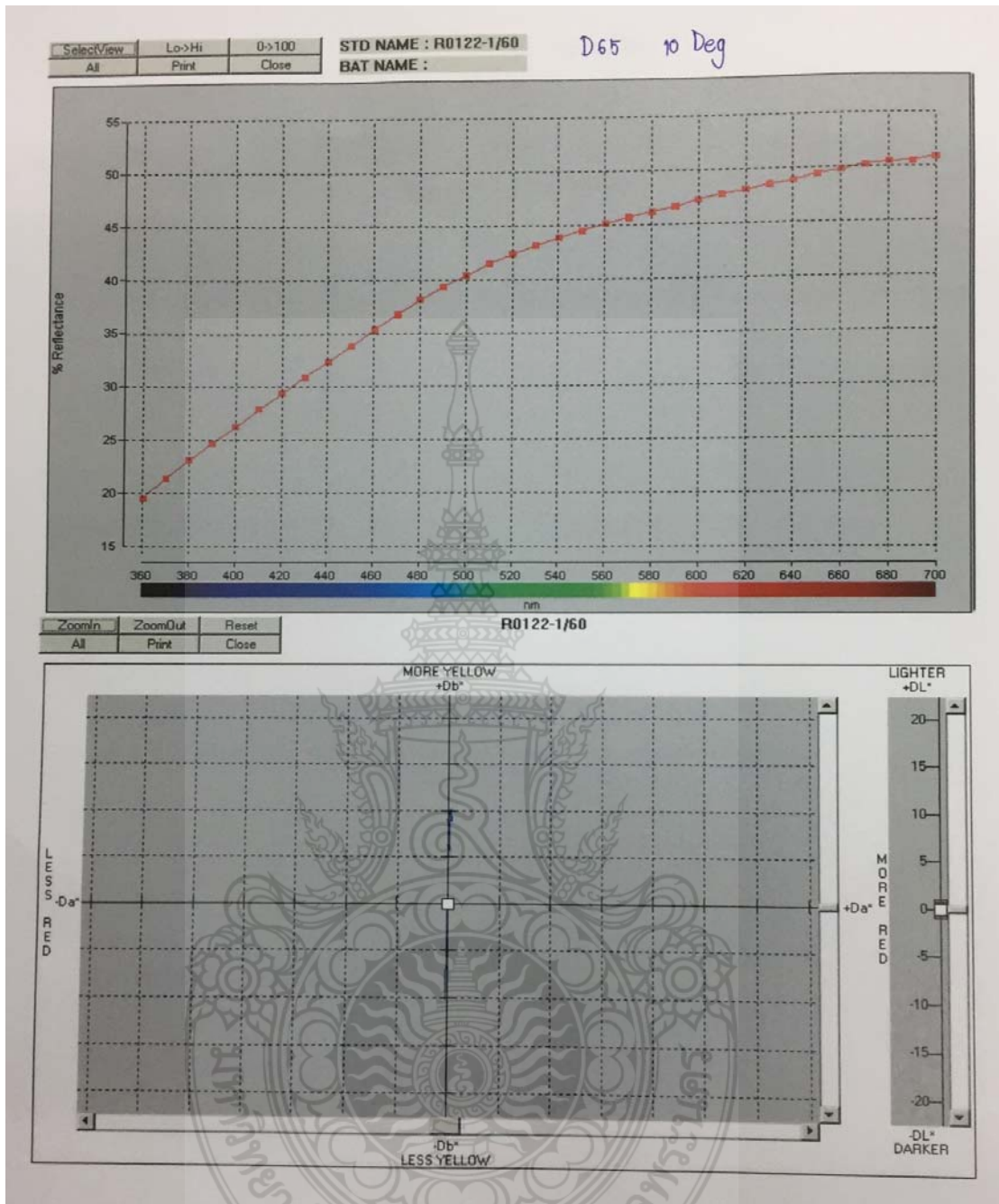
ตารางที่ 4.4 พิกัดสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ

ชั้นทดสอบ/ค่าปริภูมิสี CIELAB		Color Coordinates									
		L*	a*	b*	C*	h	X	Y	Z	x	y
25%Au+42 %Ag+12%Cu+3%Zn+18 %Pd	D65/10	74.39	0.60	13.21	13.23	87.42	45.06	47.31	38.92	0.34	0.36
	A/10	75.32	3.71	13.71	14.20	74.87	55.77	48.79	13.07	0.47	0.41
	F11/10	75.00	1.23	14.90	14.95	85.27	50.62	48.28	23.48	0.41	0.39
25%Au+46 %Ag+8%Cu+3%Zn+18 %Pd	D65/10	72.22	0.22	12.36	12.36	89.00	41.78	43.99	36.61	0.34	0.36
	A/10	73.05	3.19	12.73	13.13	75.93	51.55	45.25	12.28	0.47	0.41
	F11/10	72.78	0.87	13.92	13.95	86.41	46.88	44.82	22.09	0.41	0.39
25%Au+50 %Ag+4%Cu+3%Zn+18 %Pd	D65/10	72.86	0.26	11.91	11.91	88.73	42.71	44.95	37.84	0.34	0.36
	A/10	73.67	3.20	12.25	12.66	75.37	52.63	46.20	12.69	0.47	0.41
	F11/10	73.39	0.95	13.43	13.47	85.97	47.88	45.76	22.83	0.41	0.39
25%Au+54 %Ag+0%Cu+3%Zn+18 %Pd	D65/10	82.14	-0.16	7.71	7.71	91.20	57.35	60.56	56.50	0.33	0.35
	A/10	82.65	1.92	7.81	8.04	76.20	69.28	61.50	18.80	0.46	0.41
	F11/10	82.47	0.42	8.66	8.67	87.22	63.72	61.17	34.30	0.40	0.38

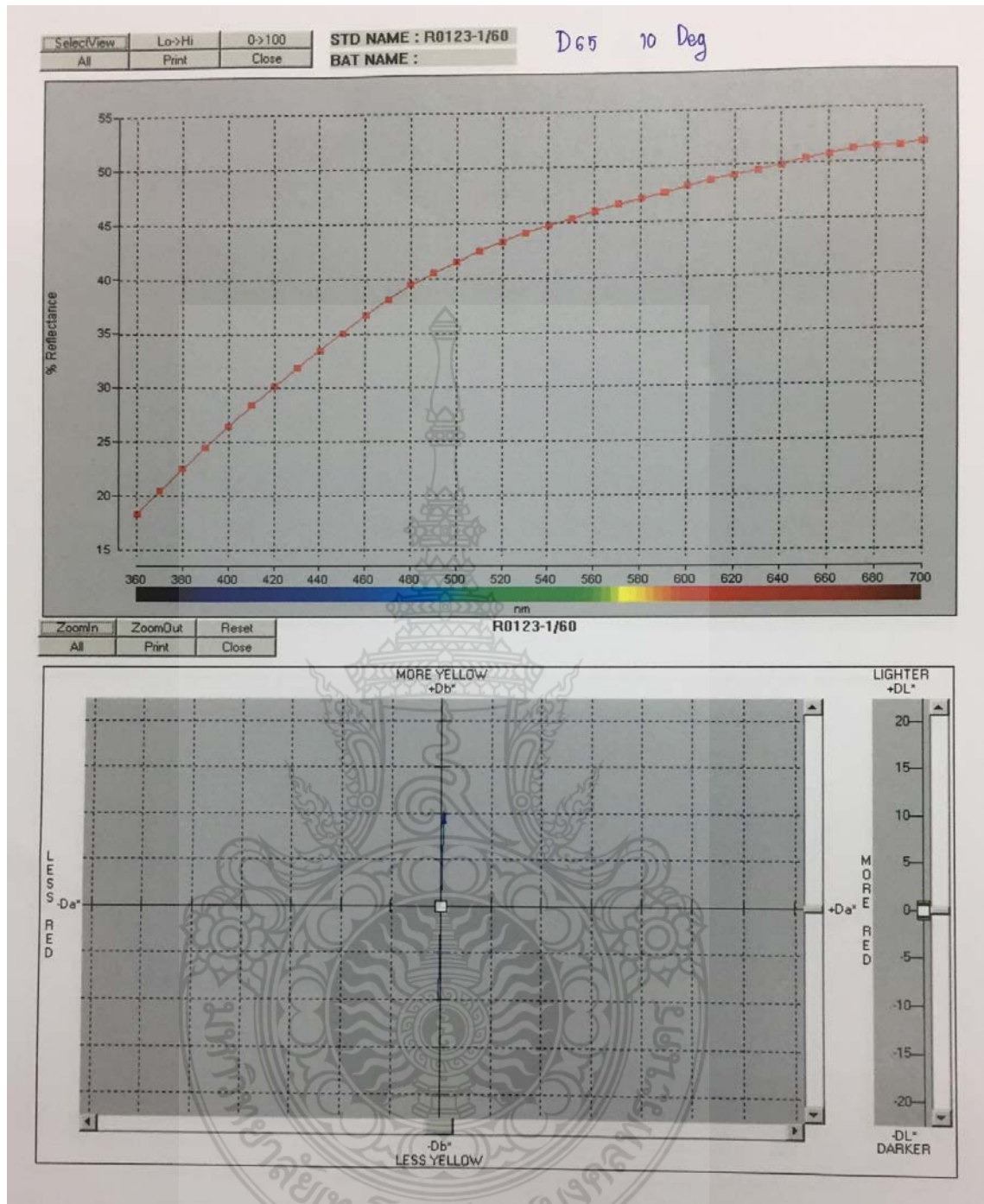
จากตารางที่ 4.4 แสดงค่าพิกัดสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ โดยยึดตามปริภูมิระบบ CIELAB ที่สามารถบ่งบอกตำแหน่งของเฉดสีที่ได้จากการวัดค่าระดับสีเมื่อเทียบกับกราฟระดับสีของชิ้นงานทดสอบ แสดงดังรูปที่ 4.1 ถึงรูปที่ 4.4 ตามลำดับ

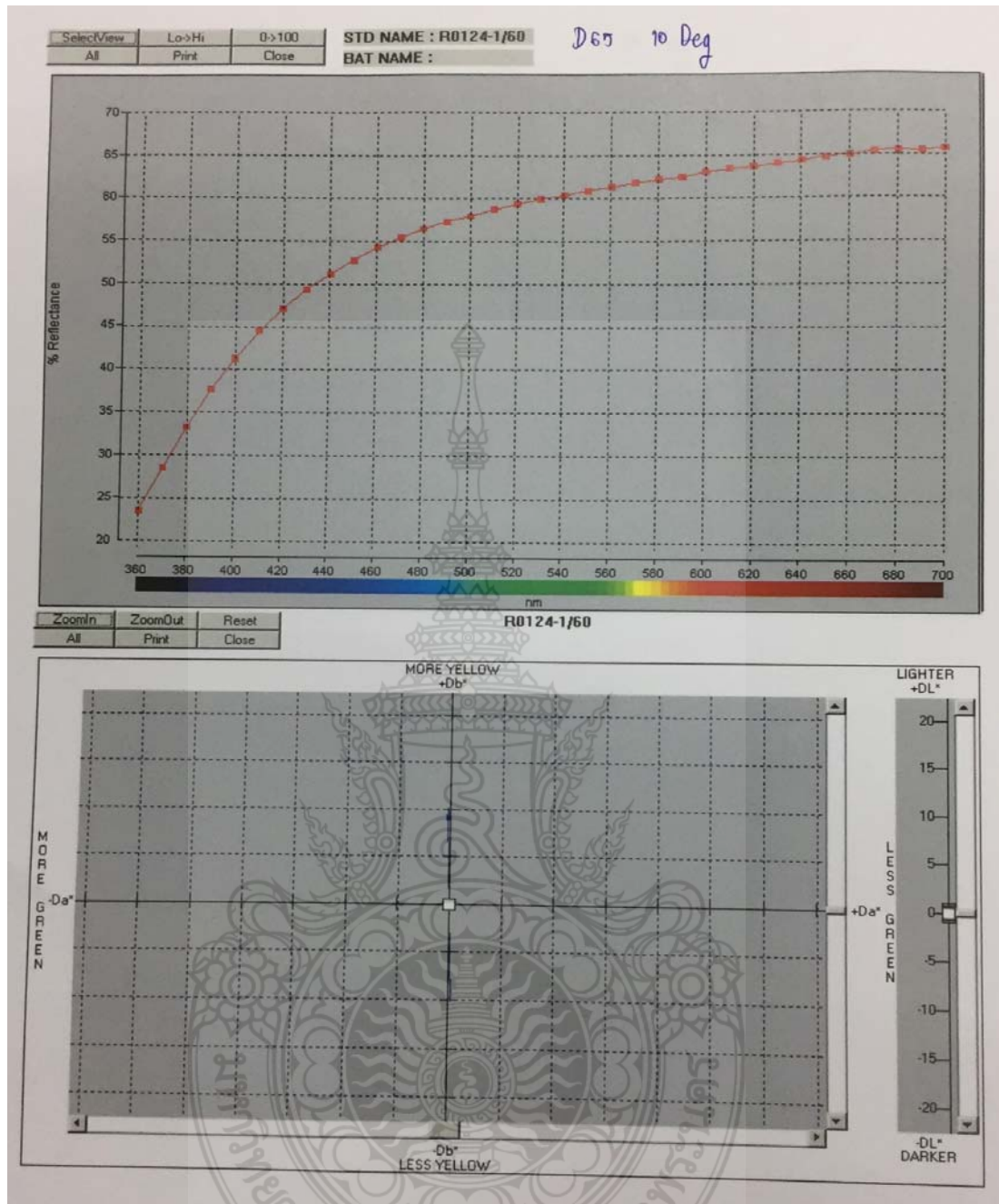
รูปที่ 4.1 กราฟแสดงค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบ 25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd
 จากรูปที่ 4.1 กราฟแสดงค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบ 25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd
 จากการวิเคราะห์ด้วยการวัดระดับสีความปริภูมิระบบ $L^*a^*b^*$ พบว่ามีค่า $a^* = 0.60$ และ $b^* = 13.21$ ชิ้นงานมีค่าระดับสีค่อนข้างแดงและสีเหลืองมาก และมีค่าความสว่าง L^* ค่อนข้างปานกลาง
 สังเกตได้จากกราฟเส้นสีเขียวและแถบเฉดสีที่ได้จากการวิเคราะห์กายภาพ โดยรวมของระดับสีของ
 โลหะทองขาว 6k 25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd

รูปที่ 4.2 กราฟแสดงค่าระดับสีของชั้นงานทดสอบ 25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd จากรูปที่ 4.2 กราฟแสดงค่าระดับสีของชั้นงานทดสอบ 25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd จากการวิเคราะห์ด้วยการวัดระดับสีความปริภูมิระบบ $L^*a^*b^*$ พบว่ามีค่า $a^* = 0.22$ และ $b^* = 12.36$ ชั้นงานมีค่าระดับสีค่อนข้างแดงและสีเหลืองเล็กน้อย และมีค่าความสว่าง L^* ค่อนข้างปานกลาง สังเกตได้จากกราฟเส้นสีเขียวและแถบเฉดสีที่ได้จากการวิเคราะห์กายภาพ โดยรวมของระดับสีของโลหะทองขาว 6k 25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd

รูปที่ 4.3 กราฟแสดงค่าระดับสีของชั้นงานทดสอบ 25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd จากรูปที่ 4.3 กราฟแสดงค่าระดับสีของชั้นงานทดสอบ 25%Au+50%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd จากการวิเคราะห์ด้วยการวัดระดับสีความปริภูมิระบบ $L^*a^*b^*$ พบว่ามีค่า $a^* = 0.26$ และ $b^* = 11.91$ ชั้นงานมีค่าระดับสีแดงและสีเหลือง และมีค่าความสว่าง L^* ค่อนข้างปานกลาง สังเกตได้จากกราฟเส้นสีเขียวและแถบเฉดสีที่ได้จากการวิเคราะห์กายภาพ โดยรวมของระดับสีของโลหะทองขาว 6k 25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd

รูปที่ 4.4 กราฟแสดงค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบ 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd จากรูปที่ 4.4 กราฟแสดงค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบ 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd จากการวิเคราะห์ด้วยการวัดระดับสีความปริภูมิระบบ $L^*a^*b^*$ พบว่ามีค่า $a^* = -0.16$ และ $b^* = 7.71$ ชิ้นงานมีค่าระดับสีเขียวและสีเหลือง และมีค่าความสว่าง L^* ค่อนข้างสูง สังเกตได้จากกราฟเส้นสีเขียวและแถบเฉดสีที่ได้จากการวิเคราะห์กายภาพ โดยรวมของระดับสีของโลหะทองขาว 6k 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd

จากการวิเคราะห์ค่าระดับสีของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสมต่างๆ พบว่าแนวโน้มมีค่าระดับสีที่น้อยไปหามากหรือเข้าใกล้ค่าระดับสีโดยรวม ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าปริมาณธาตุแต่

ละชนิดที่ผสมเข้าไปมีอิทธิพลต่อค่าระดับตามปริภูมิที่สามารถวิเคราะห์ได้ และให้ค่าระดับสีต่างๆ มีค่าแตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติทางกายภาพของชิ้นงานทดสอบโลหะทองขาว 6k ได้รับอิทธิพลมาจากปริมาณธาตุที่ผสมในอัตราส่วนที่แตกต่างกัน จึงส่งผลต่อระดับสีที่ได้มีความคล้ายและแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

อัลลอยสำหรับการผสมโลหะทองขาว 6k ธาตุที่เป็นส่วนผสมหลักของอัลลอยเกือบทุกส่วนผสมประกอบไปด้วยธาตุเงิน(Ag) ทองแดง(Cu) สังกะสี(Zn) และพาลาเดียม(Pd) มีรายละเอียดดัง A) 25%Au+42%Ag+12%Cu+3%Zn+18%Pd B) 25%Au+46%Ag+8%Cu+3%Zn+18%Pd C) 25%Au+50%Ag+4%Cu+3%Zn+18%Pd และ D) 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd

สามารถสรุปได้ว่าธาตุที่เป็นองค์ประกอบหลัก หรือสารเจือหลักในอัลลอยทอง 6k ประกอบไปด้วย เงิน ทองแดง สังกะสี และพาลาเดียม โดยมีสารเจือหลักที่มีปริมาณเงินอยู่ในช่วงประมาณ 42-54%wt ทองแดงอยู่ในช่วงประมาณ 0-12%wt สังกะสีอยู่ในช่วงประมาณ 3%wt และพาลาเดียมอยู่ในช่วงประมาณ 18%wt ซึ่งเป็นตามโลหะวิทยาของทองคำเจือ หรือทองคำกะรัตโลหะผสมระบบ ทองคำ เงิน ทองแดงและสังกะสีที่แต่ละธาตุมีความสัมพันธ์กัน [2]

5.1 สรุปผลการดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาสูตรการผสมโลหะทองขาว 6k โดยใช้วิธีการหลอมโลหะผสมเป็นขั้นทดสอบด้วยเครื่องหล่อแบบสูญญากาศ และได้ทำการวิเคราะห์ศึกษาวิเคราะห์หัตถิพลของธาตุเจือ ที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกายภาพ (ความแตกต่างของค่าระดับสี) และพฤติกรรมความต้านทานการหมองของโลหะทองขาว 6k สามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 จากการทดสอบและวิเคราะห์หาปริมาณธาตุที่ทำการผสมจริงด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การกระจายตัวของธาตุ XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers) พบว่าส่วนผสมทางเคมีของโลหะทองขาว 6k มีปริมาณที่แตกต่างกันเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณก่อนและหลังกระบวนการหลอม

5.1.2 อัตราส่วนผสมที่มีค่าระดับสีของโลหะทองขาว 6k ที่อัตราส่วนผสม 25%Au+54%Ag+0%Cu+3%Zn+18%Pd มีค่าระดับสีที่ดีที่สุด คือ มีค่าความสว่าง $L^* = 82.14$ มีค่า $a^* = -0.16$, $b^* = 7.71$ และมีค่า ΔE ที่มีระดับความแตกต่างของระดับสีน้อยที่สุดมีค่าเท่ากับ 21.07 เมื่อเทียบกับอัตราส่วนผสมอื่นๆ นั้นแสดงให้เห็นว่าชิ้นงานทดสอบของโลหะทองขาว 6k มีสีค่อนข้างเขียวมากและออกมาค่อนข้างเหลืองเล็กน้อยเมื่อเทียบกับระดับเส้นสีน้ำเงินที่มีค่าเข้าใกล้กับเส้นมาตรฐาน ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเป็นคุณสมบัติทางกายภาพที่ต้องการในการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับโลหะทองขาว 6k ต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะในส่วนของสูตร $25\%Au+54\%Ag+0\%Cu+3\%Zn+18\%Pd$ เป็นสูตรที่เหมาะสมสำหรับการขึ้นรูปโลหะทองขาว 6k มากที่สุดในการทดลองนี้ และผลจากการศึกษาวิเคราะห์หัตถิพลของธาตุเจือโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อคุณสมบัติทางกล (ค่าความต้านทานแรงดึง, ค่าความแข็ง) ก็เหมาะสมสำหรับอัตราส่วนผสมนี้ แต่ผู้วิจัยยังคงต้องเปรียบเทียบผลการวิจัยในเรื่องของการศึกษาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการหล่อขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับโลหะทองขาว 6k ซึ่งอยู่ในแผนงานวิจัยนี้ต่อไป

5.2.2 ควรทำการศึกษาระบบทองคำเจืออื่นๆ ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนผสมรองอีกหลายชนิดที่มีผลต่อสมบัติทางกายภาพ โครงสร้างทางจุลภาค และระดับสีของทองคำกะรัตผสมอัลลอยของโลหะทองขาว 6k ในโครงการนี้เป็นเพียงตัวอย่างอัลลอยในระบบทองคำ-ทองคำและเงินมาตรฐาน และยังไม่ได้ทำการศึกษาในระบบทองคำเจือระบบอื่นๆ หรือส่วนผสมรอง จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ควรจะมีการศึกษาวิจัยหัตถิพลของโลหะผสมรองชนิดต่างๆ ที่สามารถเข้าไปในโลหะทอง นอกเหนือจากระบบทองคำเจือระบบทองคำ-ทองแดง-เงินและสังกะสี

5.2.3 อัตราส่วนผสมที่ใช้อาจมีการเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยไปจากค่าที่กำหนดแต่ไม่มีผลที่จะทำให้ค่าระดับสีเปลี่ยนแปลงไปมากนัก เพราะอัตราส่วนผสมของโลหะที่นำมาผสมนั้นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการควบคุมคุณสมบัติเชิงกล

5.2.4 ปริมาณของธาตุเจือพาลเลเดียม น่าจะมีผลต่อพฤติกรรมความต้านทานการหมองของโลหะทองขาว 6k เพราะคุณสมบัติของพาลเลเดียมเป็นโลหะที่มีสีขาวมีความวาวแบบโลหะสีผงละเอียด

บรรณานุกรม

1. ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,การใช้งานทองและทองผสม,การสัมมนาโครงการวิจัย คุณสมบัติของโลหะมีค่าสำหรับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ, 2541,76 หน้า
2. สมนึก วัฒนศรีกุล และคณะ โครงการการศึกษาและพัฒนาคุณสมบัติของโลหะเงินเจือสำหรับผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2544.
3. สุรัตน์ วรรณศรี, สมนึก วัฒนศรีกุล, ศิริพร ดาวพิเศษ, โครงการการศึกษาลักษณะข้อบกพร่องของโลหะเงินเจือทองแดง-สังกะสี-ซิลิกอน จากขบวนการหล่อ Investment Casting สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) 2548.
4. อรัญ หาญสืบสาย, การสื่อสารเรื่องสีอย่างแม่นยำ และการควบคุมสีจากการรับรู้อุปกรณ์วัดสี. Trinity Publishing Co., Ltd., Thailand
5. เอกสิทธิ์ นิสารัตนพร และคณะ โครงการการปรับปรุงคุณภาพเงินสเตอร์ลิงโดยการเติมธาตุซิลิกอน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2544.
6. A.S. McDonal, and G.H.Sistare. The Metallurgy of Some Carat Gold Jewelry Alloys. Gold Bulletin Volume 11 No.3 1978: 66-73 pp.
7. Katsuhiro Yasuda. Age Hardening and Relate Phase Trans for major in Dental Gold Alloys. Gold Bulletin.20 1982 : 90-103 pp.
8. Dieter Ott. Optimizing Gold Alloys For The Manufacturing Process. Gold Technology, Issue No.34, World Gold Council, 2002, 37-44 pp.
9. Medeleinc du Toit, Elma van der Lingen, Lizelle Glaner, Rainer Suss. The Development of a Novel Gold Alloy with 995 Fineness and Increased Hardness Gold Bulletin. Volume 35 Noi.2 2002 : 46-52 pp.
10. Ing. F.Arbin, Ing.ARicci, Prof.Ing.M.Rosso. Effect of Cobalt Additions on the Properties of 5N Red Gold Alloys. Gold Technology, Issue No.25, World Gold Council, 1999, 11-19 pp.
11. Dave Sehneller. The Santa Fe Symposium on Jewelry Manufacturing Technology. Santa Fe, New Mexico, 1995.
12. Cristopher W. Corti. Assaying of Gold Jewelry-Choice of Technique. Gold Technology, Issue No. 32, World Gold Council, 2001, 20-30 pp.

13. Gold Technology, Issue No.1 : Gold Alloy Data, World Gold Council,1990,6-17 pp.
14. Cristian Cretu, Elma van der Lingen. Colored Gold Alloys. Gold Technology, Issue No.30, World Gold Council, 2000, 31-40 pp.
15. Deuseh Normen. DIN 8238 Colors of Gold. August 1996.
16. Dave Sehneller. The Santa Fe Symposium on Jewelry Manufacturing Technology. Santa Fe, New Mexico, 1995.
17. Gunter Petzow, Metallography Etching, ASM, Ohio, 1998, 43-46 pp.
18. Volkov, A.Y., Structure and Mechanical Properties of Cu Au and Cu Au Pd Ordered Alloys. Gold Bull., 2002, No. 3-4, pp. 208-215.
19. เอกสารสรุปจากโครงการการจัดการองค์ความรู้ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2556

ภาคผนวก

ใบรายงานผลการวิเคราะห์ XRF (X-ray Fluorescence Spectrometers) จากสถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สวอ)

The Gem and Jewelry Institute of Thailand (Public Organization) (GIT)

ใบรายงานผลการทดสอบ การวัดค่าสีด้วยเครื่องวัดสีคอมพิวเตอร์ (Spectrophotometer Mode Datacolor 600 TM) จากสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

Thailand Textile Institute

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายอาวุธ ฉายศิริ
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Awut Chaysiri
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 3 7201 00460 51 6
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร
สาขาวิชาเทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 1381 ถนนประชาราษฎร์ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800 โทรศัพท์/โทรสาร: 0-2836-3000 ต่อ 4187
โทรศัพท์มือถือ: 09-5942-3396 [E-mail : awutimex@hotmail.com](mailto:awutimex@hotmail.com)
5. ประวัติการศึกษา
ค.บ. วิศวกรรมอุตสาหการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์
วศ.ม. วิศวกรรมการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
6. ความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา)
การทำต้นแบบโลหะ, การทดสอบทางกล, ไทโรโบโลยี, ปรับปรุงสมบัติโลหะมีค่าสำหรับการผลิต
เครื่องประดับ
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วม
วิจัยในแต่ละผลงานวิจัย
 - 7.1 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาอิทธิพลส่วนผสมโลหะทองขาว 6k ที่มีผลต่อ
สมบัติทางกายภาพสำหรับกระบวนการหล่อตัวเรือนเครื่องประดับ ทุนสนับสนุนงานวิจัย
งบประมาณรายจ่าย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2560
 - 7.2 ผู้ร่วมวิจัย : โครงการวิจัย การศึกษาและพัฒนาส่วนผสมโลหะของน้ำประสานทองสำหรับการ
ผลิตตัวเรือนเครื่องประดับทอง 18k เพื่อเพิ่มมูลค่า ทุนสนับสนุนงานวิจัย สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย (สกว.) 2558
 - 7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน
อาวุธ ฉายศิริ และคณะ การศึกษาหาส่วนผสมของทองแดง สังกะสี และนิกเกิลที่เหมาะสม
เพื่อใช้ทดแทนวัสดุเงินสเตอร์ลิง 925 Proceeding of the 2 RMUTP Conference
Engineering and Technology, 2560.P.152